

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð um komu- og brottfararkerfið, nr. 1056/2025.

1. gr.

Við 4. gr. reglugerðarinnar bætist ný málsgrein svohljóðandi:
Starfsfólk skimunaryfirvalda, sem skilgreint er í 1. mgr. 5. gr. reglugerðar um skimun ríkisborgara þriðju ríkja nr. 667/2026 og hefur tilskilda heimild, skal hafa aðgang að komu- og brottfararkerfinu til að fletta upp í gögnum þess við framkvæmd skimunar.

2. gr.

Í stað fylgiskjals 1 við reglugerðina kemur nýtt fylgiskjal 1, reglugerð (ESB) 2017/2226, með áorðnum breytingum, sem birt er með reglugerð þessari.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í h-lið 1. mgr. 23. gr. laga um landamæri, nr. 136/2022, og 5. tölul. 1. mgr. 120. gr. laga um útlendinga, nr. 80/2016, og öðlast þegar gildi.

Dómsmálaráðuneytinu, 11. júní 2026.

Þorbjörg S. Gunnlaugsdóttir.

Páll Winkel.

Fylgiskjal 1.**REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGISINS OG RÁÐSINS (ESB) 2017/2226****frá 30. nóvember 2017**

um að koma á fót komu- og brottfararkerfi til að skrá upplýsingar um komur og brottfarir og upplýsingar um synjanir um komu ríkisborgara þriðju landa, sem fara yfir ytri landamæri aðildarríkjanna, og um að ákvarða skilyrði fyrir aðgangi að komu- og brottfararkerfinu í löggæslutilgangi og um breytingu á samningnum um framkvæmd Schengen-samkomulagsins og á reglugerðum (EB) nr. 767/2008 og (ESB) nr. 1077/2011, með síðari breytingum

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum b- og d-lið 2. mgr. 77. gr. og a-lið 2. mgr. 87. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmedferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í orðsendingu sinni frá 13. febrúar 2008 undir heitinu „Undirbúningur næstu áfanga í landamærastrjórnun í Evrópusambandinu“ gerði framkvæmdastjórnin í meginatriðum grein fyrir þörfinni á því að koma á fót, sem hluta af samþættri stefnuáætlun Sambandsins um landamærastrjórnun, komu- og brottfararkerfi sem skráir rafrænt komu- og brottfarartíma og -stað ríkisborgara þriðju landa sem heimiluð hefur verið stutt dvöl á yfirráðasvæði aðildarríkjanna og reiknar út lengd heimilaðrar dvalar þeirra.
- 2) Á fundi sínum 19. og 20. júní 2008 undirstrikaði leiðtoga ráðið mikilvægi þess að haldið verði áfram að vinna að mótun samþættrar stefnuáætlunar Sambandsins um landamærastrjórnun, m.a. með því að nýta betur nútímataekni til að bæta stjórnun ytri landamæra.
- 3) Í orðsendingu sinni frá 10. júní 2009 undir heitinu „Svæði frelsis, öryggis og réttlætis í þágu ríkisborgaranna“ mælti framkvæmdastjórnin fyrir því að komið yrði á fót rafrænu kerfi til að skrá komur til og brottfarir frá yfirráðasvæði aðildarríkjanna á ytri landamærunum til að tryggja skilvirkari stjórnun aðgangs að svæðinu.
- 4) Á fundi leiðtoga ráðsins 23. og 24. júní 2011 var kallað eftir því að hert yrði verulega á vinnunni við „snjalllandamæri“ (e. smart borders). Hinn 25. október 2011 gaf framkvæmdastjórnin út orðsendingu undir heitinu „Snjalllandamæri – valkostir og leiðin framundan“.
- 5) Í stefnumiðum sínum, sem samþykkt voru í júní 2014 lagði leiðtoga ráðið áherslu á að vegna Schengensvæðisins, sem heimilar fólki að ferðast án landamæravörslu á innri landamærum, og aukins fjölda fólks sem ferðast til Sambandsins, væri þörf á skilvirkri stjórnun sameiginlegra ytri landamæra Sambandsins til að tryggja öflugna vernd. Ráðið lagði einnig áherslu á að Sambandið yrði að virkja öll þau tól sem það hefur til ráðstöfunar til að styðja aðildarríkin í verkefninu og í þessu skyni ætti að nútímavæða samþætta landamærastrjórnun á ytri landamærunum með kostnaðarhagkvæmum hætti til að tryggja stjórnun snjalllandamæra, m.a. með komu- og brottfararkerfi og með stuðningi nýju stofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa (Evrópastofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis (eu-LISA)).
- 6) Í orðsendingu sinni frá 13. maí 2015 undir heitinu „Evrópuáætlun um fólksflutninga“ vakti framkvæmdastjórnin athygli á því að framtaksverkefnið „Snjalllandamæri“ myndi boða nýja tíma aukinnar skilvirkni við för yfir landamæri og auðvelda för yfir landamæri fyrir mikinn meirihluta ferðamanna frá þriðju löndum sem ferðast með heildarlegum ásetningi, jafnframt því að efla baráttuna gegn ólögum flutningum með því að koma á fót skrá yfir allar ferðir ríkisborgara þriðju landa yfir landamæri, þó þannig að meðalhöfs sé gætt í hvívetna.
- 7) Í því skyni að bæta enn frekar stjórnun ytri landamæra og einkum til að sannreyna að ákvæði um heimilað dvalartímabil á yfirráðasvæði aðildarríkjanna séu virt, ætti að koma á fót komu- og brottfararkerfi sem skráir rafrænt komu- og brottfarartíma og -stað ríkisborgara þriðju landa sem heimiluð hefur verið stutt

dvöl á yfirráðasvæði aðildarríkjanna og reiknar út lengd heimilaðrar dvalar þeirra. Kerfið ætti að koma í stað þeirrar skyldu að stimpla vegabréf ríkisborgara þriðju landa sem gildir í öllum aðildarríkjunum.

- 8) Nauðsynlegt er að tilgreina markmið komu- og brottfararkerfisins, þá flokka gagna sem færa á inn í það, í hvaða tilgangi nota á gögnin, viðmiðanir varðandi innfærslu þeirra, þau yfirvöld sem hafa aðgangsheimild að gögnunum, frekari reglur um gagnavinnslu og vernd persónuupplýsinga, auk tæknilegrar högunar komu- og brottfararkerfisins, reglur varðandi starfrækslu þess og notkun og samvirkni þess og annarra upplýsingakerfa. Einnig þarf að skilgreina ábyrgðarsvið fyrir komu- og brottfararkerfið.
- 9) Komu- og brottfararkerfið ætti að gilda um ríkisborgara þriðju landa sem heimiluð hefur verið stutt dvöl á yfirráðasvæði aðildarríkjanna. Það ætti einnig að gilda um ríkisborgara þriðju landa sem synjað hefur verið um komu til stuttrar dvalar.
- 10) Komu- og brottfararkerfið ætti að starfrækja á ytri landamærum þeirra aðildarríkja sem beita Schengen-réttarreglunum að fullu. Ákjósanlegt væri að aðildarríki, sem beita ekki Schengen-réttarreglunum að fullu enn sem komið er, gerðu það þegar komu- og brottfararkerfið verður tekið í notkun. Í því tilviki að ekki takist að aflétta eftirliti á innri landamærunum áður en komu- og brottfararkerfið verður tekið í notkun þarf að tilgreina skilyrði fyrir starfrækslu komu- og brottfararkerfisins af hálfu þeirra aðildarríkja sem ekki beita Schengen-réttarreglunum að fullu og setja ákvæði um starfrækslu og notkun kerfisins á innri landamærum þar sem eftirliti hefur enn ekki verið aflétt.

Að því er varðar skilyrði fyrir starfrækslu komu- og brottfararkerfisins, ætti það að vera starfrækt á ytri landamærum þeirra aðildarríkja sem ekki beita Schengen-réttarreglunum að fullu enn sem komið er en þar sem sannprófun í samræmi við gildandi Schengen-matsaðferðir hefur þegar verið lokið með fullnægjandi hætti, sem veittur hefur verið óvirkur aðgangur að upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir (VIS) sem komið var á með ákvörðun ráðsins 2004/512/EB ⁽³⁾ vegna starfrækslu komu- og brottfararkerfisins og þar sem ákvæðum Schengen-réttarreglnanna er varða Schengen-upplýsingakerfið (SIS), sem komið var á með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1987/2006 ⁽⁴⁾, hefur verið komið til framkvæmda í samræmi við viðkomandi aðildarlög. Að því er varðar ákvæði um starfrækslu og notkun komu- og brottfararkerfisins af hálfu aðildarríkja sem uppfylla slík skilyrði, ætti komu- og brottfararkerfið að vera starfrækt á öllum innri landamærum þeirra aðildarríkja þar sem eftirliti hefur enn ekki verið aflétt. Þó ættu sértæk ákvæði að gilda um starfrækslu og notkun komu- og brottfararkerfisins á slíkum landamærum til að lágmarka áhrif ferlis landamæraeftirlitsins þar, án þess þó að það hafi áhrif á öryggisstig og að komu- og brottfararkerfið starfi sem skyldi og án þess að það hafi áhrif á aðrar skyldur varðandi landamæravörslu samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 ⁽⁵⁾.

- 11) Lengd heimilaðrar dvalar ríkisborgara þriðju landa á yfirráðasvæði aðildarríkjanna að því er varðar þessa reglugerð ákvarðast af gildandi Schengen-réttarreglum.
- 12) Komu- og brottfararkerfið ætti að innihalda sjálfvirka reiknivél. Sjálfvirka reiknivélin ætti að taka tillit til þess hve oft er dvalið á yfirráðasvæði aðildarríkja sem starfrækja komu- og brottfararkerfið til að reikna út hvort farið hefur verið yfir samanlagt hámark sem nemur 90 dögum á hverju 180 daga tímabili. Allar framlengingar á heimilaðri dvöl ætti að taka með í útreikninginn á þessu samanlagða hámarki við næstu komu ríkisborgara þriðja landsins til yfirráðasvæðis aðildarríkjanna. Hve oft er dvalið á yfirráðasvæði aðildarríkja, sem starfrækja ekki enn komu- og brottfararkerfið, ætti að telja sérstaklega á grundvelli stimpla í ferðaskilríkjum ríkisborgara þriðju landa.
- 13) Sjálfvirka reiknivélin ætti einungis að taka tillit til þess hve oft er dvalið á yfirráðasvæði aðildarríkja, sem ekki beita enn Schengen-réttarreglunum að fullu en sem starfrækja komu- og brottfararkerfið, í því skyni að sannprófa hvort 90 daga samanlagt hámark á hverju 180 daga tímabili sé virt og til að sannprófa gildistíma Schengen-vegabréfsáritunar til stuttrar dvalar. Sjálfvirka reiknivélin ætti ekki að reikna út lengd dvalar sem heimiluð er með landsbundinni vegabréfsáritun til stuttrar dvalar, sem gefin er út af aðildarríki sem ekki beitir enn Schengen-réttarreglunum að fullu en sem starfrækir komu- og brottfararkerfið. Þegar reiknuð er út lengd dvalar sem heimiluð er með Schengen-vegabréfsáritun til stuttrar dvalar ætti sjálfvirka reiknivélin ekki að taka tillit til dvalar á yfirráðasvæði aðildarríkja sem ekki beita enn Schengen-réttarreglunum að fullu en sem starfrækja komu- og brottfararkerfið.
- 14) Mæla ætti fyrir um ítarlegar reglur um ábyrgðina á þróun og starfrækslu komu- og brottfararkerfisins og um ábyrgð aðildarríkjanna á tengingu sinni við það. Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1077/2011 ⁽⁶⁾ ætti að bera ábyrgð á þróun og rekstrarstjórnun miðlæga komu- og brottfararkerfisins í samræmi við reglugerð þessa. Því ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 1077/2011 til samræmis við það.
- 15) Markmið komu- og brottfararkerfisins ætti að vera að bæta stjórnun ytri landamæra, koma í veg fyrir ólögmetta fólksflutninga og auðvelda stjórnun á straumi innflytjenda. Komu- og brottfararkerfið ætti,

einkum og þegar við á, að stuðla að því að bera megi kennsl á einstaklinga sem uppfylla ekki, eða uppfylla ekki lengur, skilyrði um lengd heimilaðrar dvalar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna. Auk þess ætti komu- og brottfararkerfið að stuðla að því að koma í veg fyrir, koma upp um og rannsaka hryðjuverk og aðra alvarlega, refsiverða verknaði.

- 16) Komu- og brottfararkerfið ætti að samanstanda af miðlægu kerfi (miðlæga komu- og brottfararkerfinu), þar sem starfræktur er tölvuvæddur, miðlægur gagnagrunnur með lífkennaupplýsingum og alstafagögnum (e. alphanumeric data) samræmdum landsbundnum skilfleti í hverju aðildarríki, öruggri samskiptaleið milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og miðlæga upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir og öruggu og dulkóðuðu fjarskiptavirki milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og samræmdu landsbundnu skilflatanna. Sérhvert aðildarríki ætti að tengja landsbundin landamæragrunnvirki sín samræmda landsbundna skilfletinum með öruggum hætti. Til að hægt sé að útbúa hagskýrslur og gefa skýrslur ætti að koma á fót gagnasafni á miðlægum vettvangi. Til að gera ríkisborgurum þriðju landa kleift að sannprófa hvenær sem er hve langur tími er eftir af heimilaðri dvöl þeirra, ætti að koma á fót vefþjónustu. Vefþjónustan ætti einnig að gera flutningsaðilum kleift að sannprófa hvort ríkisborgarar þriðju landa, sem eru handhafar Schengen-vegabréfsáritunar til stuttrar dvalar sem gefin er út fyrir eina eða tvær komur, hafi þegar nýtt þann fjölda koma sem vegabréfsáritun þeirra heimilar. Hafa ætti samráð við viðkomandi hagsmunaaðila meðan á þróun vefþjónustunnar stendur. Þegar komið er á tækniforskriftum fyrir aðgang flutningsaðila að vefþjónustunni ætti að takmarka áhrifin á farþegaumferð og flutningsaðila eins og kostur er. Íhuga ætti viðeigandi samþættingu við viðkomandi kerfi í því skyni.
- 17) Koma ætti á samvirkni milli komu- og brottfararkerfisins og upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir í formi beinnar samskiptaleiðar milli miðlæga upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir og miðlæga komu- og brottfararkerfisins til að gera landamærayfirvöldum, sem nota komu- og brottfararkerfið, kleift að fletta upp í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir og sækja vegabréfsáritunartengd gögn til að búa til eða uppfæra komu-/brottfararskráningar eða skráningar á synjun um komu, til að gera landamærayfirvöldum kleift að sannprófa gildi vegabréfsáritunar og deili á handhafa vegabréfsáritunar með því að leita beint í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir með fingraförum á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt og til að gera landamærayfirvöldum kleift að sannprófa deili á ríkisborgurum þriðju landa sem eru undanþegnir kvöð um vegabréfsáritun í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir með því að nota fingraför. Samvirkni ætti einnig að gera landamærayfirvöldum og yfirvöldum sem gefa út vegabréfsáritanir, sem nota upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir, kleift að fletta upp í komu- og brottfararkerfinu um upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir við meðferð umsókna um vegabréfsáritanir og töku ákvarðana varðandi þessar umsóknir og gera yfirvöldum sem gefa út vegabréfsáritanir kleift að uppfæra gögn í komu- og brottfararkerfinu, sem tengjast vegabréfsáritun, þegar vegabréfsáritun er ógilt, afturkölluð eða framlengd. Því ætti að breyta reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 767/2008 ⁽⁷⁾ til samræmis við það. Að sækja vegabréfsáritunartengd gögn í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir, flutningur þeirra inn í komu- og brottfararkerfið og uppfærsla gagna úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í komu- og brottfararkerfinu ætti að gerast sjálfkrafa þegar viðkomandi yfirvald setur af stað viðkomandi aðgerð. Virða ætti tilgangsregluna þegar samvirkni er komið á milli komu- og brottfararkerfisins og upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir.
- 18) Í þessari reglugerð ætti að koma fram hvaða yfirvöldum aðildarríkjanna megi heimila aðgang að komu- og brottfararkerfinu til að færa inn, breyta, eyða eða fletta upp gögnum í sérstökum tilgangi komu- og brottfararkerfisins og að svo miklu leyti sem það er nauðsynlegt til að þau geti leyst verkefni sín af hendi.
- 19) Öll vinnsla á gögnum í komu- og brottfararkerfinu ætti að vera í samræmi við markmiðin sem stefnt er að og vera nauðsynleg til að lögbær yfirvöld geti leyst verkefni sín af hendi. Við notkun komu- og brottfararkerfisins ættu lögbær yfirvöld að tryggja að tekið sé tillit til mannlegrar reisnar og friðhelgi þess einstaklings sem beðið er um upplýsingar um og ættu þau ekki að mismuna fólki á grundvelli kynferðis, kynþáttar, hörundslitar, þjóðernis eða félagslegs uppruna, erfðaeinkenna, tungu, trúarbragða eða sannfæringar, stjórnmálaskoðana eða annarra skoðana, þess að tilheyrja þjóðernisminnihluta, eigna, uppruna, fötlunar, aldurs eða kynhneigðar.
- 20) Í komu- og brottfararkerfið ætti að skrá og vinna alstafagögn og lífkennaupplýsingar, fyrst og fremst í þeim tilgangi að bæta stjórnun ytri landamæra, koma í veg fyrir ólögmæta fólksflutninga og auðvelda stjórnun á strauim innflytjenda. Enn fremur ætti einnig að vera mögulegt að hafa aðgang að persónuupplýsingum í komu- og brottfararkerfinu í því skyni að stuðla að því að koma í veg fyrir, koma upp um og rannsaka hryðjuverk og aðra alvarlega, refsiverða verknaði, þó aðeins að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Þrátt fyrir þau áhrif sem notkun lífkenna hefur á einkalíf ferðamanna er hún réttlætunleg af tveimur ástæðum. Í fyrsta lagi eru lífkenni áreiðanleg aðferð við að bera kennsl á ríkisborgara þriðju landa sem staddir eru á yfirráðasvæði aðildarríkjanna án ferðaskilríkja eða annarra persónuskilríkja,

en það er algengt meðal ólögmaetra innflytjenda. Í öðru lagi má með lífkennum fá áreiðanlegri samsvörun upplýsinga um komur og brottfarir ferðamanna sem ferðast með heiðarlegum ásetningi. Með því að nota andlitsmyndir ásamt fingrafaraupplýsingum má draga úr heildarfjölda fingrafara sem þarf að skrá en ná jafnframt sömu niðurstöðu að því er varðar nákvæmni í kennslaggreiningunni.

- 21) Í komu- og brottfararkerfið ætti að skrá fjögur fingraför sérhvers ríkisborgara þriðja lands sem er undanþeginn kvöð um vegabréfsáritun, ef það er líkamlega hægt, til að hægt sé að sannprófa deili á honum og bera kennsl á hann af nákvæmi og tryggja þannig að hann sé ekki þegar skráður undir öðru nafni eða hafi önnur ferðaskilríki og til að tryggja að næg gögn séu fyrir hendi til að tryggja að ná megi markmiðum komu- og brottfararkerfisins við allar aðstæður. Fingraför ríkisborgara þriðju landa sem eru handhafar vegabréfsáritunar ætti að bera saman við upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir. Andlitsmynd bæði ríkisborgara þriðju landa sem eru undanþegnir kvöð um vegabréfsáritun og þeirra sem eru handhafar vegabréfsáritunar ætti að vera skráð í komu- og brottfararkerfið. Fingraför eða andlitsmyndir ætti að nota sem lífkenni til að sannprófa deili á ríkisborgurum þriðju landa, sem áður hafa verið skráðir í komu- og brottfararkerfið, svo fremi að gagnaskrár yfir viðkomandi einstaklinga hefur ekki verið eytt. Til að taka tillit til sérstakra eiginleika hverrar landamærastöðvar og mismunandi tegunda landamæra ættu landsbundin yfirvöld að ákveða, fyrir hverja landamærastöð fyrir sig, hvort fingraförin eða andlitsmyndin eigi að vera aðallífkenni við framkvæmd tilskilinnar sannprófunar.
- 22) Í baráttunni gegn hryðjuverkum og öðrum alvarlegum, refsiverðum verknaði er nauðsynlegt að tilnefnd yfirvöld hafi aðgang að nýjustu upplýsingum sem völ er á til að geta sinnt verkefnum sínum. Aðgangur að gögnum í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í löggæslutilgangi hefur þegar sannað gildi sitt við að bera kennsl á fólk sem hlotið hefur ofbeldisfullan dauðdaga eða til að hjálpa rannsakendum að ná verulegum árangri í málum tengdum mansali, hryðjuverkum eða ólöglegum viðskiptum með fíkniefni. Aðgangur að gögnum í komu- og brottfararkerfinu er nauðsynlegur til þess að koma í veg fyrir, koma upp um og rannsaka hryðjuverk, eins og um getur í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/541 ⁽⁸⁾ eða aðra alvarlega, refsiverða verknaði eins og um getur í rammaákvörðun ráðsins 2002/584/DIM ⁽⁹⁾. Það ætti að vera mögulegt að nota gögn í komu- og brottfararkerfinu sem tól til að sannprófa deili á fólki, bæði í þeim tilvikum þar sem ríkisborgari þriðja lands hefur eyðilagt skilríki sín og þar sem tilnefnd yfirvöld eru að rannsaka afbrot á grundvelli fingrafara eða andlitsmynda sem þau vilja bera kennsl á. Einnig ætti að vera hægt að nota slík gögn sem tól til að afla sönnunargagna með því að rekja ferðaleiðir einstaklings, sem grunaður er um að hafa framið afbrot, eða fórnarlamb afbrots. Því ættu gögn í komu- og brottfararkerfinu að vera tiltæk tilnefndum yfirvöldum aðildarríkjanna og Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins, sem stofnuð var með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/794 ⁽¹⁰⁾ („Europol“), með þeim skilyrðum og takmörkunum sem settar eru fram í þessari reglugerð.
Skilyrði fyrir aðgangi að komu- og brottfararkerfinu í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað, ættu að vera með þeim hætti að þau geri tilnefndum yfirvöldum aðildarríkjanna kleift að ráðast í að taka á málum grunaðra sem ganga undir mörgum mismunandi nöfnum. Ekki ætti að hindra aðgang að komu- og brottfararkerfinu í þessum tilgangi ef jákvæð niðurstaða hefur fengist við uppflettingu í viðeigandi gagnagrunni áður en farið er inn í komu- og brottfararkerfið. Í löggæslutilgangi og til þess að koma í veg fyrir, koma upp um og rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað, ætti leit í gagnagrunni komu- og brottfararkerfisins að teljast hlutfallslega rétt ef málið varðar brýnt almannaöryggi. Sérhverja leit þarf að rökstyðja með tilhlýðilegum hætti og hún teljast hlutfallslega rétt í ljósi þeirra hagsmuna sem skírskotað er til.
- 23) Einungis tilnefnd yfirvöld, sem bera ábyrgð á að koma í veg fyrir, koma upp um og rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað, sem aðildarríkin geta ábyrgst að öll ákvæði þessarar reglugerðar og tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/680 ⁽¹¹⁾ gildi um og að lögbær yfirvöld, þ.m.t. eftirlitsyfirvaldið sem komið er á fót í samræmi við tilskipun (ESB) 2016/680, geta sannprófað að viðkomandi ákvæðum sé beitt með réttum hætti, ættu að eiga rétt á því að fletta upp í gögnum í komu- og brottfararkerfinu.
- 24) Enn fremur gegnir Löggæslusamvinnustofnunin lykilhlutverki í samstarfi yfirvalda aðildarríkjanna á sviði rannsókna á afbrotum sem ná yfir landamæri með því að styðja við forvarnir gegn afbrotum og framkvæmd greininga og rannsókna á vettvangi Sambandsins. Þar af leiðandi ætti Löggæslusamvinnustofnunin einnig að hafa aðgang að komu- og brottfararkerfinu innan ramma verkefna sinna og í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/794. Evrópska persónuverndarstofnunin ætti að hafa eftirlit með vinnslu Löggæslusamvinnustofnunarinnar á gögnum og tryggja að farið sé að öllu leyti eftir gildandi reglum um persónuvernd.
- 25) Aðgangur að komu- og brottfararkerfinu í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað telst vera skerðing á grundvallarréttindum þeirra, sem eiga persónuupplýsingar sem unnið er með í komu- og brottfararkerfinu, til friðhelgi einkalífs og til verndar

persónuupplýsingum. Hvers konar skerðing af þessu tagi verður að samrýmast lögum, sem verða að vera nægilega nákvæm til að einstaklingar geti lagað hegðun sína að þeim og þau verða að vernda einstaklinga gegn gerræðislegum ákvörðunum og í þeim verður að tilgreina með nægilega skýrum hætti umfang þess ákvörðunarfrelsis sem lögbærum yfirvöldum er falið og hvernig því skuli beitt. Enn fremur þarf hvers konar skerðing á þessum grundvallarréttindum að takmarkast við það sem telst nauðsynlegt í lýðræðisþjóðfélagi til að vernda lögmæta hagsmuni sem eru í samræmi við meðalhóf og vera í samræmi við það lögmæta markmið sem hún stefnir að.

- 26) Samanburður gagna á grundvelli fingrafaraummerkja sem kunna að finnast á vettvangi afbrots („vettvangsfar“) er grundvallaratriði á sviði lögreglusamvinnu. Sá möguleiki að geta borið vettvangsfar saman við fingrafaraupplýsingar sem geymdar eru í komu- og brottfararkerfinu, í tilvikum þar sem gildar ástæður eru til að ætla að gerandinn eða fórnarlambið gæti verið á skrá í kerfinu, er tilnefndum yfirvöldum aðildarríkjanna nauðsynlegur til að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað, t.d. þegar eina sönnunargagnið á vettvangi afbrots eru vettvangsför.
- 27) Nauðsynlegt er að tilnefna lögbær yfirvöld aðildarríkjanna auk miðlægra aðgangsstöðva þar sem beiðnir um aðgang að komu- og brottfararkerfinu skulu lagðar fram og að haldnar séu skrár yfir starfseiningar tilnefndra yfirvalda sem hafa heimild til að fara fram á slíkan aðgang í þeim sérstaka tilgangi að koma í veg fyrir, koma upp um og rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað.
- 28) Starfseiningar tilnefndra yfirvalda ættu að senda beiðnir um aðgang að gögnum í komu- og brottfararkerfinu til miðlægrar aðgangsstöðvar ásamt tilhlýðilegum rökstuðningi. Starfseiningar tilnefndra yfirvalda, sem hafa heimild til að fara fram á aðgang að gögnum í komu- og brottfararkerfinu, ættu ekki að gegna hlutverki sannprófunaryfirvalds. Miðlæga aðgangsstöðin ætti að vera aðili eða eining sem falið er samkvæmt landslögum að fara með opinbert vald og ætti að geta, vegna fjölda og gæða starfsfólks hennar, sannprófað með skilvirkum hætti hvort skilyrðum til að fara fram á aðgang að komu- og brottfararkerfinu hafi verið fullnægt í hverju tilviki fyrir sig. Miðlægu aðgangsstöðvagnar ættu að starfa óháð tilnefndum yfirvöldum og bera ábyrgð á að tryggja, með óháðum hætti, að aðgangsskilyrðin, sem sett eru fram í þessari reglugerð, séu uppfyllt í einu og öllu. Í brýnum tilvikum, þar sem skjótur aðgangur er nauðsynlegur til að bregðast við sérstakri og raunverulegri ógn í tengslum við hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað, ætti miðlæga aðgangsstöðin að afgreiða beiðnina tafarlaust og framkvæma sannprófun síðar.
- 29) Til að vernda persónuupplýsingar og til að koma í veg fyrir kerfisbundna leit, ætti vinnsla gagna í komu- og brottfararkerfinu aðeins að fara fram í tilteknum tilvikum og þegar nauðsyn ber til í því skyni að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað. Tilnefnd yfirvöld og Löggæslusamvinnustofnunin ættu því einungis fara fram á aðgang að komu- og brottfararkerfinu að þau hafi gildar ástæður til að ætla að slíkur aðgangur muni gefa upplýsingar er muni aðstoða þau verulega við að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað.
- 30) Auk þess ætti eingöngu að heimila aðgang að komu- og brottfararkerfinu í þeim tilgangi að bera kennsl á óþekktar grunada einstaklinga, gerendur eða fórnarlömb hryðjuverka eða annarra alvarlegra, refsiverðra verknaða með því skilyrði að leit hafi þegar farið fram í landsbundnum gagnagrunnum aðildarríkisins og að leitað hafi verið til fulls í sjálfvirkum fingrafaragreiningarkerfum allra hinna aðildarríkjanna samkvæmt ákvörðun ráðsins 2008/615/DIM ⁽¹²⁾ sé lokið, eða að leitinni sé ekki að fullu lokið innan tveggja daga frá því að hún var sett af stað.
- 31) Til þess að samanburður og skipti á persónuupplýsingum séu skilvirk ættu aðildarríkin að framkvæma að fullu og nýta sér fyrirliggjandi alþjóðasamninga og einnig gildandi lög Sambandsins varðandi skipti á persónuupplýsingum, einkum ákvörðun 2008/615/DIM.
- 32) Persónuupplýsingar, sem eru geymdar í komu- og brottfararkerfinu, ætti ekki að geyma lengur en brýn þörf er á miðað við tilganginn með vinnslu upplýsinganna. Upplýsingar sem tengjast ríkisborgurum þriðju landa sem virt hafa lengd heimilaðrar dvalar, nægir að geyma í komu- og brottfararkerfinu í þrjú ár vegna landamærastjórnunar til að koma í veg fyrir að ríkisborgarar þriðju landa þurfi að skrá sig aftur í komu- og brottfararkerfið áður en tímabilinu lýkur. Þetta þriggja ára varðveislutímabil gagna mun draga úr þörfinni á tímum endurskráningum og koma öllum ferðamönnum vel þar eð bæði sá tími sem það tekur að meðaltali að fara yfir landamærin og biðtími á landamærastöðvum styttest. Það að aðrir ferðamenn, sem þegar eru skráðir í komu- og brottfararkerfið, þurfi ekki að skrá sig aftur áður en þessu þriggja ára varðveislutímabili gagna lýkur styttr jafnvel biðtíma á landamærastöð fyrir ferðamann sem kemur aðeins einu sinni inn á yfirráðasvæði aðildarríkjanna. Þetta þriggja ára varðveislutímabil gagna er einnig nauðsynlegt til að auðvelda og flýta för yfir landamæri, þ.m.t. með því að nota sjálfvirk kerfi og sjálfsafgreiðslukerfi. Einnig er við hæfi að fastsetja þriggja ára varðveislutímabil gagna fyrir ríkisborgara þriðju landa sem synjað hefur verið um komu til stuttrar dvalar. Að því er varðar ríkisborgara þriðju landa sem eru aðstandendur borgara

Sambandsins sem tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/38/EB ⁽¹³⁾ gildir um eða ríkisborgara þriðja lands, sem nýtur réttar til frjálsrar farar samkvæmt lögum Sambandsins, og eru ekki handhafar dvalarskrárteinis samkvæmt tilskipun 2004/38/EB, er við hæfi að geyma hverja samtengda komu-/brottfararskráningu í eitt ár að hámarki eftir brottfaradaginn frá yferráðasvæði aðildarríkjanna sem tengist þeirri skráningu. Gögnin ættu að eyðast sjálfkrafa þegar viðkomandi varðveislutímabili gagna lýkur.

- 33) Nauðsynlegt er að geyma gögn tengd ríkisborgurum þriðju landa, sem ekki hafa farið frá yferráðasvæði aðildarríkjanna innan heimilaðs dvalartímabils, í fimm ár til að styðja við kennslagreininguna og endursenda þá. Þessi gögn ættu að eyðast sjálfkrafa að fimm árum liðnum nema ástæða sé til að eyða þeim fyrr.
- 34) Nauðsynlegt er að geyma persónuupplýsingar ríkisborgara þriðju landa, sem virt hafa lengd heimilaðrar dvalar, og ríkisborgara þriðju landa, sem hefur verið synjað um komu til stuttrar dvalar, í þrjú ár og að geyma persónuupplýsingar ríkisborgara þriðju landa, sem ekki hafa farið frá yferráðasvæði aðildarríkjanna innan heimilaðs dvalartímabils, í fimm ár til að gera landamæravörðum kleift að framkvæma nauðsynlega áhættugreiningu, sem krafist er samkvæmt reglugerð (ESB) 2016/399 áður en ferðamanni er heimilað að koma inn á yferráðasvæði aðildarríkjanna. Meðferð umsókna um vegabréfsáritanir hjá ræðisstofnunum krefst einnig greiningar á ferðasögu umsækjanda til að meta notkun fyrri vegabréfsáritana og hvort skilyrði fyrir dvöl hafi verið virt. Uppflettingar í komu- og brottfararkerfinu eiga að koma í stað stimplana í vegabréf sem verða lagðar af. Ferðasagan sem er fyrir hendi í komu- og brottfararkerfinu ætti því að ná yfir tímabil sem er nægilega langt til að hægt sé að gefa út vegabréfsáritanir.

Við framkvæmd áhættugreiningar á landamærum og við meðferð umsókna um vegabréfsáritanir ætti að kanna ferðasögu ríkisborgara þriðju landa til að sjá hvort þeir hafi áður farið fram yfir hámarks lengd heimilaðrar dvalar. Því er nauðsynlegt að geyma persónuupplýsingar ríkisborgara þriðju landa, sem ekki hafa farið frá yferráðasvæði aðildarríkjanna innan heimilaðs dvalartímabils, lengur en persónuupplýsingar ríkisborgara þriðju landa sem virt hafa lengd heimilaðrar dvalar og ríkisborgara þriðju landa sem synjað hefur verið um komu til stuttrar dvalar, eða í fimm ár.

- 35) Mæla ætti fyrir um reglur um bótaábyrgð aðildarríkjanna vegna tjóns sem má rekja til brota á þessari reglugerð.
- 36) Með fyrirvara um sértækari reglur um vinnslu persónuupplýsinga sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð ætti reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 ⁽¹⁴⁾ að gilda um vinnslu aðildarríkjanna á persónuupplýsingum við beitingu þessarar reglugerðar, nema slík vinnsla fari fram af hálfu tilnefndra yfirvalda eða miðlægra aðgangsstöðva aðildarríkjanna í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, rannsaka eða koma upp um hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknáð.
- 37) Með fyrirvara um sértækari reglur um vinnslu persónuupplýsinga sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð ættu innlend lög og stjórnsýslufyrirmæli sem samþykkt eru samkvæmt tilskipun (ESB) 2016/680 að gilda um vinnslu lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna á persónuupplýsingum í þeim tilgangi koma í veg fyrir, rannsaka eða koma upp um hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknáð samkvæmt þessari reglugerð.
- 38) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 ⁽¹⁵⁾ ætti að gilda um starfsemi stofnana eða aðila Sambandsins þegar þau sinna hlutverki sínu sem ábyrgðaraðilar á rekstrarstjórnun komu- og brottfararkerfisins.
- 39) Persónuupplýsingum sem aðildarríki fær í hendur samkvæmt þessari reglugerð ætti ekki að miðla til, eða gera aðgengilegar, þriðja landi, alþjóðastofnun eða einkaaðila með staðfestu innan eða utan Sambandsins. Þó ætti að vera hægt að gera undantekningu frá þeirri reglu og miðla slíkum persónuupplýsingum til þriðja lands eða alþjóðastofnunar ef slíkt er nauðsynlegt í einstökum tilvikum til að aðstoða við að bera kennsl á ríkisborgara þriðja lands í tengslum við endursendingu hans og að uppfylltum ströngum skilyrðum. Ef ekki liggur fyrir ákvörðun um að vernd sé fullnægjandi með framkvæmdargerð samkvæmt reglugerð (ESB) 2016/679 eða viðeigandi verndarráðstafanir, sem miðlun fellur undir samkvæmt þeirri reglugerð, ætti að vera mögulegt að miðla í undantekningartilvikum, í tengslum við endursendingu, gögnum úr komu- og brottfararkerfinu til þriðja lands eða alþjóðastofnunar, en þó aðeins ef slíkt er nauðsynlegt af ástæðum sem varða mikilvæga almannahagsmuni eins og um getur í þeirri reglugerð.
- 40) Einnig ætti að vera mögulegt að miðla persónuupplýsingum, sem aðildarríki hafa fengið í hendur samkvæmt þessari reglugerð, til þriðja lands í brynum undantekningartilvikum vegna yfirvofandi hættu í tengslum við hryðjuverk eða þar sem mannlíf er í yfirvofandi hættu í tengslum við alvarlegan refsiverðan verknáð. Skilja ber að mannlíf sé í yfirvofandi hættu þegar hættan tengist alvarlegum refsiverðum verknáði sem framinn er gegn þeim einstaklingi, svo sem alvarlegum líkamsmeiðingum, ólöglegum viðskiptum með líffæri og vefi úr mönnum, mannráni, ólöglegu haldi og gíslatöku, kynferðislegri misneytingu á börnum og barnaklámi og nauðgun. Aðeins ætti að miðla slíkum gögnum til þriðja lands ef tryggt er að aðildarríkjum, sem

starfrækja komu- og brottfararkerfið, verði afhentar á móti hvers konar upplýsingar um komu-/brottfararskráningar sem þriðja landið, sem leggur fram beiðnina, býr yfir. Mögulegt ætti að vera fyrir lögbær yfirvöld í þeim aðildarríkjum, þar sem tilnefnd yfirvöld hafa aðgang að komu- og brottfararkerfinu samkvæmt þessari reglugerð, að miðla gögnum úr kerfinu til aðildarríkja sem ekki starfrækja kerfið og til aðildarríkja sem þessi reglugerð gildir ekki um. Slík veiting upplýsinga ætti að vera á grundvelli tilhlýðilega rökstuddrar beiðni og takmarkast við þau tilvik þar sem hún er nauðsynleg til að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað. Aðeins ætti að vera mögulegt fyrir aðildarríki sem starfrækir komu- og brottfararkerfið að veita slíkar upplýsingar ef tryggt er að aðildarríkjum, sem starfrækja komu- og brottfararkerfið, verði afhentar á móti hvers konar upplýsingar um komu-/brottfararskráningar sem aðildarríkið, sem leggur fram beiðnina, býr yfir. Tilskipun (ESB) 2016/680 gildir um alla síðari meðferð upplýsinga sem fengnar eru úr komu- og brottfararkerfinu.

- 41) Eftirlitsyfirvaldið, sem komið er á fót í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/679, ætti að fylgjast með því að vinnsla aðildarríkjanna á persónuupplýsingum sé með lögmætum hætti í hverju aðildarríki fyrir sig en Evrópska persónuverndarstofnunin ætti að hafa eftirlit með starfsemi stofnana og aðila Sambandsins í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga. Evrópska persónuverndarstofnunin og eftirlitsyfirvöldin ættu að hafa með sér samstarf um eftirlit með komu- og brottfararkerfinu.
- 42) Eftirlitsyfirvaldið, sem komið er á fót í samræmi við tilskipun (ESB) 2016/680, ætti að fylgjast með því að vinnsla aðildarríkjanna á persónuupplýsingum í löggæslutilgangi í hverju aðildarríki fyrir sig sé með lögmætum hætti.
- 43) Til viðbótar við þær upplýsingar sem ber að veita samkvæmt reglugerð (ESB) 2016/679 ættu ríkisborgarar þriðju landa, sem færa á gögn um inn í komu- og brottfararkerfið, að fá viðeigandi upplýsingar um skráningu þessara gagna. Aðildarríkin ættu að láta slíkar upplýsingar í té skriflega með hvaða viðeigandi hætti sem er, þ.m.t. í formi bæklinga, veggspjalda eða með hvers konar öðrum viðeigandi rafrænum hætti.
- 44) Reglulega ætti fara fram mat á þessari reglugerð til að tryggja að skilvirkt eftirlit sé haft með beitingu hennar.
- 45) Aðildarríkin ættu að mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum á ákvæðum þessarar reglugerðar og tryggja að þeim sé framfylgt.
- 46) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽¹⁶⁾.
- 47) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að koma á komu- og brottfararkerfinu og skilgreina sameiginlegar skuldbindingar, skilyrði og aðferðir við notkun á gögnum, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna þess hve aðgerðin er umfangsmikil og hefur víðtæk áhrif, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.
- 48) Þegar komu- og brottfararkerfið hefur verið tekið í notkun ætti að breyta samningnum frá 14. júní 1985 um framkvæmd Schengen-samkomulagsins milli ríkisstjórna ríkja Benelúx-efnahagssambandsins, Sambandslýðveldisins Þýskalands og Lýðveldisins Frakklands um afnám í áföngum á eftirliti á sameiginlegum landamærum ⁽¹⁷⁾ („samningnum um framkvæmd Schengen-samkomulagsins“) að því er varðar tvíhliða samninga sem aðildarríkin gera og heimilaða lengd dvalar umfram 90 daga á hverju 180 daga tímabili fyrir ríkisborgara þriðju landa, sem eru undanþegnir kvöð um vegabréfsáritun. Í heildarmati sínu á komu- og brottfararkerfinu ætti framkvæmdastjórnin að hafa mat á nýtingu tvíhliða samninga aðildarríkjanna. Framkvæmdastjórnin ætti að geta sett fram valkosti í fyrstu matsskýrslu sinni með það fyrir augum að hverfa frá slíkum tvíhliða samningum í áföngum og láta Sambandsgering koma í þeirra stað.
- 49) Áætlaður kostnaður við komu- og brottfararkerfið er lægri en sú fjárhæð sem eyrnamerkt er snjalllandamærum í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 515/2014 ⁽¹⁸⁾. Til samræmis við það ætti framkvæmdastjórnin, í kjölfar samþykktar þessarar reglugerðar, með framseldri gerð eins og kveðið er á um í reglugerð (ESB) nr. 515/2014, að endurúthluta þeirri fjárhæð sem nú er ætluð til að þróa upplýsingatekni-kerfi til að styðja stjórnun á straumi innflytjenda yfir ytri landamærin.
- 50) Þessi reglugerð skal ekki hafa áhrif á beitingu tilskipunar 2004/38/EB.
- 51) Danmörk tekur, í samræmi við 1. og 2. gr. bókarar 22 um stöðu Danmerkur, sem fylgir með sáttmálanum um Evrópusambandið og sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, ekki þátt í samþykkt þessarar reglugerðar og er ekki bundin af henni eða beitingu hennar. Þar eð þessi reglugerð byggist á Schengen-

- réttarreglunum ber Danmörku, í samræmi við 4. gr. þeirrar bókunar, að ákveða, innan sex mánaða frá því að ráðið hefur samþykkt reglugerð þessa, hvort hún verði felld inn í landslög.
- 52) Þessi reglugerð telst vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, sem Bretland tekur ekki þátt í, í samræmi við ákvörðun ráðsins 2000/365/EB⁽¹⁹⁾. Bretland tekur því ekki þátt í samþykkt þessarar reglugerðar og er ekki bundið af henni eða beitingu hennar.
- 53) Þessi reglugerð telst vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, sem Írland tekur ekki þátt í, í samræmi við ákvörðun ráðsins 2002/192/EB⁽²⁰⁾. Írland tekur því ekki þátt í samþykkt þessarar reglugerðar og er ekki bundið af henni eða beitingu hennar.
- 54) Að því er Ísland og Noreg varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna í skilningi sammingsins sem ráð Evrópusambandsins og Lýðveldið Ísland og Konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna⁽²¹⁾, sem falla innan sviðsins sem um getur í A-lið 1. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/437/EB⁽²²⁾.
- 55) Að því er Sviss varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, í skilningi sammingsins sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið og Ríkjasambandið Sviss gerðu með sér um þátttöku Ríkjasambandsins Sviss í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna⁽²³⁾, sem falla innan sviðsins sem um getur í A-lið 1. gr. ákvörðunar 1999/437/EB, með hliðsjón af 3. gr. ákvörðunar ráðsins 2008/146/EB⁽²⁴⁾ og 3. gr. ákvörðunar ráðsins 2008/149/DIM⁽²⁵⁾.
- 56) Að því er Liechtenstein varðar telst þessi reglugerð vera þróun á ákvæðum Schengen-réttarreglnanna, í skilningi bókunarinnar sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið, Ríkjasambandið Sviss og Furstadæmið Liechtenstein undirrituðu um aðild Furstadæmisins Liechtensteins að samningnum milli Evrópusambandsins, Evrópubandalagsins og Ríkjasambandsins Sviss um þátttöku Ríkjasambandsins Sviss í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna⁽²⁶⁾, sem falla innan sviðsins sem um getur í A-lið 1. gr. ákvörðunar 1999/437/EB, með hliðsjón af 3. gr. ákvörðunar ráðsins 2011/350/ESB⁽²⁷⁾ og 3. gr. ákvörðunar ráðsins 2011/349/ESB⁽²⁸⁾.
- 57) Að því er varðar Kýpur, Búlgaríu, Rúmeníu og Króatíu teljast ákvæði þessarar reglugerðar varðandi Schengen-upplýsingakerfið og upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir vera ákvæði sem eru byggð á Schengen-réttarreglunum eða tengd þeim á annan hátt, í skilningi 2. mgr. 3. gr. aðildarlaganna frá 2003, 2. mgr. 4. gr. aðildarlaganna frá 2005 og 2. mgr. 4. gr. aðildarlaganna frá 2011, með hliðsjón af ákvörðunum ráðsins 2010/365/ESB⁽²⁹⁾, (ESB) 2017/733⁽³⁰⁾ og (ESB) 2017/1908⁽³¹⁾ eftir því sem við á.
- Auk þess krefst starfræksla komu- og brottfararkerfisins þess að veittur sé óvirkur aðgangur að upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir og að komið sé til framkvæmda öllum ákvæðum Schengen-réttarreglnanna er varða Schengen-upplýsingakerfið í samræmi við viðkomandi ákvarðanir ráðsins. Aðeins er hægt að uppfylla þessi skilyrði þegar sannprófun í samræmi við gildandi Schengen-matsaðferðir hefur verið lokið með fullnægjandi hætti. Því ætti komu- og brottfararkerfið aðeins að vera starfrækt af þeim aðildarríkjum sem uppfylla þessi skilyrði þegar komu- og brottfararkerfið hefur starfsemi sína. Aðildarríki, sem ekki starfrækja komu- og brottfararkerfið frá upphafi starfsemi þess, ætti að tengjast kerfinu í samræmi við það verklag sem sett er fram í þessari reglugerð um leið og öll þessi skilyrði hafa verið uppfyllt.
- 58) Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og skilaði hún álit 21. september 2016.
- 59) Í þessari reglugerð eru settar strangar reglur um aðgang að komu- og brottfararkerfinu ásamt nauðsynlegum verndarráðstöfunum varðandi slíkan aðgang. Þar er einnig mælt fyrir um rétt einstaklinga til að hafa aðgang að upplýsingum, geta leiðrétt þær, fullgert þær og eytt þeim og rétt til að leita úrlausnar mála, einkum réttinn til réttarræðis og til þess að óháð opinber yfirvöld hafi eftirlit með vinnsluáðgerðum. Í þessari tilskipun eru þau grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt sem eru viðurkennd í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, nánar tiltekið rétturinn til mannlegrar reisnar, bann við þrældómi og nauðungarvinnu, rétturinn til frelsis og mannhelgi, friðhelgi einkalífs og fjölskyldu, vernd persónuupplýsinga, réttur til banns við mismunun, réttur barna, réttur aldraðra, aðlögun fatlaðra að samfélaginu og réttur til raunhæfs úrræðis til að leita réttar síns og til réttlátrar málsmeðferðar fyrir dómi.
- 60) Þessi reglugerð er með fyrirvara um þær skuldbindingar sem leiðir af Genfarsamningnum um réttarstöðu flóttamanna frá 28. júlí 1951, eins og bætt var við hann með New York-bókuninni frá 31. janúar 1967.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI
ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni

1. Með þessari reglugerð er komið á fót „komu- og brottfararkerfi“ (e. Entry/Exit System) til þess:
 - a) að skrá og geyma upplýsingar um dagsetningu, tíma og stað komu og brottfarar ríkisborgara þriðju landa sem fara yfir landamæri aðildarríkja þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt,
 - b) að reikna út lengd heimilaðrar dvalar slíkra ríkisborgara þriðju landa,
 - c) að gefa aðildarríkjum viðvaranir þegar heimilaður dvalartími er útrunninn og
 - d) að skrá og geyma upplýsingar um dagsetningu, tíma og stað synjunar um komu, þegar ríkisborgurum þriðju landa er synjað um komu til stuttrar dvalar, um yfirvald aðildarríkisins sem synjaði um komuna og ástæður þess.
2. Í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknæð, er í reglugerð þessari einnig mælt fyrir um skilyrði fyrir því að tilnefnd yfirvöld aðildarríkjanna og Löggæslusamvinnustofnunarinnar geti fengið uppflettiðgang að komu- og brottfararkerfinu.
3. Með því að geyma auðkennisupplýsingar, ferðaskilríkjaupplýsingar og lífkennaupplýsingar í sameiginlega auðkennasafninu (CIR), sem komið er á fót með 1. mgr. 17. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/817, stuðlar komu- og brottfararkerfið að því að greiða fyrir og aðstoða við rétta staðfestingu deila á einstaklingum sem skráðir eru í komu- og brottfararkerfið, með þeim skilyrðum og í þeim tilgangi sem um getur í 20. gr. þeirrar reglugerðar.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um:
 - a) ríkisborgara þriðju landa, sem heimiluð hefur verið stutt dvöl á yfirráðasvæði aðildarríkjanna og sem þurfa að sæta landamæraeftirliti í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/399 þegar farið er yfir landamæri þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt, og
 - b) ríkisborgara þriðju landa, við komu til eða brottför frá yfirráðasvæði aðildarríkjanna, sem:
 - i. eru aðstandendur borgara Sambandsins, sem tilskipun 2004/38/EB gildir um, eða ríkisborgara þriðja lands, sem hefur jafngildan rétt til frjálsrar farar og borgarar Sambandsins samkvæmt samningi milli Sambandsins og aðildarríkja þess annars vegar og þriðja lands hins vegar, og
 - ii. eru ekki handhafar dvalarskráteinis samkvæmt tilskipun 2004/38/EB eða dvalarleyfis samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 1030/2002 ⁽³²⁾.
2. Reglugerðin gildir einnig um ríkisborgara þriðju landa sem synjað er um komu til stuttrar dvalar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna í samræmi við 14. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399.
3. Þessi reglugerð gildir ekki um:
 - a) ríkisborgara þriðju landa sem eru aðstandendur borgara Sambandsins, sem tilskipun 2004/38/EB gildir um, og sem eru handhafar dvalarskráteinis samkvæmt þeirri tilskipun, hvort sem þeir eru í fylgd með þeim borgara Sambandsins eða eru að koma til hans eða ekki,
 - b) ríkisborgara þriðju landa sem eru aðstandendur ríkisborgara þriðja lands, hvort sem þeir eru í fylgd með þeim ríkisborgara þriðja lands eða eru að koma til hans eða ekki, ef:
 - i. sá ríkisborgari þriðja lands hefur jafngildan rétt til frjálsrar farar og borgarar Sambandsins samkvæmt samningi milli Sambandsins og aðildarríkja þess annars vegar og þriðja lands hins vegar og
 - ii. þessir ríkisborgarar þriðja lands eru handhafar dvalarskráteinis samkvæmt tilskipun 2004/38/EB eða dvalarleyfis samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1030/2002,
 - c) handhafa dvalarleyfa sem um getur í 16. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399, annarra en þeirra sem falla undir a- og b-lið þessarar málsgreinar,
 - d) ríkisborgara þriðju landa sem nýta sér rétt sinn til hreyfanleika í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/66/ESB ⁽³³⁾ eða tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/801 ⁽³⁴⁾,
 - e) handhafa vegabréfsáritana til langrar dvalar,
 - f) ríkisborgara Andorra, Mónakó og San Marínó og handhafa vegabréfs sem gefið er út af Vatikanborgríkinu eða Páfastóli,

- g) einstaklinga eða hópa einstaklinga sem eru undanþegnir landamæraeftirliti eða sem um gilda sérstakar reglur varðandi landamæraeftirlit, eins og um getur í g-lið 3. mgr. 6. gr. a í reglugerð (ESB) 2016/399,
 - h) einstaklinga eða hópa einstaklinga sem um getur í h-, i-, j- og k-lið 3. mgr. 6. gr. a í reglugerð (ESB) 2016/399.
4. Ákvæði þessarar reglugerðar um útreikning á lengd heimilaðrar dvalar og viðvaranir til aðildarríkja þegar heimilaður dvalartími er útrunninn gilda ekki um ríkisborgara þriðju lands sem:
- a) eru aðstandendur borgara Sambandsins, sem tilskipun 2004/38/EB gildir um, eða ríkisborgara þriðja lands, sem hefur jafngildan rétt til frjálsrar farar og borgarar Sambandsins samkvæmt samningi milli Sambandsins og aðildarríkja þess annars vegar og þriðja lands hins vegar, og
 - b) eru ekki handhafar dvalarskírteinis samkvæmt tilskipun 2004/38/EB eða dvalarleyfis samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 1030/2002.

3. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
- 1) „ytri landamæri“: ytri landamæri eins og þau eru skilgreind í 2. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399,
 - 2) „innri landamæri“: innri landamæri eins og þau eru skilgreind í 1. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399,
 - 3) „landamærayfirvald“: landamæravörður sem skipaður er í samræmi við landslög til að sinna landamæraeftirliti eins og skilgreint er í 11. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399,
 - 4) „innflytjendayfirvald“: lögbært yfirvald sem, í samræmi við landslög, ber ábyrgð á einu eða fleiri eftirtalinna atriða:
 - a) að kanna, á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, hvort skilyrði fyrir komu til eða dvöl á yfirráðasvæði aðildarríkjanna eru uppfyllt,
 - b) að kanna skilyrðin fyrir búsetu ríkisborgara þriðja lands á yfirráðasvæði aðildarríkjanna og taka ákvarðanir því tengdar, svo fremi að yfirvaldið er ekki „ákvörðunaryfirvald“ eins og skilgreint er í f-lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/32/ESB ⁽³⁵⁾, og, þar sem við á, að veita ráðgjöf í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 377/2004 ⁽³⁶⁾,
 - c) að endursenda ríkisborgara þriðju lands til þriðja lands sem er uppruna- eða gegnumferðarland,
 - 5) „yfirvald sem gefur út vegabréfsáritanir“: yfirvald sem gefur út vegabréfsáritanir eins og það er skilgreint í 3. lið 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008,
 - 6) „ríkisborgari þriðja lands“: hver sá einstaklingur sem er ekki borgari í Sambandinu í skilningi 1. mgr. 20. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að undanskildum þeim einstaklingum sem hafa jafngildan rétt til frjálsrar farar og borgarar Sambandsins samkvæmt samningum milli Sambandsins og aðildarríkja þess annars vegar og þriðju lands hins vegar,
 - 7) „ferðaskilríki“: vegabréf eða önnur jafngild skilríki sem heimila handhafa að fara yfir ytri landamæri og sem setja má vegabréfsáritun í,
 - 8) „stutt dvöl“: dvöl á yfirráðasvæði aðildarríkjanna í mest 90 daga á hverju 180 daga tímabili, eins og um getur í 1. mgr. 6. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399,
 - 9) „vegabréfsáritun til stuttrar dvalar“: vegabréfsáritun eins og hún er skilgreind í a-lið 2. mgr. 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 810/2009 ⁽³⁷⁾,
 - 10) „landsbundin vegabréfsáritun til stuttrar dvalar“: heimild sem aðildarríki, sem ekki beitir Schengen-réttarreglunum að fullu, gefur út vegna fyrirhugaðrar dvalar á yfirráðasvæði viðkomandi aðildarríkis í mest 90 daga á hverju 180 daga tímabili,
 - 11) „heimilud dvöl“: nákvæmur dagafjöldi sem ríkisborgara þriðja lands er heimilt að dvelja löglega á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, talinn frá komudegi í samræmi við gildandi ákvæði,
 - 12) „aðildarríki sem ber ábyrgð“: aðildarríkið sem færði gögnin inn í komu- og brottfararkerfið,
 - 13) „sannprófun“: samanburður á gagnamengjum til að sannreyna hvort viðkomandi einstaklingur sé sá sem hann segist vera (einn einstaklingur borinn saman við annan (e. one-to-one check)),
 - 14) „kennslaggreining“: það ferli að ákvarða deili á einstaklingi með leit í gagnagrunni, þar sem borið er saman við mörg gagnamengi (einn einstaklingur borinn saman við marga einstaklinga (e. one-to-many check)),

- 15) „alstafagögn“: gögn sem sett eru fram með bókstöfum, tölustöfum, sérstökum táknum, bilum og greinarmerkjum,
 - 16) „fingrafaraupplýsingar“: upplýsingar um fern fingraför, vísifingurs, löngutangar, baugfingurs og litla fingurs hægri handar, séu þeir fyrir hendi, en annars vinstri handar,
 - 17) „andlitsmynd“: stafrænar andlitsmyndir,
 - 18) „lífkennaupplýsingar“: fingrafaraupplýsingar og andlitsmynd,
 - 19) „sá sem dvelur fram yfir heimilaða dvöl“: ríkisborgari þriðja lands sem uppfyllir ekki, eða uppfyllir ekki lengur, skilyrði varðandi lengd heimilaðrar, stuttrar dvalar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna,
 - 20) „Evrópustofnun um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa (eu-LISA)“: Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis sem komið var á fót með reglugerð (ESB) nr. 1077/2011,
 - 21) „eftirlitsyfirvaldið“: eftirlitsyfirvaldið sem komið var á fót í samræmi við 1. mgr. 51. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 og eftirlitsyfirvaldið sem komið var á fót í samræmi við 1. mgr. 41. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680,
 - 22) „gögn komu- og brottfararkerfisins“: öll gögn sem geymd eru í miðlæga komu- og brottfararkerfinu og í sameiginlega auðkennasafninu í samræmi við 15.–20. gr.,
 - 22a) „auðkennisupplýsingar“: upplýsingarnar sem um getur í a-lið 1. mgr. 16. gr., sem og viðeigandi gögn sem um getur í 1. mgr. 17. gr. og 1. mgr. 18. gr.,
 - 23) „löggæsla“: að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað,
 - 24) „hryðjuverk“: afbrot samkvæmt landslögum sem samsvarar eða er jafngilt einu af þeim brotum sem um getur í tilskipun (ESB) 2017/541,
 - 25) „alvarlegur refsiverður verknaður“: afbrot sem samsvarar eða er jafngilt einu af þeim brotum sem um getur í 2. mgr. 2. gr. rammaákvörðunar 2002/584/DIM, ef þau varða að hámarki a.m.k. þriggja ára refsivist eða öryggisráðstöfun samkvæmt landslögum,
 - 26) „tilnefnt yfirvald“: yfirvald tilnefnt af aðildarríki, samkvæmt 29. gr., til að bera ábyrgð á því að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað,
 - 27) „sjálfsafgreiðslukerfi“: sjálfsafgreiðslukerfi eins og það er skilgreint í 23. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2016/399,
 - 28) „rafrænt hlið“: rafrænt hlið eins og það er skilgreint í 24. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399,
 - 29) „hlutfall ófullnægjandi skráninga (e. Failure to Enrol Rate)“: hlutfall skráninga þar sem gæði lífkennaskráningar eru ófullnægjandi,
 - 30) „falsjálkvætt hlutfall kennslagreininga (e. False Positive Identification Rate)“: hlutfall samsvarana sem lífkennaleit skilar en sem ekki tilheyrir ferðamanninum sem sætir eftirliti,
 - 31) „falsneikvætt hlutfall kennslagreininga (e. False Negative Identification Rate)“: hlutfall þess þegar lífkennaleit skilar ekki samsvörun þrátt fyrir að lífkennaupplýsingar ferðamannsins séu skráðar.
 - 32) „evrópsk leitargátt (ESP)“: evrópska leitargáttin sem komið var á fót samkvæmt 1. mgr. 6. gr. reglugerðar (ESB) 2019/817;
 - 33) „sameiginlegt auðkennasafn (CIR)“: sameiginlega auðkennasafnið sem komið var á fót með 1. mgr. 17. gr. reglugerðar (ESB) 2019/817,
2. Hugtökin sem skilgreind eru í 4. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 skulu hafa sömu merkingu í þessari reglugerð að því marki sem persónuupplýsingar eru unnar af yfirvöldum aðildarríkja í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 6. gr. þessarar reglugerðar.
 3. Hugtökin, sem skilgreind eru í 3. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680, skulu hafa sömu merkingu í þessari reglugerð að því marki sem persónuupplýsingar eru unnar af yfirvöldum aðildarríkja í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 2. gr. þessarar reglugerðar.

*4. gr.***Landamæri þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt og notkun þess á þessum landamærum**

1. Komu- og brottfararkerfið skal starfrækt á ytri landamærunum.
2. Aðildarríki sem beita Schengen-réttarreglunum að fullu skulu taka upp komu- og brottfararkerfið á innri landamærum sínum við aðildarríki sem ekki beita Schengen-réttarreglunum að fullu enn sem komið er en sem starfrækja komu- og brottfararkerfið.
3. Aðildarríki sem beita Schengen-réttarreglunum að fullu og aðildarríki, sem beita ekki Schengen-réttarreglunum að fullu enn sem komið er en sem starfrækja komu- og brottfararkerfið, skulu taka upp komu- og brottfararkerfið á innri landamærum sínum við aðildarríki sem ekki beita enn Schengen-réttarreglunum að fullu og starfrækja ekki komu- og brottfararkerfið.
4. Aðildarríki sem ekki beita Schengen-réttarreglunum að fullu enn sem komið er en sem starfrækja komu- og brottfararkerfið skulu taka upp komu- og brottfararkerfið á innri landamærum sínum, eins og þau eru skilgreind í b- og c-lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399.
5. Þrátt fyrir þriðju og fjórðu undirgrein 2. mgr. 23. gr. og ákvæði 27. gr. skal aðildarríki sem beita Schengen-réttarreglunum ekki að fullu, enn sem komið er, en sem starfrækir komu- og brottfararkerfið, taka upp komu- og brottfararkerfið án lífkennapáttarins á innri landamærum sínum á landi við aðildarríki sem ekki beita enn Schengen-réttarreglunum að fullu en sem starfrækja komu- og brottfararkerfið. Hafi ríkisborgari þriðja lands ekki enn verið skráður í komu- og brottfararkerfið skal á slíkum innri landamærum stofna sérstaka gagnaskrá yfir hann án þess að lífkennaupplýsingar séu skráðar. Lífkennaupplýsingum skal bætt við á næstu landamærastöð þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt með lífkennapættinum.

*5. gr.***Uppbygging komu- og brottfararkerfisins**

Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingateknikerfa (eu-LISA) skal annast þróun komu- og brottfararkerfisins og tryggja rekstrarstjórnun þess, þ.m.t. aðgerðir til að vinna lífkennaupplýsingar, eins og um getur í d-lið 1. mgr. 16. gr. og b- og c-lið 1. mgr. 17. gr., og einnig viðeigandi öryggi komu- og brottfararkerfisins.

*6. gr.***Markmið komu- og brottfararkerfisins**

1. Markmið komu- og brottfararkerfisins með því að skrá og geyma upplýsingar í komu- og brottfararkerfinu og veita aðildarríkjunum aðgang að slíkum gögnum eru:
 - a) að efla skilvirkni landamæraeftirlits með því að reikna út og fylgjast með lengd heimilaðrar dvalar við komu og brottför ríkisborgara þriðju landa sem heimiluð hefur verið stutt dvöl,
 - b) að aðstoða við að bera kennsl á ríkisborgara þriðju landa sem fullnægja ekki eða fullnægja ekki lengur skilyrðum fyrir komu til eða stuttri dvöl á yfirráðasvæði aðildarríkis,
 - c) að gera mögulegt að bera kennsl á og greina þá sem dvalið hafa fram yfir heimilaða dvöl og gera viðeigandi landsyfirvöldum aðildarríkja kleift að gera viðeigandi ráðstafanir,
 - d) að gera mögulegt að kanna rafrænt synjanir um komu í komu- og brottfararkerfinu,
 - e) að gera mögulegt að hafa sjálfvirkt landamæraeftirlit með ríkisborgurum þriðju landa,
 - f) að gera yfirvöldum sem gefa út vegabréfsáritanir kleift að hafa aðgang að upplýsingum um löglega notkun fyrri vegabréfsáritana,
 - g) að upplýsa ríkisborgurum þriðju landa um lengd heimilaðrar dvalar þeirra,
 - h) að safna tölfærðilegum upplýsingum um komu og brottfarir ríkisborgara þriðju landa, synjanir um komu og lengri dvöl en heimiluð er, til að bæta mat á hættunni á því að fólk dvelji fram yfir heimilaða dvöl og til að styðja við gagnreynda áætlanagerð á sviði fólksflutningastefnu Sambandsins,
 - i) að berjast gegn auðkennasvindli og misnotkun ferðaskilríkja.
 - j) að tryggja rétta staðfestingu deila á einstaklingi,
 - k) styðja við markmið ferðaupplýsinga- og ferðaheimildakerfisins (ETIAS) sem komið var á með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/1240,
 - l) styðja við markmið skimunarinnar sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2024/1356, einkum athuganirnar sem kveðið er á um í 14.-16. gr. hennar.
2. Markmið komu- og brottfararkerfisins með því að veita tilnefndum yfirvöldum aðgang í samræmi við skilyrði þessarar reglugerðar eru:

- a) að stuðla að því að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað,
 - b) að gera mögulegt að kalla fram upplýsingar vegna rannsókna í tengslum við hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað, þ.m.t. að bera kennsl á gerendur, grunaða og fórnarlömb slíkra brota sem hafa farið yfir ytri landamærin.
3. Komu- og brottfararkerfið skal, ef við á, styðja aðildarríki við starfrækslu eigin landsbundinna áætlana um að greiða fyrir för fólks yfir landamæri, sem komið er á fót í samræmi við 8. gr. d í reglugerð (ESB) 2016/399 til að greiða fyrir för ríkisborgara þriðju landa yfir landamæri, með því:
- a) að gera lögbærum landsyfirvöldum, sem um getur í 8. gr. d í reglugerð (ESB) 2016/399, kleift að hafa aðgang að upplýsingum um fyrri stutta dvöl eða synjanir um komu, í tengslum við meðferð umsókna um aðgang að landsbundnum áætlunum um að greiða fyrir för fólks yfir landamæri og töku ákvarðana sem um getur í 25. gr. þessarar reglugerðar,
 - b) að tilkynna landamærayfirvöldum að veittur hafi verið aðgangur að landsbundinni áætlun um að greiða fyrir för fólks yfir landamæri.

7. gr.

Tæknileg högun komu- og brottfararkerfisins

1. Komu- og brottfararkerfið skal samanstanda af:
- a) miðlægu kerfi (miðlæga komu- og brottfararkerfinu),
 - aa) miðlægu grunnvirki sameiginlega auðkennasafnsins sem um getur í a-lið 2. mgr. 17. gr. reglugerðar (ESB) 2019/817,
 - b) samræmdum landsbundnum skilfleti í hverju aðildarríki sem byggist á sameiginlegum tæknilegum forskriftum og er nákvæmlega eins fyrir öll aðildarríkin, og gerir kleift að tengja miðlæga komu- og brottfararkerfið við landsbundin landamæragrunnvirki aðildarríkjanna með öruggum hætti,
 - c) öruggri samskiptaleið milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og miðlæga upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir,
 - d) fjarskiptavirki, sem skal vera öruggt og dulkóðað, milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og samræmdu landsbundnu skilflatanna,
 - e) vefþjónustunni sem um getur í 13. gr.,
 - f) öruggu fjarskiptavirki milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og miðlægra grunnvirkja evrópsku leitargáttarinnar og sameiginlega auðkennasafnsins.
- 1a. Sameiginlega auðkennasafnið skal innihalda þau gögn sem um getur í 16. gr. (a- til d-lið 1. mgr.), 17. gr. (a-, b- og c-lið 1. mgr.), og 18. gr. (1. og 2. mgr.) Önnur gögn komu- og brottfararkerfisins skulu geymd í miðlæga komu- og brottfararkerfinu.
2. Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa (eu-LISA) skal hýsa miðlæga komu- og brottfararkerfið á tæknisvæðum sínum. Í kerfinu skal sú virkni tiltæk sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð í samræmi við skilyrði um aðgengileika, gæði og hraða skv. 3. mgr. 37. gr.
3. Með fyrirvara um ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2008/602/EB ⁽³⁸⁾ skulu tilteknir vélbúnaðar- og hugbúnaðarhlutar fjarskiptavirkis komu- og brottfararkerfisins vera sameiginlegir með fjarskiptavirki upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir sem um getur í 2. mgr. 1. gr. ákvörðunar 2004/512/EB. Tryggja skal rökréttan aðskilnað gagna í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir og gagna í komu- og brottfararkerfinu.

8. gr.

Samvirkni með upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir

1. Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa (eu-LISA) skal koma á öruggri samskiptaleið milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og miðlæga upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir til að tryggja samvirkni milli komu- og brottfararkerfisins og upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir. Aðeins skal vera hægt að fletta beint upp milli komu- og brottfararkerfisins og upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir ef kveðið er á um það bæði í þessari reglugerð og reglugerð (EB) nr. 767/2008. Að sækja vegabréfsáritunartengd gögn í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir, flutningur þeirra inn í komu- og brottfararkerfið og uppfærsla gagna úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í komu- og brottfararkerfinu skal gerast sjálfkrafa þegar viðkomandi yfirvald setur af stað viðkomandi aðgerð.
2. Samvirknin skal gera landamærayfirvöldum, sem nota komu- og brottfararkerfið, kleift að fletta upp í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir úr komu- og brottfararkerfinu til þess:

- a) að sækja vegabréfsáritunartengd gögn beint í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir og flytja þau inn í komu- og brottfararkerfið til að búa til eða uppfæra komu-/brottfararskráningu eða skráningu á synjun um komu handhafa vegabréfsáritunar í komu- og brottfararkerfinu í samræmi við 14., 16. og 18. gr. þessarar reglugerðar og 18. gr. a í reglugerð (EB) nr. 767/2008,
 - b) að sækja vegabréfsáritunartengd gögn beint í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir og flytja þau inn í komu- og brottfararkerfið til að uppfæra komu-/brottfararskráningu þegar vegabréfsáritun er ógilt, afturkölluð eða framlengd í samræmi við 19. gr. þessarar reglugerðar og 13., 14. og 18. gr. a í reglugerð (EB) nr. 767/2008,
 - c) að sannprófa, skv. 23. gr. þessarar reglugerðar og 2. mgr. 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008, að viðkomandi vegabréfsáritun sé ósvikin og gild eða hvort skilyrði fyrir komu til yfirráðasvæðis aðildarríkjanna, í samræmi við 6. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399, séu uppfyllt,
 - d) að sannprófa, á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt, hvort ríkisborgari þriðja lands sem er undanþeginn kvöð um vegabréfsáritun hafi áður verið skráður í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir í samræmi við 23. gr. þessarar reglugerðar og 19. gr. a í reglugerð (EB) nr. 767/2008 og
 - e) að sannprófa, þegar deili á handhafa vegabréfsáritunar eru sannprófuð með fingraförum, á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt, deili á handhafa vegabréfsáritunar með því að bera fingraför hans saman við fingraförin sem skráð eru í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir í samræmi við 23. gr. þessarar reglugerðar og 6. mgr. 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008.
3. Samvirknin skal gera yfirvöldum sem gefa út vegabréfsáritanir og nota upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir, kleift að fletta upp í komu- og brottfararkerfinu úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í eftirfarandi tilgangi:
- a) vegna meðferðar umsókna um vegabréfsáritanir og ákvarðanatöku varðandi þær samkvæmt 24. gr. þessarar reglugerðar og 4. mgr. 15. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008,
 - b) vegna meðferðar umsókna um landsbundnar vegabréfsáritanir til stuttrar dvalar og ákvarðanatöku varðandi þær, þegar um er að ræða aðildarríki sem ekki beita Schengen-réttarreglunum að fullu enn sem komið er en sem starfrækja komu- og brottfararkerfið,
 - c) til að uppfæra vegabréfsáritunartengd gögn í komu-/brottfararskráningu þegar vegabréfsáritun er ógilt, afturkölluð eða framlengd í samræmi við 19. gr. þessarar reglugerðar og 13. og 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008,
4. Vegna starfrækslu á vefþjónustu komu- og brottfararkerfisins, sem um getur í 13. gr., skal daglega uppfæra í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir sérstaka, skrifvarða gagnagrunninn, sem um getur í 5. mgr. 13. gr., með einhliða útdrætti nauðsynlegs lágmarkshlutmengis gagna úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir.

9. gr.

**Aðgangur að komu- og brottfararkerfinu til
að færa inn, breyta, eyða og fletta upp í gögnum**

1. Aðgangur að komu- og brottfararkerfinu til að færa inn, breyta, eyða og fletta upp í gögnum sem um getur í 14. gr. og 16.–20. gr. skal eingöngu vera fyrir starfsfólk, sem hefur til þess tilskilda heimild, hjá landsyfirvöldum sérhvers aðildarríkis sem eru lögbær í þeim tilgangi sem um mælt er fyrir um í 23.–35. gr. Aðgangurinn skal takmarkast við það sem nauðsynlegt er til að þessi landsyfirvöld geti leyst verkefni sín af hendi í samræmi við þennan tilgang og skal vera í samræmi við þau markmið sem stefnt er að.
2. Sérhvert aðildarríki skal tilnefna lögbær landsyfirvöld að því er varðar þessa reglugerð, sem skulu vera landamærayfirvöld, yfirvöld sem gefa út vegabréfsáritanir og innflytjendayfirvöld. Starfsfólk lögbæru landsyfirvaldanna sem hefur til þess tilskilda heimild skal hafa aðgang að komu- og brottfararkerfinu til þess að færa inn, breyta, eyða eða fletta upp í gögnum. Sérhvert aðildarríki skal senda skrá yfir þessi lögbæru landsyfirvöld til Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa án tafar. Í skránni skal tilgreina í hvaða tilgangi hvert yfirvald hefur aðgang að gögnum sem geymd eru í komu- og brottfararkerfinu. Komu- og brottfararkerfið skal bjóða upp á virkni fyrir umsýslu þess lista. Nákvæmar reglur um þá virkni skulu settar með framkvæmdargerðum. Framkvæmdargerðir skulu samþykktar til samræmis við málsmeðferðina sem kveðið er á um í 2. mgr. 68. gr.
- 2.a Starfsfólk landsskrifstofa ferðaupplýsinga- og ferðaheimildakerfisins, sem hefur hlotið viðeigandi heimild og er tilnefnt samkvæmt 8. gr. reglugerðar (ESB) 2018/1240, skal hafa aðgang að komu- og brottfararkerfinu til að skoða gögn úr kerfinu í lesaðgangi.
- 2.b Starfsfólk skimunaryfirvaldanna, eins og skilgreint er í 10. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2025/1356, sem til þess hefur tilskilda heimild, skal hafa aðgang að komu- og brottfararkerfinu til að fletta upp í gögnum þess.

3. Yfirvöld sem eiga rétt á að fletta upp í eða hafa aðgang að gögnum í komu- og brottfararkerfinu til þess að koma í veg fyrir, koma upp um og rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað, skulu tilnefnd í samræmi við IV. kafla.

4. Aðgangur að gögnum komu- og brottfararkerfisins sem geymd eru í sameiginlega auðkennasafninu skal eingöngu vera fyrir starfsfólk með tilskilda heimild hjá landsyfirvöldum sérhvers aðildarríkis og starfsfólk með tilskilda heimild hjá fagstofnunum Sambandsins, sem eru lögbær í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í 20. gr., 20. gr. a og 21. gr. reglugerðar (ESB) 2019/817 og í 20. gr., 20. gr. a og 21. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/818. Slíkur aðgangur skal takmarkast við þau gögn sem starfsfólk þarf til að geta sinnt verkefnum sínum í þessum tilgangi og vera í samræmi við þau markmið sem stefnt er að.

10. gr.

Almennar meginreglur

1. Sérhvert lögbært yfirvald, sem er heimilaður aðgangur að komu- og brottfararkerfinu, skal tryggja að notkun kerfisins sé nauðsynleg, viðeigandi og hlutfallslega rétt.

2. Sérhvert lögbært yfirvald skal tryggja að notkun komu- og brottfararkerfisins, þ.m.t. söfnun lífkennuupplýsinga, sé í samræmi við verndarráðstafanir sem mælt er fyrir um í sáttmálanum um verndun mannréttinda og mannfrelsis, sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi og samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi barnsins. Þegar upplýsingum barns er safnað skal enn fremur fyrst og fremst hafa hagsmuni barnsins að leiðarljósi.

11. gr.

Sjálfvirk reiknivél og skylda til að upplýsa ríkisborgara þriðju lands um hve langur tími er eftir af heimilaðri dvöl

1. Í komu- og brottfararkerfinu skal vera sjálfvirk reiknivél sem gefur upp hámarks lengd heimilaðrar dvalar fyrir ríkisborgara þriðju lands sem skráðir eru í komu- og brottfararkerfið.

Sjálfvirka reiknivélin skal ekki eiga við um ríkisborgara þriðju lands sem:

- eru aðstandendur borgara Sambandsins, sem tilskipun 2004/38/EB gildir um, eða ríkisborgara þriðja lands, sem hefur jafngildan rétt til frjálsrar farar og borgarar Sambandsins samkvæmt samningi milli Sambandsins og aðildarríkja þess annars vegar og þriðja lands hins vegar, og
- eru ekki handhafar dvalarskírteinis samkvæmt tilskipun 2004/38/EB eða dvalarleyfis samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1030/2002.

2. Sjálfvirka reiknivélin skal upplýsa lögbær yfirvöld um:

- við komu, hver hámarks lengd heimilaðrar dvalar ríkisborgara þriðju lands er og hvort fjöldi heimilaðra koma á vegabréfsáritun til stuttrar dvalar, sem gefin er út fyrir eina eða tvær komur, hafi verið fullnýttur,
- við eftirlit eða sannprófanir sem fara fram á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, hve langur tími er eftir af heimilaðri dvöl ríkisborgara þriðju lands eða hve lengi þeir hafa dvalið fram yfir heimilaða dvöl,
- við brottför, hvort ríkisborgarar þriðju lands hafi dvalið fram yfir heimilaða dvöl sína,
- við meðferð umsókna um vegabréfsáritun til stuttrar dvalar og ákvarðanatöku varðandi þær, hve langur tími er eftir, að hámarki, af heimilaðri dvöl á grundvelli fyrirhugaðra komudaga.

3. Landamærayfirvöld skulu upplýsa ríkisborgara þriðja lands um það hver hámarks lengd heimilaðrar dvalar er, að teknu tilliti til fjölda koma og lengdar dvalar sem vegabréfsáritun heimilar í samræmi við 9. mgr. 8. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399. Þessar upplýsingar skal annaðhvort landamæravörður veita þegar landamæraeftirlit fer fram eða þær skulu veittar með búnaði, sem settur er upp á landamærastöðinni og gerir ríkisborgara þriðja lands kleift að fletta upp í vefþjónustunni sem um getur í 1. og 2. mgr. 13. gr. þessarar reglugerðar.

4. Þegar um er að ræða ríkisborgara þriðju lands, sem falla undir kvöð um vegabréfsáritun og dvelja á grundvelli vegabréfsáritunar til stuttrar dvalar eða landsbundinnar vegabréfsáritunar til stuttrar dvalar í aðildarríki sem ekki beitir Schengen-réttarreglunum að fullu enn sem komið er en sem starfrækir komu- og brottfararkerfið, skal sjálfvirka reiknivélin ekki gefa upp heimilaða dvöl á grundvelli vegabréfsáritunarinnar til stuttrar dvalar eða landsbundnu vegabréfsáritunarinnar til stuttrar dvalar.

Í tilvikinu, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal sjálfvirka reiknivélin einungis sannprófa:

- að 90 daga samanlagt hámark á hverju 180 daga tímabili sé virt og
- þegar um er að ræða vegabréfsáritanir til stuttrar dvalar, að gildistími slíkra vegabréfsáritana sé virtur.

5. Í því skyni að sannprófa hvort ríkisborgarar þriðju lands, sem eru handhafar vegabréfsáritunar til stuttrar dvalar sem gefin er út fyrir eina eða tvær komur, hafi þegar nýtt þann fjölda koma sem vegabréfsáritun þeirra til

stuttrar dvalar heimilar, skal sjálfvirka reiknivélin aðeins taka tillit til koma á yfirráðasvæði aðildarríkja sem beita Schengen-réttarreglunum að fullu. Sú sannprófun skal þó ekki fara fram við komu inn á yfirráðasvæði aðildarríkja sem ekki beita Schengen-réttarreglunum að fullu enn sem komið er en starfrækja komu- og brottfararkerfið.

6. Sjálfvirka reiknivélin skal einnig gilda um stutta dvöl á grundvelli vegabréfsáritunar til stuttrar dvalar með takmarkað gildissvæði, sem gefin er út skv. b-lið 1. mgr. 25. gr. reglugerðar (EB) nr. 810/2009. Í því tilviki skal sjálfvirka reiknivélin taka tillit til heimilaðrar dvalar samkvæmt slíkri vegabréfsáritun, óháð því hvort samanlögð dvöl viðkomandi ríkisborgara þriðja lands fer yfir 90 daga á hverju 180 daga tímabili.

12. gr.

Upplýsingabúnaður

1. Komu- og brottfararkerfið skal innihalda búnað sem greinir sjálfvirkt komu-/brottfararskráningar þar sem upplýsingar um brottför eru ekki skráðar strax á eftir dagsetningunni þegar heimiluð dvöl fellur úr gildi og einnig skráningar þar sem farið hefur verið fram yfir hámarkstíma heimilaðrar dvalar.
2. Að því er varðar ríkisborgara þriðju lands sem fara yfir landamæri á grundvelli gilds skjals til að greiða fyrir gegnumferð, sem gefið er út í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 693/2003 ⁽³⁹⁾, skal komu- og brottfararkerfið innihalda búnað sem greinir með sjálfvirkum hætti í hvaða komu-/brottfararskráningar upplýsingar um brottför eru ekki skráðar strax eftir að heimiluð dvöl fellur úr gildi og skráningar þar sem farið hefur verið fram yfir hámarkstíma heimilaðrar dvalar.
3. Skrá, tekin saman í komu- og brottfararkerfinu, með þeim gögnum sem um getur í 16. og 17. gr. um alla einstaklinga sem sanngreint hefur verið að séu einstaklingar sem dvalið hafa fram yfir heimilaða dvöl, skal vera tiltæk lögbærum landsyfirvöldum sem tilnefnd eru í samræmi við 2. mgr. 9. gr. til að þau geti gripið til viðeigandi ráðstafana.

13. gr.

Vefþjónusta

1. Til að gera ríkisborgurum þriðju lands kleift að sannprófa hvenær sem er hve langur tími er eftir af heimilaðri dvöl þeirra skulu þeir geta gefið upp upplýsingarnar sem krafist er skv. b-lið 1. mgr. 16. gr. ásamt fyrirhuguðum komu- eða brottfarardegi, eða hvoru tveggja, um öruggan netaðgang að vefþjónustu, sem Evrópustofnun um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa hýsir á tæknisvæðum sínum. Á grundvelli þeirra skal vefþjónustan gefa ríkisborgurum þriðju lands svarið „OK/NOT OK“ (í lagi/ekki í lagi), ásamt upplýsingum um hve langur tími er eftir af heimilaðri dvöl.
2. Þrátt fyrir 1. mgr. skal vefþjónustan ekki veita neinar upplýsingar um heimilaða dvöl á grundvelli vegabréfsáritunar til stuttrar dvalar eða landsbundinnar vegabréfsáritunar til stuttrar dvalar þegar um er að ræða fyrirhugaða dvöl í aðildarríki sem beitir ekki Schengen-réttarreglunum að fullu enn sem komið er en sem starfrækir komu- og brottfararkerfið.
Í tilvikinu sem um getur í fyrstu undirgrein skulu ríkisborgarar þriðju lands geta sannprófað með vefþjónustunni hvort 90 daga samanlagt hámark á hverju 180 daga tímabili sé virt og til að fá upplýsingar um hve langur tími er eftir af dvölinni samkvæmt því hámarki. Þessar upplýsingar skulu veittar um dvöl á 180 daga tímabili fyrir uppflettingu í vefþjónustunni eða fyrirhugaðan komudag eða brottfarardag eða hvoru tveggja.
3. Til að uppfylla skyldu sína skv. b-lið 1. mgr. 26. gr. samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins skulu flutningsaðilar nota vefþjónustuna til að sannprófa hvort ríkisborgarar þriðju lands, sem eru handhafar vegabréfsáritunar til stuttrar dvalar sem gefin er út fyrir eina eða tvær komur, hafi þegar nýtt þann fjölda koma sem vegabréfsáritun þeirra heimilar. Flutningsaðilar skulu láta í té gögnin sem talin eru í a-, b- og c-lið 1. mgr. 16. gr. þessarar reglugerðar. Á grundvelli þeirra skal vefþjónustan gefa flutningsaðilum svarið: „OK/NOT OK“. Flutningsaðilum er heimilt að geyma upplýsingarnar sem sendar voru og svarið sem barst í samræmi við gildandi lög. Flutningsaðilar skulu koma á sannvottunarkerfi til að tryggja að einungis starfsfólk með tilskilda heimild hafi aðgang að vefþjónustunni. Ekki skal vera hægt að líta á svarið „OK/NOT OK“ sem ákvörðun um að heimila eða synja um komu í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/399.
4. Til framkvæmdar 2. mgr. 26. gr. samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins eða til að leysa hvers konar deilu sem kann að rísa vegna 26. gr. samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins skal Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa halda aðgerðaskrár yfir allar gagnavinnsluaðgerðir sem flutningsaðilar framkvæma innan vefþjónustunnar. Í þessum aðgerðaskrár skal koma fram dagsetning og tíma- setning hverrar aðgerðar, hvaða gögn voru notuð við leitina, gögn sem vefþjónustan sendi og nafn viðkomandi flutningsaðila.

Aðgerðaskrár skulu geymdar í tvö ár. Viðeigandi ráðstafanir skulu gerðar til að vernda aðgerðaskrár gegn óheimilum aðgangi.

5. Vefþjónustan skal nota sérstakan, skrifvarinn gagnagrunn, sem uppfærður er daglega með einhliða útdrætti nauðsynlegs lágmarkshlutmengis gagna úr komu- og brottfararkerfinu og úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir. Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatækni kerfa skal bera ábyrgð á öryggi vefþjónustunnar, öryggi persónuupplýsinganna sem hún inniheldur og á ferlinu við að draga út persónuupplýsingar í sérstakan, skrifvarinn gagnagrunn.

6. Flutningsaðilar skulu ekki geta sannprófað með vefþjónustunni hvort ríkisborgarar þriðju landa, sem eru handhafar landsbundinnar vegabréfsáritun til stuttrar dvalar sem gefin er út fyrir eina eða tvær komur, hafi þegar nýtt þann fjölda koma sem sú vegabréfsáritun heimilar.

7. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir varðandi ítarlegar reglur um skilyrði fyrir starfrækslu vefþjónustunnar og þær persónuverndar- og öryggisreglur sem gilda um hana. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 68. gr.

13. gr. a.

Vararáðstafanir ef það er tæknilega ógerningur fyrir flutningsaðila að fá aðgang að gögnum

1. Þegar það er tæknilega ógerlegt að framkvæma þá sannpröfun sem vísað er til í 3. mgr. 13. gr., vegna bilunar í einhverjum hluta komu- og brottfararkerfisins skulu flutningsaðilar undanþegnir skyldunni til að sannreyna hvort ríkisborgari þriðja ríkis, sem er handhafi vegabréfsáritunar fyrir stutta dvöl með einni eða tveimur heimil-uðum komum, hafi þegar notað þá komu eða komur sem áritunin heimilar.

Þegar slík bilun er greind af Evrópustofnuninni um rekstur stórra upplýsingatækni kerfa skal miðlæg eining ferðaheimildakerfisins tilkynna flutningsaðilum og aðildarríkjunum um bilunina og einnig um það þegar bilunin er ekki lengur til staðar. Ef bilunin er greind af flutningsaðila getur hann tilkynnt það til miðlægrar einingar ferðaheimildakerfisins sem skal þegar í stað upplýsa aðildarríkin um slíka tilkynningu frá flutningsaðila.

2. Þegar, af öðrum ástæðum en vegna bilunar í einhverjum hluta komu- og brottfararkerfisins, það er tæknilega ógerlegt fyrir flutningsaðila að framkvæma sannpröfunina sem vísað er til í 3. mgr. 13. gr. í lengri tíma, skal flutningsaðilinn tilkynna það til miðlægrar einingar ferðaheimildakerfisins sem skal þegar í stað upplýsa aðildarríkin um slíka tilkynningu.

3. Framkvæmdastjórnin skal með framkvæmdagerðum setja nánari reglur um vararáðstafanir samkvæmt þessari grein. Framkvæmdargerðin skal samþykkt samkvæmt málsmeðferðinni sem vísað er til í 2. mgr. 68. gr.

4. Miðlæga eining ferðaheimildakerfisins skal veita flutningsaðilum rekstrarstuðning vegna þeirra tilvika sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr. og skal setja verklagsreglur þar sem kveðið er á um hvernig slíkur stuðningur skuli veittur. Framkvæmdastjórnin skal með framkvæmdagerðum setja nánari reglur um þann stuðning sem skal veittur og hvernig honum skuli miðlað. Slíkar framkvæmdargerðir skulu samþykktar samkvæmt málsmeðferðinni sem vísað er til í 2. mgr. 68. gr.

II. KAFLI

FÆRSLA OG NOTKUN GAGNA AF HÁLFU LÖGBÆRRA YFIRVALDA

14. gr.

Verklagsreglur við færslu gagna í komu- og brottfararkerfið

1. Landamærayfirvöld skulu, í samræmi við 23. gr., sannprófa hvort sérstök gagnaskrá yfir viðkomandi ríkisborgara þriðja lands hafi verið stofnuð í komu- og brottfararkerfinu og jafnframt deili á honum. Noti ríkisborgari þriðja lands sjálfsafgreiðslukerfi til að forskrá gögn eða fyrir framkvæmd landamæraeftirlits skal sannpröfunin framkvæmd í sjálfsafgreiðslukerfinu.

2. Hafi gagnaskrá yfir viðkomandi ríkisborgara þriðja lands áður verið stofnuð skal landamærayfirvaldið, ef nauðsyn krefur:

- uppfæra þá gagnaskrá, nánar tiltekið gögnin sem um getur í 16., 17. og 18. gr. eftir því sem við á, og
- færa inn komuskráningu fyrir hverja komu og brottfararskráningu fyrir hverja brottför í samræmi við 16. og 17. gr. eða, eftir atvikum, skráningu á synjun um komu í samræmi við 18. gr.

Skráningarnar sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar skal tengja við gagnaskrá yfir viðkomandi ríkisborgara þriðja lands.

Eftir atvikum skal gögnunum, sem um getur í 1., 2., 4. og 5. mgr. 19. gr., bætt við komu-/brottfararskráningu viðkomandi ríkisborgara þriðja lands. Ferðaskilríkjum og kennum, sem ríkisborgari þriðja lands notar löglega, skal bætt við gagnaskrá hans.

Hafi gagnaskrá áður verið stofnuð yfir viðkomandi einstakling og ríkisborgari þriðja lands framvísar öðrum gildum ferðaskilríkjum en þeim sem áður voru skráð, skal einnig uppfæra gögnin, sem um getur í d-lið 1. mgr. 16. gr. og b-lið 1. mgr. 17. gr. í samræmi við 15. gr.

3. Þegar nauðsyn krefur, til að hægt sé að færa inn eða uppfæra komu- og brottfararskráningu handhafa vegabréfsáritunar, geta landamærayfirvöld sótt í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir og flutt inn í komu- og brottfararkerfið gögnin sem kveðið er á um í c- til f-lið 2. mgr. 16. gr. þessarar reglugerðar í samræmi við 8. gr. þessarar reglugerðar og 18. gr. a í reglugerð (EB) nr. 767/2008.

4. Hafi ríkisborgari þriðja lands ekki áður verið skráður í komu- og brottfararkerfið skal landamærayfirvaldið stofna gagnaskrá yfir hann með því að færa inn gögnin sem um getur í 1. og 6. mgr. 16. gr., 1. mgr. 17. gr. og 1. mgr. 18. gr. eftir því sem við á.

5. Noti ríkisborgari þriðja lands sjálfsafgreiðslukerfi til að forskrá gögn gildir 8. gr. a í reglugerð (ESB) 2016/399. Í því tilviki getur ríkisborgari þriðja lands forskráð gögnin fyrir gagnaskrána yfir hann eða, ef við á, þau gögn í komu- og brottfararskráningunni sem þarf að uppfæra. Landamærayfirvöld skulu staðfesta gögnin þegar ákvörðun hefur verið tekin um að heimila eða synja um komu í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/399. Sækja má gögnin sem talin eru upp í c- til f-lið 2. mgr. 16. gr. þessarar reglugerðar í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir og flytja þau inn í komu- og brottfararkerfið.

6. Noti ríkisborgari þriðja lands sjálfsafgreiðslukerfi við landamæraeftirlit gildir 8. gr. b í reglugerð (ESB) 2016/399. Í því tilviki skal sjálfsafgreiðslukerfið annast sannprófunina, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

7. Þegar ríkisborgari þriðja lands notar rafrænt hlið til að fara yfir ytri landamærin eða innri landamæri þar sem eftirliti hefur enn ekki verið aflétt, gildir 8. gr. b í reglugerð (ESB) 2016/399. Í því tilviki skal samsvarandi skráning komu-/brottfararskráningar og tenging þeirrar skrár við viðkomandi gagnaskrá yfir einstaklinginn framkvæmd um rafræna hliðið.

8. Þegar stutt dvöl ríkisborgara þriðja lands sem er staddur á yfirráðasvæði aðildarríkis hefst strax á eftir dvöl á grundvelli dvalarleyfis eða vegabréfsáritunar til langrar dvalar og engin gagnaskrá yfir hann hefur áður verið stofnuð, getur sá ríkisborgari þriðja lands, með fyrirvara um 20. gr. þessarar reglugerðar og 3. mgr. 12. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399, farið fram á það við lögbæru yfirvöldin, sem um getur í 2. mgr. 9. gr. þessarar reglugerðar, að þau stofni gagnaskrá yfir viðkomandi einstakling og setji inn komu- og brottfararskráningu með því að færa inn gögnin sem um getur í 1., 2. og 6. mgr. 16. gr. og 1. mgr. 17. gr. þessarar reglugerðar. Í staðinn fyrir gögnin sem um getur í a-lið 2. mgr. 16. gr. þessarar reglugerðar skulu þessi lögbæru yfirvöld setja inn dagsetninguna þegar stutta dvölin hefst og í stað gagnanna, sem um getur í b-lið 2. mgr. 16. gr., skulu þeir setja inn heiti yfirvaldsins sem færði þessi gögn inn.

15. gr.

Andlitsmynd ríkisborgara þriðja lands

1. Ef stofna þarf gagnaskrá yfir einstakling eða uppfæra andlitsmynd, sem um getur í d-lið 1. mgr. 16. gr. og b-lið 1. mgr. 17. gr., skal taka andlitsmynd á staðnum.

2. Í undantekningartilvikum þar sem ekki er hægt að uppfylla forskriftir um gæði og upplausn fyrir skráningu andlitsmyndar, sem tekin er á staðnum, inn í komu- og brottfararkerfið má þó, þrátt fyrir 1. mgr., taka andlitsmynd rafrænt af flögu rafrænna ferðaskilríkja á tölvulesanlegu formi (eMRTD). Í slíkum tilvikum skal ekki setja andlitsmyndina inn í gagnaskrá yfir viðkomandi einstakling fyrr en rafræn sannprófun hefur leitt í ljós að andlitsmyndin, sem skráð er á flögu rafrænu ferðaskilríkjanna á tölvulesanlegu formi, samsvari andlitsmyndinni sem tekin var á staðnum af viðkomandi ríkisborgara þriðja lands.

3. Hvert aðildarríki skal senda skýrslu til framkvæmdastjórnarinnar einu sinni á ári um beitingu 2. mgr. Í skýrslunni skal koma fram sá fjöldi ríkisborgara þriðju landa sem um ræðir, auk skýringar á þeim undantekningartilvikum sem upp komu.

4. Upplausn og gæði andlitsmyndar ríkisborgara þriðju landa skulu vera fullnægjandi til að hana megi nota til sjálfvirkrar lífkennamátunar.

5. Innan tveggja ára frá því að komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun skal framkvæmdastjórnin útbúa skýrslu um gæðastig andlitsmynda sem geymdar eru í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir og hvort það sé nægilegt fyrir lífkennamátun, í því skyni að nota andlitsmyndir, sem geymdar eru í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir, á landamærum og á yfirráðasvæði aðildarríkjanna til að staðfesta deili á ríkisborgurum þriðju

landa sem falla undir kvöð um vegabréfsáritun án þess að slíkar andlitsmyndir séu geymdar í komu- og brottfararkerfinu. Framkvæmdastjórnin skal senda skýrsluna til Evrópuþingsins og ráðsins. Skýrslunni skulu fylgja, þar sem framkvæmdastjórnin telur það eiga við, tillögur að nýrri löggjöf, þ.m.t. tillögur að breytingum á þessari reglugerð, reglugerð (EB) nr. 767/2008 eða báðum, að því er varðar notkun andlitsmynda ríkisborgara þriðju landa sem geymdar eru í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í þeim tilgangi sem um getur í þessari málsgrein.

16. gr.

Persónuupplýsingar ríkisborgara þriðju landa sem falla undir kvöð um vegabréfsáritun

1. Á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt skal landamærayfirvald stofna gagnaskrá yfir ríkisborgara þriðja lands sem fellur undir kvöð um vegabréfsáritun með því að færa inn eftirfarandi upplýsingar:

- a) kenninafn, eiginnafn eða -nöfn, fæðingardag og -ár, ríkisfang, eitt eða fleiri, kyn,
- b) tegund og númer ferðaskilríkja, einna eða fleiri, og þriggja stafa kóði útgáfulands ferðaskilríkjanna,
- c) lokadagsetningu gildistíma ferðaskilríkjanna, einna eða fleiri,
- d) andlitsmynd eins og um getur í 15. gr.

2. Við hverja komu ríkisborgara þriðja lands, sem fellur undir kvöð um vegabréfsáritun, um landamæri þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt skal færa eftirfarandi upplýsingar inn í komu-/brottfararskráningu:

- a) komudag og -tíma,
- b) landamærestöð komu og yfirvald sem heimilaði komuna,
- c) eftir atvikum, stöðu viðkomandi ríkisborgara þriðja lands þar sem fram kemur að viðkomandi sé ríkisborgari þriðja lands sem:
 - i. er aðstandandi borgara Sambandsins, sem tilskipun 2004/38/EB gildir um, eða ríkisborgara þriðja lands, sem hefur jafngildan rétt til frjálsrar farar og borgarar Sambandsins samkvæmt samningi milli Sambandsins og aðildarríkja þess annars vegar og þriðja lands hins vegar, og
 - ii. er ekki handhafi dvalarskírteinis samkvæmt tilskipun 2004/38/EB eða dvalarleyfis samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 1030/2002,
- d) númer vegabréfsáritunarmiða til stuttrar dvalar, þ.m.t. þriggja stafa kóða útgáfuáðildarríkisins, tegund vegabréfsáritunar til stuttrar dvalar, lokadag hámarks lengdar dvalar sem vegabréfsáritun til stuttrar dvalar heimilar, sem skal uppfærður við hverja komu, og lokadagsetningu gildistíma vegabréfsáritunar til stuttrar dvalar, eftir atvikum,
- e) við fyrstu komu á grundvelli vegabréfsáritunar til stuttrar dvalar, fjölda koma og lengd dvalar sem vegabréfsáritun til stuttrar dvalar heimilar og sem fram kemur á vegabréfsáritunarmiðanum til stuttrar dvalar,
- f) eftir atvikum, upplýsingar um að vegabréfsáritunin til stuttrar dvalar hafi verið gefin út með takmarkað gildissvæði skv. b-lið 1. mgr. 25. gr. reglugerðar (EB) nr. 810/2009,
- g) hjá aðildarríkjum sem beita ekki Schengen-réttarreglunum að fullu enn sem komið er en sem starfrækja komu- og brottfararkerfið, tilkynningu, eftir atvikum, um að ríkisborgari þriðja lands hafi notað landsbundna vegabréfsáritun til stuttrar dvalar fyrir komuna.

Komu-/brottfararskráningin sem um getur í fyrstu undirgrein skal tengd við gagnaskrá þess ríkisborgara þriðja lands með sérstöku tilvísunarnúmeri sem komu- og brottfararkerfið býr til við stofnun viðkomandi skrár.

3. Við hverja brottför ríkisborgara þriðja lands, sem fellur undir kvöð um vegabréfsáritun, um landamæri þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt skal færa eftirfarandi upplýsingar inn í komu-/brottfararskráningu:

- a) brottfarardag og -tíma,
- b) landamærestöð brottfarar.

Ef ríkisborgari þriðja lands notar aðra vegabréfsáritun en þá sem skráð var í síðustu brottfararskráningu skal uppfæra upplýsingarnar í komu-/brottfararskráningunni, sem taldar eru upp í d- til g-lið 2. mgr., með viðeigandi hætti.

Komu-/brottfararskráningin sem um getur í fyrstu undirgrein skal tengd gagnaskrá yfir þann ríkisborgara þriðja lands.

4. Ef engar brottfararupplýsingar eru skráðar strax á eftir dagsetningunni þegar heimiluð dvöl fellur úr gildi skal komu- og brottfararkerfið setja merki við komu-/brottfararskráninguna og upplýsingar ríkisborgara þriðja lands, sem fellur undir kvöð um vegabréfsáritun og sem greindur hefur verið sem einstaklingur sem dvalið hefur fram yfir heimilaða dvöl, skulu færðar í skrána sem um getur í 12. gr.

5. Til þess að færa inn eða uppfæra komu-/brottfararskráningu ríkisborgara þriðja lands sem fellur undir kvöð um vegabréfsáritun er landamærayfirvaldinu heimilt, í samræmi við 18. gr. a í reglugerð (EB) nr. 767/2008, að sækja gögnin sem kveðið er á um í c- til f-lið 2. mgr. þessarar greinar í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir og flytja þær inn í komu- og brottfararkerfið.
6. Þegar ríkisborgari þriðja lands nýtur góðs af landsbundinni áætlun aðildarríkis um að greiða fyrir för fólks yfir landamæri, í samræmi við 8. gr. d í reglugerð (ESB) 2016/399, skal viðkomandi aðildarríki setja tilkynningu í gagnaskrána yfir hann þar sem landsbundin áætlun viðkomandi aðildarríkis um að greiða fyrir för fólks yfir landamæri er tilgreind.
7. Sértæku ákvæðin, sem sett eru fram í II. viðauka, skulu gilda um ríkisborgara þriðju landa sem fara yfir landamæri á grundvelli gilds skjals til að greiða fyrir gegnumferð.

17. gr.

Persónuupplýsingar ríkisborgara þriðju landa sem eru undanþegnir kvöð um vegabréfsáritun

1. Landamærayfirvaldið skal stofna gagnaskrá yfir ríkisborgara þriðju landa sem undanþegnir eru kvöð um vegabréfsáritun með því að færa inn eftirfarandi:
 - a) upplýsingarnar sem koma fram í a-, b- og c-lið 1. mgr. 16. gr.,
 - b) andlitsmynd, eins og um getur í 15. gr.,
 - c) fingrafaraupplýsingar af fingrum hægri handar, ef þeir eru fyrir hendi, en annars samsvarandi fingrafaraupplýsingar af fingrum vinstri handar; fingrafaraupplýsingarnar skulu vera í nægilegri upplausn og af nægilegum gæðum til að þær megi nota til sjálfvirkrar lífkennamatunar,
 - d) eftir atvikum, upplýsingarnar sem kveðið er á um í 6. mgr. 16. gr.
 2. Ákvæði a-, b- og c-liðar 2. mgr. 16. gr., a- og b-liðar 3. mgr. 16. gr. og 4. mgr. 16. gr. skulu gilda að breyttu breytanda um ríkisborgara þriðju landa sem eru undanþegnir kvöð um vegabréfsáritun.
 3. Börn undir 12 ára aldri skulu undanþegin þeirri kvöð að láta taka fingraför sín:
 4. Einstaklingar sem ekki er hægt að taka fingraför af vegna líkamlegra orsaka skulu undanþegnir þeirri kvöð að láta taka fingraför sín.
- Séu líkamlegu orsakirnar hins vegar tímabundnar skal það skráð í komu- og brottfararkerfið og þess krafist að fingraför einstaklingsins verði tekin við brottför eða næstu komu. Þessum upplýsingum skal eytt úr komu- og brottfararkerfinu þegar fingraförin hafa verið tekin. Landamærayfirvöld skulu eiga rétt á að krefjast frekari skýringa á ástæðum þess að tímabundið sé ekki hægt að taka fingraför. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fyrir hendi sé viðeigandi verklag til að tryggja að einstaklingurinn haldi virðingu sinni þótt erfiðleikar komi upp við töku fingrafara.
5. Sé viðkomandi einstaklingur undanþeginn þeirri kvöð að láta taka fingraför sín skv. 3. eða 4. mgr. skal setja „á ekki við“ í viðeigandi upplýsingareit.

18. gr.

Persónuupplýsingar ríkisborgara þriðju landa sem synjað hefur verið um komu

1. Þegar landamærayfirvald hefur tekið ákvörðun, í samræmi við 14. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399 og V. viðauka við hana, um að synja ríkisborgara þriðja lands um komu til stuttrar dvalar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna og engin gagnaskrá yfir hann hefur áður verið stofnuð í komu- og brottfararkerfinu fyrir hann skal landamærayfirvaldið stofna gagnaskrá yfir hann og færa í hana:
 - a) þegar um er að ræða ríkisborgara þriðju landa sem falla undir kvöð um vegabréfsáritun, alstafagögnin sem krafist er skv. 1. mgr. 16. gr. þessarar reglugerðar og, eftir því sem við á, upplýsingarnar sem um getur í 6. mgr. 16. gr. hennar,
 - b) þegar um er að ræða ríkisborgara þriðju landa sem undanþegnir eru kvöð um vegabréfsáritun, alstafagögnin sem krafist er skv. 1. mgr. 17. gr. þessarar reglugerðar.
2. Þegar ríkisborgara þriðja lands er synjað um komu af ástæðu sem samsvarar B, D-, eða H-lið í B-hluta V. viðauka við reglugerð (ESB) 2016/399 og engin skrá með lífkennum hefur áður verið skráð í komu- og brottfararkerfið fyrir hann skal landamærayfirvaldið stofna gagnaskrá yfir hann og færa í hana tilskilin alstafagögn skv. 1. mgr. 16. gr. eða 1. mgr. 17. gr. þessarar reglugerðar, eftir því sem við á, auk eftirfarandi gagna:
 - a) þegar um er að ræða ríkisborgara þriðju landa sem falla undir kvöð um vegabréfsáritun, andlitsmyndina sem um getur í d-lið 1. mgr. 16. gr. þessarar reglugerðar,

- b) þegar um er að ræða ríkisborgara þriðju lands sem undanþegnir eru kvöð um vegabréfsáritun, lífkennaupplýsingarnar sem krafist er skv. b- og c-lið 1. mgr. 17. gr. þessarar reglugerðar,
- c) þegar um er að ræða ríkisborgara þriðju lands sem falla undir kvöð um vegabréfsáritun og eru ekki skráðir í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir, andlitsmyndina sem um getur í d-lið 1. mgr. 16. gr. þessarar reglugerðar og fingrafaraupplýsingar eins og um getur í c-lið 1. mgr. 17. gr. hennar.
3. Þrátt fyrir 2. mgr. þessarar greinar, skulu lífkennaupplýsingar ríkisborgara þriðja lands ekki færðar inn í komu- og brottfararkerfið þegar ástæðan sem samsvarar H-lið í B-hluta V. viðauka við reglugerð (ESB) 2016/399 á við og lífkennaupplýsingar hans er að finna í skráningunni í Schengen-upplýsingakerfinu sem leiðir til þess að synjað er um komu.
4. Þegar ríkisborgara þriðja lands er synjað um komu af ástæðu sem samsvarar I-lið í B-hluta V. viðauka við reglugerð (ESB) 2016/399 og engin skrá með lífkennum hefur áður verið skráð í komu- og brottfararkerfið fyrir hann skal því aðeins færa lífkennaupplýsingar hans inn í komu- og brottfararkerfið að synjað hafi verið um komu vegna þess að hann er talinn vera ógn við innra öryggi, þ.m.t., þar sem við á, við þætti er varða allsherjarreglu.
5. Þegar ríkisborgara þriðja lands er synjað um komu af ástæðu sem samsvarar J-lið í B-hluta V. viðauka við reglugerð (ESB) 2016/399 skal landamærayfirvaldið stofna gagnaskrá yfir hann án þess að bæta við lífkennaupplýsingum. Ef viðkomandi ríkisborgari þriðja lands er handhafi rafrænna ferðaskilríkja á tölvulesanlegu formi skal andlitsmyndin tekin af þeim.
6. Þegar landamærayfirvald hefur tekið ákvörðun, í samræmi við 14. gr. og V. viðauka við reglugerð (ESB) 2016/399, um að synja ríkisborgara þriðja lands um komu til stuttrar dvalar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna skulu eftirtaldar upplýsingar færðar inn í sérstaka skráningu um synjun um komu:
- dagsetning og tími synjunar um komu,
 - landamærastöðin,
 - yfirvaldið sem synjaði um komu,
 - til hvaða liðar eða liða, skv. B-hluta í V. viðauka við reglugerð (ESB) 2016/399, ástæða synjunar um komu svarar.
- Auk þess skulu gögnin, sem kveðið er á um í d- til g-lið 2. mgr. 16. gr. þessarar reglugerðar, færðar inn í skráningu á synjun um komu þegar um er að ræða ríkisborgara þriðju lands sem falla undir kvöð um vegabréfsáritun.
- Til þess að stofna eða uppfæra skráningu á synjun um komu ríkisborgara þriðju lands sem falla undir kvöð um vegabréfsáritun er lögbæru landamærayfirvaldi heimilt, í samræmi við 18. gr. a í reglugerð (EB) nr. 767/2008, að sækja gögnin sem kveðið er á um í d-, e- og f-lið 2. mgr. 16. gr. þessarar reglugerðar í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir og flytja þau inn í komu- og brottfararkerfið.
7. Skráningin á synjun um komu sem um getur í 6. mgr. skal tengd við gagnaskrána yfir viðkomandi ríkisborgara þriðja lands.

19. gr.

Viðbótarupplýsingar við afturköllun, ógildingu eða framlengingu leyfis til stuttrar dvalar

1. Þegar ákvörðun hefur verið tekin um að afturkalla eða ógilda heimild til stuttrar dvalar eða vegabréfsáritun eða framlengja gildistíma heimilaðrar dvalar eða vegabréfsáritunar skal lögbæra yfirvaldið sem tók ákvörðunina bæta eftirfarandi upplýsingum við síðustu viðkomandi komu-/brottfararskráningu:
- upplýsingum um stöðu, sem gefa til kynna að heimild til stuttrar dvalar eða vegabréfsáritun hefur verið afturkölluð eða ógilt eða að gildistími heimilaðrar dvalar eða vegabréfsáritunar hefur verið framlengdur,
 - hvaða yfirvald afturkallaði eða ógilti heimildina til stuttrar dvalar eða vegabréfsáritunina eða framlengdi gildistíma heimilaðrar dvalar eða vegabréfsáritunar,
 - stað og dagsetningu ákvörðunarinnar um að afturkalla eða ógilda heimildina til stuttrar dvalar eða vegabréfsáritunina eða um að framlengja gildistíma heimilaðrar dvalar eða vegabréfsáritunar,
 - eftir atvikum, númeri nýja vegabréfsáritunarmiðans, þ.m.t. þriggja stafa kóða útgáfulandsins,
 - eftir atvikum, framlengingartímabili heimilaðrar dvalar,
 - eftir atvikum, nýrri lokadagsetningu heimilaðrar dvalar eða vegabréfsáritunar.
2. Þegar heimiluð dvöl hefur verið framlengd í samræmi við 2. mgr. 20. gr. samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins skal lögbæra yfirvaldið sem framlengdi dvölinu bæta upplýsingum um framlengingartímabil heimilaðrar dvalar við síðustu viðeigandi komu-/brottfararskráningu og, eftir atvikum, upplýsingum um að heimiluð dvöl hafi verið framlengd í samræmi við b-lið 2. mgr. 20. gr. samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins.

3. Þegar ákvörðun hefur verið tekin um að ógilda, afturkalla eða framlengja vegabréfsáritun skal yfirvaldið, sem tók ákvörðunina, þegar í stað sækja upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir og flytja þær beint inn í komu- og brottfararkerfið í samræmi við 13. og 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008.
4. Í komu-/brottfararskráningunni skal greina frá ástæðunni fyrir afturköllun eða ógildingu stuttrar dvalar sem geta verið:
 - a) endursendingarákvörðun sem tekin er skv. tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/115/EB ⁽⁴⁰⁾,
 - b) önnur ákvörðun sem lögbær yfirvöld aðildarríkis taka í samræmi við landslög sem leiðir til endursendingar ríkisborgara þriðja lands, sem uppfyllir ekki eða uppfyllir ekki lengur skilyrði fyrir komu inn á eða dvöl á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, brottflutnings hans eða brottfarar af frjálsum vilja.
5. Í komu-/brottfararskráningunni skal greina frá ástæðu framlengingar heimilaðrar dvalar.
6. Þegar einstaklingur hefur yfirgefið eða verið fluttur brott af yfirráðasvæði aðildarríkjanna samkvæmt ákvörðun sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar skal lögbært yfirvald færa upplýsingar í samræmi við 2. mgr. 14. gr. inn í komu-/brottfararskráninguna sem tengist þeirri tilteknu komu.

20. gr.

Viðbótarupplýsingar þegar hrakin er sú ályktun að ríkisborgari þriðja lands uppfylli ekki skilyrði um lengd heimilaðrar dvalar

Ef engin gagnaskrá hefur verið stofnuð í komu- og brottfararkerfinu yfir ríkisborgara þriðja lands sem er staddur á yfirráðasvæði aðildarríkis eða ef engin síðasta viðkomandi komu- og brottfararskráning er til fyrir hann geta lögbær yfirvöld, þrátt fyrir 22. gr., ályktað að viðkomandi ríkisborgari þriðja lands uppfylli ekki eða uppfylli ekki lengur skilyrðin um lengd heimilaðrar dvalar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna.

Í því tilviki sem um getur í fyrstu málsgrein þessarar greinar skal 12. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399 gilda og ef ályktunin er hrakin í samræmi við 3. mgr. 12. gr. þeirrar reglugerðar skulu lögbær yfirvöld:

- a) stofna gagnaskrá yfir þann ríkisborgara þriðja lands í komu- og brottfararkerfinu ef nauðsyn krefur,
- b) uppfæra síðustu komu-/brottfararskráningu með því að færa inn þau gögn sem vantar í samræmi við 16. og 17. gr. þessarar reglugerðar eða
- c) eyða skrá sem fyrir er ef það er heimilt samkvæmt 35. gr. þessarar reglugerðar.

21. gr.

Varaaðferðir þegar það reynist tæknilega ómögulegt að færa inn gögn eða ef komu- og brottfararkerfið bilar.

1. Ef það reynist tæknilega ómögulegt að færa gögn inn í miðlæga komu- og brottfararkerfið eða sameiginlega auðkennasafnið eða ef miðlæga komu- og brottfararkerfið eða sameiginlega auðkennasafnið bilar, skulu upplýsingarnar sem um getur í 16.–20. gr. geymdar tímabundið í samræmda landsbundna skilfletinum. Ef það er ekki hægt skulu upplýsingarnar geymdar tímabundið á staðnum í rafrænu formi. Í báðum tilvikum skulu gögnin færð inn í miðlæga komu- og brottfararkerfið eða sameiginlega auðkennasafnið um leið og tækniörðugleikarnir eða bilunin hefur verið lagfærð. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir og nota tilskilin grunnvirki, búnað og tilföng til að tryggja að grípa megi til slíkrar tímabundinnar geymslu á staðnum hvenær sem er og á öllum landamærastöðvum sínum.

2. Með fyrirvara um þá skyldu að láta fara fram landamærafirtlit skv. reglugerð (ESB) 2016/399 skal landamærafirtlit, ef þær óvenjulegu aðstæður koma upp að tæknilega ómögulegt reynist að færa inn gögn bæði í miðlæga komu- og brottfararkerfið og sameiginlega auðkennasafnið eða í samræmda landsbundna skilfletinn og tæknilega ómögulegt reynist að geyma upplýsingar á staðnum tímabundið í rafrænu formi, geyma upplýsingarnar, sem um getur í 16.–20. gr. þessarar reglugerðar, handvirkt, að undanskildum lífkennaupplýsingum, og setja komu- eða brottfararstimpil í ferðaskilríki viðkomandi ríkisborgara þriðja lands. Þessi gögn skulu færð inn í miðlæga komu- og brottfararkerfið eins fljótt og það er tæknilega mögulegt.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um að ferðaskilríki hafi verið stimpluð ef upp koma þær óvenjulegu aðstæður sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir varðandi ítarlegar reglur um upplýsingar sem veita á framkvæmdastjórninni. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 68. gr.

3. Í komu- og brottfararkerfinu skal koma fram að upplýsingarnar, sem um getur í 16.–20. gr., hafi verið færðar inn með varaaðferð og að lífkennaupplýsingar vanti í gagnaskrá yfir einstaklinginn, sem stofnuð var skv. 2. mgr. þessarar greinar. Lífkennaupplýsingarnar skulu færðar inn í komu- og brottfararkerfið á næstu landamærastöð.

22. gr.

Umbreytingartímabil og umbreytingarráðstafanir

1. Til að sannprófa við komu og brottför að ríkisborgarar þriðju lands, sem heimiluð hefur verið stutt dvöl, hafi ekki farið fram yfir hámarks lengd heimilaðrar dvalar og, ef við á, sannprófa við komu að ríkisborgarar þriðju lands hafi ekki farið yfir þann fjölda koma sem vegabréfsáritun til stuttrar dvalar, sem gefin er út fyrir eina eða tvær komur, heimilar, skulu lögbær yfirvöld, á 180 daga tímabili eftir að komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun, taka tillit til dvalar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna næstu 180 daga á undan komu eða brottför með því að kanna stimpla í ferðaskilríkjum auk komu- og brottfararupplýsinga sem skráðar eru í komu- og brottfararkerfið.

2. Ef ríkisborgari þriðja lands kemur inn á yfirráðasvæði aðildarríkjanna áður en komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun og fer þaðan eftir að það er tekið í notkun skal gagnaskrá yfir hann stofnuð við brottför hans og sá dagur, sem stimplaður er í vegabréfið, skráður sem komudagur í komu-/brottfararskráningunni í samræmi við 2. mgr. 16. gr. Þessi regla takmarkast ekki við 180 daga eftir að komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun eins og um getur í 1. mgr. þessarar greinar. Ef misræmi er milli komustimpils og upplýsinga í komu- og brottfararkerfinu skal stimpillinn ráða.

23. gr.

Notkun upplýsinga til sannprófunar á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt

1. Landamærayfirvöld skulu hafa aðgang að komu- og brottfararkerfinu til að sannprófa deili á ríkisborgurum þriðju lands og hvort þeir hafa þegar verið skráðir í kerfið, til að uppfæra upplýsingar í komu- og brottfararkerfinu ef nauðsyn krefur og til að fletta upp upplýsingum að því marki sem nauðsynlegt er til að geta sinnt landamæraférliti.

2. Við framkvæmd þeirra verkefna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar skulu landamærayfirvöld hafa aðgang til leitar á grundvelli þeirra gagna sem um getur í a-, b- og c-lið 1. mgr. 16. gr. og a-lið 1. mgr. 17. gr.

Í þeim tilgangi að fletta upp í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir til sannprófunar, í samræmi við 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008, skulu landamærayfirvöld auk þess, að því er varðar ríkisborgara þriðju lands sem falla undir kvöð um vegabréfsáritun, setja af stað leit í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir beint úr komu- og brottfararkerfinu með sömu alstafagögnum eða, eftir atvikum, fletta upp í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í samræmi við 3. mgr. í 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008.

Leiði leit í komu- og brottfararkerfinu, á grundvelli upplýsinganna sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, í ljós að gögn um viðkomandi ríkisborgara þriðja lands sé að finna í komu- og brottfararkerfinu, skulu landamærayfirvöld bera saman andlitsmynd viðkomandi ríkisborgara þriðja lands sem tekin er á staðnum við andlitsmyndina sem um getur í d-lið 1. mgr. 16. gr. og b-lið 1. mgr. 17. gr. þessarar reglugerðar eða, ef um er að ræða ríkisborgara þriðju lands sem undanþegnir er kvöð um vegabréfsáritun, sannprófa fingraför í komu- og brottfararkerfinu og, ef um er að ræða ríkisborgara þriðju lands sem falla undir kvöð um vegabréfsáritun, sannprófa fingraför beint í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í samræmi við 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008. Til að sannprófa fingraför handhafa vegabréfsáritunar í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir geta landamærayfirvöld sett af stað leit í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir beint úr komu- og brottfararkerfinu, eins og kveðið er á um í 6. mgr. 18. gr. þeirrar reglugerðar.

Takist sannprófun andlitsmyndarinnar ekki skal framkvæma sannprófun á grundvelli fingrafara og öfugt.

2a. Að því er varðar sannprófanirnar í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar skal landamærayfirvaldið setja af stað leitarfyrirspurn með því að nota evrópsku leitargáttina til að bera saman gögnin um viðkomandi ríkisborgara þriðja lands við viðkomandi gögn í komu- og brottfararkerfinu og í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir.

3. Leiði leit á grundvelli upplýsinganna sem um getur í 2. mgr. í ljós að gögn um viðkomandi ríkisborgara þriðja lands sé að finna í komu- og brottfararkerfinu, skal landamærayfirvöldum veittur aðgangur til að fletta upp upplýsingum í gagnaskránni yfir þann ríkisborgara þriðja lands og í komu-/brottfararskráningu eða -skráningum eða skráningu eða skráningum á synjun um komu sem henni tengjast.

4. Ef leit á grundvelli alstafagagna, eins og um getur í 2. mgr. þessarar greinar, gefur til kynna að gögn um ríkisborgara þriðja lands sé ekki að finna í komu- og brottfararkerfinu, ef sannprófun á viðkomandi ríkisborgara þriðja lands skv. 2. mgr. þessarar greinar ber ekki árangur eða ef vafi leikur á því hver ríkisborgari þriðja lands er, skulu landamærayfirvöld hafa aðgang að upplýsingum til staðfestingar á deilum í samræmi við 27. gr., í þeim tilgangi að stofna eða uppfæra sérstaka gagnaskrá í samræmi við 14. gr.

Til viðbótar við kennslagreiningu eins og um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar gilda eftirfarandi ákvæði:

- a) leiði leit í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir á grundvelli upplýsinganna sem um getur í 1. mgr. 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008 í ljós, að því er varðar ríkisborgara þriðja lands sem fellur undir kvöð um vegabréfsáritanir, að gögn um hann sé að finna í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir skal fara fram sannprófun á fingraförum í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í samræmi við 5. mgr. 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008. Í þessu skyni er landamærafirvaldinu heimilt að setja af stað leit í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir úr komu- og brottfararkerfinu, eins og kveðið er á um í 6. mgr. 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008. Ef sannprófun á ríkisborgara þriðja lands skv. 2. mgr. þessarar greinar tekst ekki skulu landamærafirvöldin hafa aðgang að gögnum í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir til kennslagreiningar í samræmi við 20. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008,
 - b) þegar um er að ræða ríkisborgara þriðju landa sem ekki falla undir kvöð um vegabréfsáritun og engin gögn hafa fundist um í komu- og brottfararkerfinu eftir að kennslagreining var reynd í samræmi við 27. gr. þessarar reglugerðar, skal fletta upp í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í samræmi við 19. gr. a í reglugerð (EB) nr. 767/2008. Landamærafirvaldinu er heimilt að setja af stað leit í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir úr komu- og brottfararkerfinu eins og kveðið er á um í 19. gr. a í reglugerð (EB) nr. 767/2008.
5. Þegar um er að ræða ríkisborgara þriðju landa sem eru þegar skráðir í komu- og brottfararkerfið, en gagnaskrár yfir þá voru stofnaðar í kerfinu af aðildarríki sem ekki beitir Schengen-réttarreglunum að fullu enn sem komið er en sem starfrækir komu- og brottfararkerfið og upplýsingar um viðkomandi voru færðar inn í komu- og brottfararkerfið á grundvelli landsbundinnar vegabréfsáritun til stuttrar dvalar, skulu landamærafirvöld fletta upp í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í samræmi við a-lið annarrar undirgreinar 4. mgr. þegar viðkomandi ríkisborgari þriðja lands reynir í fyrsta sinn eftir stofnun gagnaskrárinnar yfir hann að fara yfir landamæri aðildarríkis sem beitir Schengen-réttarreglunum að fullu og starfrækir komu- og brottfararkerfið.

III. KAFLI

NOTKUN ANNARRA YFIRVALDA Á KOMU- OG BROTTFARARKERFINU

24. gr.

Notkun komu- og brottfararkerfisins við meðferð umsókna um vegabréfsáritanir og ákvarðanatöku varðandi þær

1. Yfirvöld sem gefa út vegabréfsáritanir skulu fletta upp í komu- og brottfararkerfinu við meðferð umsókna um vegabréfsáritanir og ákvarðanatökur varðandi þær, þ.m.t. ákvarðanir um að ógilda, afturkalla eða framlengja gildistíma útgefinnar vegabréfsáritunar, í samræmi við reglugerð (EB) nr. 810/2009. Auk þess skulu yfirvöld sem gefa út vegabréfsáritanir í aðildarríki, sem ekki beitir Schengen-réttarreglunum að fullu enn sem komið er en sem starfrækir komu- og brottfararkerfið, fletta upp í komu- og brottfararkerfinu við meðferð umsókna um landsbundnar vegabréfsáritanir til stuttrar dvalar og ákvarðanatöku varðandi þær, þ.m.t. ákvarðanir um að ógilda, afturkalla eða framlengja gildistíma útgefinnar landsbundinnar vegabréfsáritunar til stuttrar dvalar.
2. Yfirvöldum sem gefa út vegabréfsáritanir skal veittur aðgangur til að leita í komu- og brottfararkerfinu beint úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir á grundvelli eftirfarandi atriða, eins eða fleiri:
 - a) upplýsinganna sem um getur í a-, b- og c-lið 1. mgr. 16. gr.,
 - b) númers vegabréfsáritunarmiða til stuttrar dvalar, þ.m.t. þriggja stafa kóða útgáfuaðildarríkisins sem um getur í d-lið 2. mgr. 16. gr.,
 - c) fingrafaraupplýsinga eða fingrafaraupplýsinga ásamt andlitsmynd.
3. Leiði leit á grundvelli upplýsinganna sem um getur í 2. mgr. í ljós að gögn um viðkomandi ríkisborgara þriðja lands sé að finna í komu- og brottfararkerfinu skal yfirvöldum sem gefa út vegabréfsáritanir veittur aðgangur til að fletta upp í upplýsingum í gagnaskrá þess ríkisborgara þriðja lands og í komu-/brottfarar-skráningum auk skráninga á synjun um komu sem henni kunna að tengjast. Yfirvöldum sem gefa út vegabréfsáritanir skal veittur aðgangur til að fletta upp í sjálfvirku reiknivélinni til að kanna hámarkstímann sem eftir er af heimilaðri dvöl. Yfirvöldum sem gefa út vegabréfsáritanir skal einnig veittur aðgangur til að fletta upp í komu- og brottfararkerfinu og sjálfvirku reiknivélinni við meðferð nýrra umsókna um vegabréfsáritanir og ákvarðanatöku varðandi þær, til að finna út hámarkstíma heimilaðrar dvalar með sjálfvirkum hætti.
4. Yfirvöldum sem gefa út vegabréfsáritanir í aðildarríki, sem ekki beitir Schengen-réttarreglunum að fullu enn sem komið er en sem starfrækir komu- og brottfararkerfið, skal veittur aðgangur til leitar í komu- og brottfararkerfinu á grundvelli eins eða fleiri atriða sem um getur í 2. mgr. Leiði leitin í ljós að gögn um við-

komandi ríkisborgara þriðja lands sé að finna í komu- og brottfararkerfinu skal þeim veittur aðgangur til að fletta upp í upplýsingum í gagnaskrá þess ríkisborgara þriðja lands og í komu-/brottfararskráningum auk skráninga á synjun um komu sem henni kunna að tengjast. Yfirvöldum sem gefa út vegabréfsáritanir í aðildarríki, sem ekki beitir Schengen-réttarregluglunum að fullu enn sem komið er en sem starfrækir komu- og brottfararkerfið, skal veittur aðgangur að sjálfvirku reiknivélinni til að finna út hámarkstímann sem er eftir af heimilaðri dvöl. Yfirvöldum sem gefa út vegabréfsáritanir skal einnig veittur aðgangur til að fletta upp í komu- og brottfararkerfinu og nota sjálfvirku reiknivélina við meðferð nýrra umsókna um vegabréfsáritanir og ákvarðanatöku varðandi þær til að finna út hámarkstíma heimilaðrar dvalar.

24. gr. a

Aðgangur að gögnum vegna öryggisathugunar að því er varðar skimun

Skimunaryfirvöld, eins og þau eru skilgreind í 10. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2024/1356, skulu hafa aðgang að komu- og brottfararkerfinu til að fletta upp í gögnunum til að framkvæma öryggisathugun í samræmi við 2. mgr. 15. gr. þeirrar reglugerðar.

Leit í samræmi við þessa grein skal framkvæmd með því að nota gögnin sem um getur í 1. mgr. 14. gr. reglugerðar (ESB) 2024/1356 og komu- og brottfararkerfið skal skila jákvæðri niðurstöðu þegar skráning á synjun um komu, á grundvelli ástæðna sem kveðið er á um í B-, D-, H-, I- og J-lið í B-hluta V. viðauka við reglugerð (ESB) 2016/399, er tengd við samsvarandi sérstaka gagnaskrá. Að fenginni jákvæðri niðurstöðu skulu skimunaryfirvöld hafa aðgang að öllum viðeigandi gögnum í skránni.

Ef engar lífkennaupplýsingar er að finna í sérstöku gagnaskránni er skimunaryfirvöldum heimilt að fá aðgang að lífkennaupplýsingum hlutaðeigandi einstaklings og sannprófa samsvörunina í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í samræmi við 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008.

25. gr.

Notkun komu- og brottfararkerfisins við meðferð umsókna um aðgang að landsbundnum áætlunum um að greiða fyrir för fólks yfir landamæri

1. Lögbæru yfirvöldin sem um getur í 8. gr. d í reglugerð (ESB) 2016/399 skulu fletta upp í komu- og brottfararkerfinu við meðferð umsókna um aðgang að landsbundnum áætlunum um að greiða fyrir för fólks yfir landamæri sem um getur í þeirri grein og við ákvarðanatöku varðandi þessar umsóknir, þ.m.t. ákvarðanir um að synja um, afturkalla eða framlengja gildistíma aðgangs að landsbundnum áætlunum um að greiða fyrir för fólks yfir landamæri í samræmi við þá grein.

2. Lögbærum yfirvöldum skal veittur aðgangur til leitar á grundvelli eftirfarandi atriða, eins eða fleiri:

- upplýsinganna sem um getur í a-, b- og c-lið 1. mgr. 16. gr. eða upplýsinganna sem um getur í a-lið 1. mgr. 17. gr.,
- fingrafaraupplýsinga eða fingrafaraupplýsinga ásamt andlitsmynd.

3. Leiði leit á grundvelli upplýsinganna sem um getur í 2. mgr. í ljós að gögn um viðkomandi ríkisborgara þriðja lands sé að finna í komu- og brottfararkerfinu skal lögbæru yfirvaldi veittur aðgangur til að fletta upp í upplýsingum í gagnaskrá yfir þann ríkisborgara þriðja lands og í komu-/brottfararskráningum, auk skráninga á synjun um komu sem henni kunna að tengjast.

26. gr.

Aðgangur að upplýsingum til sannrófunar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna

1. Í því skyni að sannprófa deili á ríkisborgara þriðja lands, eða kanna eða sannprófa hvort skilyrði fyrir komu til eða dvöl á yfirráðasvæði aðildarríkjanna séu uppfyllt, eða hvoru tveggja, skulu innflytjendayfirvöld aðildarríkjanna hafa aðgang til leitar á grundvelli upplýsinganna sem um getur í a-, b- og c-lið 1. mgr. 16. gr. og a-lið 1. mgr. 17. gr.

Leiði leit in ljós að gögn um viðkomandi ríkisborgara þriðja lands sé að finna í komu- og brottfararkerfinu geta innflytjendayfirvöld:

- borið saman andlitsmynd viðkomandi ríkisborgara þriðja lands sem tekin er á staðnum við andlitsmyndina sem um getur í d-lið 1. mgr. 16. gr. og b-lið 1. mgr. 17. gr. þessarar reglugerðar eða

- b) sannprófað fingraför ríkisborgara þriðja lands, sem undanþeginn er kvöð um vegabréfsáritun, í komu- og brottfararkerfinu og ríkisborgara þriðja lands, sem fellur undir kvöð um vegabréfsáritun, í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í samræmi við 19. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008.
2. Leiði leit á grundvelli upplýsinganna, sem um getur í 1. mgr., í ljós að gögn um viðkomandi ríkisborgara þriðja lands sé að finna í komu- og brottfararkerfinu skal innflytjendayfirvöldunum veittur aðgangur til að nota sjálfvirku reiknivélina og leita í upplýsingum í gagnaskrá yfir þann ríkisborgara þriðja lands, komu-/brottfararskráningu eða -skráningum og skráningum á synjun um komu sem henni kunna að tengjast.
3. Ef leit á grundvelli upplýsinganna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar leiðir í ljós að gögn um ríkisborgara þriðja lands sé ekki að finna í komu- og brottfararkerfinu, ef ekki tekst að sanna deili á viðkomandi ríkisborgara þriðja lands eða vafi leikur á því hver ríkisborgari þriðja lands er skulu innflytjendayfirvöld hafa aðgang að upplýsingum til að bera kennsl á hann í samræmi við 27. gr. þessarar reglugerðar.

27. gr.

Aðgangur að upplýsingum til kennslagreiðingar

1. Landamærayfirvöld eða innflytjendayfirvöld skulu hafa aðgang til að leita á grundvelli fingrafaraupplýsinga eða fingrafaraupplýsinga ásamt andlitsmynd, í þeim tilgangi einum að bera kennsl á ríkisborgara þriðja lands sem kann að hafa verið skráður áður inn í komu- og brottfararkerfið undir öðru nafni eða sem ekki uppfyllir eða uppfyllir ekki lengur skilyrði fyrir komu til yfirráðsvalda aðildarríkjanna eða til að dvelja þar.

Leiði leit á grundvelli fingrafaraupplýsinga eða fingrafaraupplýsinga ásamt andlitsmynd í ljós að gögn um viðkomandi ríkisborgara þriðja lands er ekki að finna í komu- og brottfararkerfinu skal aðgangur að gögnum til kennslagreiðingar fara fram í gegnum upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir í samræmi við 20. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008. Á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt skulu lögbær yfirvöld, áður en kennslagreiðing fer fram í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir, fyrst leita í því kerfi í samræmi við 18. gr. eða 19. gr. a í reglugerð (EB) nr. 767/2008.

Ef ekki er hægt að nota fingraför viðkomandi ríkisborgara þriðja lands eða leit á grundvelli fingrafaraupplýsinga eða fingrafaraupplýsinga ásamt andlitsmynd ber ekki árangur skal leitað á grundvelli allra eða einhverra af þeim upplýsingum sem um getur í a-, b- eða c-lið 1. mgr. 16. gr. og í 1. mgr. 17. gr.

2. Leiði leit á grundvelli upplýsinganna sem um getur í 1. mgr. í ljós að gögn um viðkomandi ríkisborgara þriðja lands sé að finna í komu- og brottfararkerfinu skal lögbæru yfirvaldi veittur aðgangur til að fletta upp í upplýsingum í gagnaskrá yfir þann ríkisborgara þriðja lands og í komu-/brottfararskráningum og skráningum á synjun um komu sem henni kunna að tengjast.

28. gr.

Geymsla gagna sem sótt hafa verið í komu- og brottfararkerfið

Aðeins er heimilt að geyma gögn, sem sótt hafa verið í komu- og brottfararkerfið í samræmi við þennan kafla, í landsskrám þegar það er nauðsynlegt í einstaka málum, í samræmi við tilganginn með því að sækja þau og í samræmi við viðeigandi lög Sambandsins, þ.m.t. um persónuvernd, og ekki lengur en bráðnauðsynlegt er í hverju máli fyrir sig.

IV. KAFLI

VERKLAGSREGLUR UM OG SKILYRÐI FYRIR AÐGANGI AÐ KOMU- OG BROTTFARARKERFINU Í LÖGGÆSLUTILGANGI

29. gr.

Tilnefnd yfirvöld aðildarríkjanna

1. Aðildarríkin skulu tilgreina þau yfirvöld sem eiga rétt á að fletta upp í gögnum í komu- og brottfararkerfinu til að koma í veg fyrir, koma upp um og rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknáð.
2. Hvert aðildarríki skal halda skrá yfir tilnefnd yfirvöld. Sérhvert aðildarríki skal tilkynna Evrópustofnuninni um rekstur stórra upplýsingateknikerfa og framkvæmdastjórninni um tilnefnd yfirvöld sín og er hvenær sem er heimilt að breyta tilkynningu sinni eða senda nýja í hennar stað.
3. Sérhvert aðildarríki skal tilnefna miðlæga aðgangsstöð sem skal hafa aðgang að komu- og brottfararkerfinu. Miðlæga aðgangsstöðin skal sannprófa hvort skilyrðum fyrir því að biðja um aðgang að komu- og brottfararkerfinu, sem um getur í 32. gr., sé fullnægt.

Tilnefnda yfirvaldið og miðlæga aðgangsstöðin geta verið hluti af sömu stofnun ef það er heimilt að landslögum en miðlæga aðgangsstöðin skal vera að öllu leyti óháð tilnefndu yfirvöldunum við framkvæmd verkefna sinna samkvæmt þessari reglugerð. Miðlæga aðgangsstöðin skal vera aðskilin frá tilnefndu yfirvöldunum og ekki taka við fyrirmælum frá þeim að því er varðar niðurstöðu sannprófunarinnar sem hún skal framkvæma sjálfstætt.

Aðildarríkin geta tilnefnt fleiri en eina miðlæga aðgangsstöð til að endurspeglja stjórnskipulag sitt og uppfylla stjórnskipuleg eða lagaleg skilyrði.

4. Aðildarríkin skulu tilkynna Evrópustofnuninni um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa og framkvæmdastjórninni um miðlægar aðgangsstöðvar sínar og er hvenær sem er heimilt að breyta tilkynningu sinni eða senda nýja í hennar stað.

5. Sérhvert aðildarríki skal halda skrá á landsvísu yfir þær starfseiningar tilnefndra yfirvalda sem er heimilt að fara fram á aðgang að komu- og brottfararkerfinu gegnum miðlægar aðgangsstöðvar.

6. Aðeins starfsmönnum miðlægu aðgangsstöðvanna með tilskilið umboð skal vera heimill aðgangur að komu- og brottfararkerfinu í samræmi við 31. og 32. gr.

30. gr.

Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins

1. Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins skal tilnefna eina af starfseiningum sínum sem „tilnefnt yfirvald Löggæslusamvinnustofnunarinnar“ og heimila því að fara fram á aðgang að komu- og brottfararkerfinu í gegnum miðlæga aðgangsstöð Löggæslusamvinnustofnunarinnar, sem um getur í 2. mgr., til að styðja við og styrkja aðgerðir aðildarríkjanna við að koma í veg fyrir, koma upp um og rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað.

2. Löggæslusamvinnustofnunin skal tilnefna sérdeild með starfsmönnum sínum, sem hafa tilskilið umboð, sem miðlæga aðgangsstöð Löggæslusamvinnustofnunarinnar. Miðlæg aðgangsstöð Löggæslusamvinnustofnunarinnar skal sannprófa hvort skilyrðum til þess að biðja um aðgang að komu- og brottfararkerfinu, sem um getur í 33. gr., sé fullnægt.

Miðlæg aðgangsstöð Löggæslusamvinnustofnunarinnar skal starfa óháð að framkvæmd verkefna sinna samkvæmt þessari reglugerð og ekki taka við fyrirmælum frá tilnefndu yfirvaldi Löggæslustofnunarinnar að því er varðar niðurstöðu sannprófunarinnar.

31. gr.

Verklagsreglur um aðgang að komu- og brottfararkerfinu í löggæslutilgangi

1. Starfseining, eins og um getur í 5. mgr. 29. gr., skal leggja fram rökstudda rafræna eða skriflega beiðni til miðlægrar aðgangsstöðvar, eins og um getur í 3. mgr. 29. gr., um aðgang að gögnum í komu- og brottfararkerfinu. Miðlæga aðgangsstöðin skal, við viðtöku aðgangsbeiðni, sannprófa hvort skilyrðum fyrir aðgangi, sem um getur í 32. gr., sé fullnægt. Sé skilyrðunum fyrir aðgangi fullnægt skal miðlæga aðgangsstöðin afgreiða beiðnina. Senda skal gögnin úr komu- og brottfararkerfinu, sem aðgangur var veittur að, til starfseiningarinnar, sem um getur í 5. mgr. 29. gr., með þeim hætti að öryggi þeirra sé ekki stofnað í hættu.

2. Í neyðartilvikum, þar sem koma þarf í veg fyrir að mannlíf sé í yfirvofandi hættu í tengslum við hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað, skal miðlæg aðgangsstöð, eins og um getur í 3. mgr. 29. gr., taka beiðnina til afgreiðslu þegar í stað og sannreyna eftir á hvort öllum skilyrðum 32. gr. hafi verið fullnægt, þ.m.t. hvort um neyðartilvik hafi í raun verið að ræða. Sannprófunin sem fer fram eftir á, skal framkvæmd tafarlaust og eigi síðar en sjö dögum eftir að beiðnin hefur verið afgreidd.

3. Leiði sannprófun eftir á í ljós að aðgangur að gögnum í komu- og brottfararkerfinu sé ekki réttlætanlegur skulu öll yfirvöld, sem fengu aðgang að slíkum gögnum, eyða upplýsingunum sem aðgangur fékkst að í komu- og brottfararkerfinu og tilkynna viðkomandi miðlægru aðgangsstöð aðildarríkisins, þar sem beiðnin var lögð fram, um slíka eyðingu.

32. gr.

Skilyrði fyrir aðgangi tilnefndra yfirvalda að komu- og brottfararkerfinu

1. Tilnefnd yfirvöld mega hafa aðgang að komu- og brottfararkerfinu að uppfylltum öllum eftirfarandi skilyrðum:

- a) uppflettiaðgangur er nauðsynlegur til að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka hryðjuverk eða annan, alvarlegan refsiverðan verknað,

- b) uppflettiðgangur er nauðsynlegur og hlutfallslega réttur í tilteknu tilviki,
- c) fyrir hendi eru sönnunargögn eða gildar ástæður til að ætla að uppfletting gagna í komu- og brottfararkerfinu muni stuðla að því að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka einhvern þeirra refsiverðu verknaða sem um er að ræða, einkum þegar rökstuddur grunur er um að hinn grunaði, gerandinn eða fórnarlamb hryðjuverks eða annars alvarlegs, refsiverðs verknaðar falli undir flokk sem þessi reglugerð tekur til.

1a. Í tilvikum þar sem tilnefnd yfirvöld hafa sett af stað leitarfyrirspurn í sameiginlega auðkennasafninu í samræmi við 22. gr. reglugerðar (ESB) 2019/817 er þeim heimill uppflettiðgangur að komu- og brottfararkerfinu að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein og ef svarið sem berst, eins og um getur í 2. mgr. 22. gr. reglugerðar (ESB) 2019/817, sýnir að gögnin séu geymd í komu- og brottfararkerfinu.

2. Aðgangur að komu- og brottfararkerfinu sem tæki til að bera kennsl á óþekktan grunaðan einstakling, geranda eða fórnarlamb hryðjuverks eða annars alvarlegs, refsiverðs verknaðar skal vera heimill að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum, auk skilyrðanna sem talin eru upp í 1. mgr.:

- a) að leit hafi þegar farið fram í landsbundnum gagnagrunnum og
- b) ef um er að ræða leit á grundvelli fingrafara, að leit hafi þegar verið sett af stað í sjálfvirku fingrafara-greiningarkerfi hinna aðildarríkjanna samkvæmt ákvörðun 2008/615/DIM, þar sem samanburður fingrafara er tæknilega mögulegur, og að leitinni sé annaðhvort lokið eða ekki að fullu lokið innan tveggja daga frá því að hún var sett af stað.

Viðbótarskilyrðin í a- og b-lið fyrstu undirgreinar eiga þó ekki við ef gildar ástæður eru til að ætla að samanburður við kerfi hinna aðildarríkjanna muni ekki leiða til þess að sannprófa deili á skráða aðilanum eða í neyðartilviki þar sem koma þarf í veg fyrir að mannlíf sé í yfirvofandi hættu í tengslum við hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað. Tilgreina skal þessar gildu ástæður í rafrænu eða skriflegu beiðninni sem starfseining tilnefnda yfirvaldsins sendir miðlægu aðgangsstöðinni.

Samhliða beiðni um að fletta upp í komu- og brottfararkerfinu má leggja fram beiðni um að fletta upp sama skráða aðila í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í samræmi við skilyrði ákvörðunar ráðsins 2008/633/DIM⁽⁴¹⁾.

3. Aðgangur að komu- og brottfararkerfinu sem tæki til að skoða ferðasögu þekkt grunaðs einstaklings, geranda eða einstaklings, sem grunur leikur á að sé fórnarlamb hryðjuverks eða annars alvarlegs, refsiverðs verknaðar, eða dvalartímabilum hans á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, skal vera heimill að uppfylltum þeim skilyrðum sem talin eru upp í 1. mgr.

4. Uppfletting í komu- og brottfararkerfinu til kennslaggreiningar, eins og um getur í 2. mgr., skal takmarkast við leit í gagnaskránni yfir einstakling á grundvelli eftirfarandi upplýsinga í komu- og brottfararkerfinu:

- a) fingrafara ríkisborgara þriðja lands, sem er undanþeginn kvöð um vegabréfsáritun, eða handhafa skjals til að greiða fyrir gegnumferð. Nota má vettvangsför til að hefja uppflettinguna í komu- og brottfararkerfinu og þau má því bera saman við fingraför sem geymd eru í komu- og brottfararkerfinu,
- b) andlitsmyndir.

Skili uppfletting í komu- og brottfararkerfinu jákvæðri niðurstöðu heimilar það aðgang að öðrum upplýsingum úr gagnaskránni yfir viðkomandi einstakling sem taldar eru upp í 16. gr. (1. og 6. mgr.), 17. gr. (1. mgr.) og 18. gr. (1. mgr.).

5. Uppfletting í komu- og brottfararkerfinu til að kanna ferðasögu viðkomandi ríkisborgara þriðja lands skal takmarkast við leit í gagnaskránni yfir einstaklinginn í komu-/brottfararskráningum eða í skráningum á synjun um komu, á grundvelli eins eða fleiri eftirtalinna atriða í komu- og brottfararkerfinu:

- a) kenninafns, eiginnafnis eða -nafna, fæðingardags og -árs, ríkisfangs, eins eða fleiri, kyns,
- b) tegundar og númers ferðaskilríkja, einna eða fleiri, þriggja stafa kóða útgáfulands og lokadagsetningar gildistíma ferðaskilríkjanna,
- c) númers vegabréfsáritunaríma og lokadagsetningar gildistíma vegabréfsáritunarinnar,
- d) fingrafara, þ.m.t. vettvangsfara,
- e) andlitsmyndar,
- f) komudags og -tíma, yfirvalds sem heimilaði komuna og landamærastöðvar við komu,
- g) brottfarardags og -tíma og landamærastöðvar við brottför.

Skili uppfletting í komu- og brottfararkerfinu jákvæðri niðurstöðu heimilar það aðgang að gögnum sem talin eru upp í fyrstu undirgrein auk allra annarra gagna úr gagnaskránni yfir viðkomandi einstakling, komu-/brottfararskráningum og skráningum á synjun um brottför, þ.m.t. gögnum tengdum afturköllun eða framlengingu leyfis fyrir stuttri dvöl í samræmi við 19. gr.

33. gr.

**Verklag og skilyrði fyrir aðgangi Löggæslusamvinnustofnunarinnar
að gögnum í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir**

1. Löggæslusamvinnustofnunin skal hafa aðgang til að fletta upp í komu- og brottfararkerfinu að uppfylltum öllum eftirfarandi skilyrðum:

- a) uppfletting er nauðsynleg til að styðja við og styrkja aðgerðir aðildarríkjanna við að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað sem fellur undir umboð Löggæslusamvinnustofnunarinnar,
- b) uppfletting er nauðsynleg og hlutfallslega rétt í tilteknu tilviki,
- c) fyrir hendi eru sönnunargögn eða gildar ástæður til að ætla að uppfletting gagna í komu- og brottfararkerfinu muni stuðla að því að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka einhvern þeirra refsiverðu verknaða sem um er að ræða, einkum þegar rökstuddur grunur er um að hinn grunaði, gerandinn eða fórnarlamb hryðjuverks eða annars alvarlegs, refsiverðs verknaðar falli undir flokk sem þessi reglugerð tekur til.

1a. Í tilvikum þar sem Löggæslusamvinnustofnunin hefur sett af stað leitarfyrirspurn í sameiginlega auðkennasafninu í samræmi við 22. gr. reglugerðar (ESB) 2019/817, er henni heimill uppflettiadgangur að komu- og brottfararkerfinu að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein og ef svarið sem berst, eins og um getur í 2. mgr. 22. gr. reglugerðar (ESB) 2019/817, sýnir að gögnin séu geymd í komu- og brottfararkerfinu.

2. Aðgangur að komu- og brottfararkerfinu sem tæki til að bera kennsl á óþekktan, grunaðan einstakling, geranda eða fórnarlamb hryðjuverks eða annars alvarlegs, refsiverðs verknaðar skal heimilaður ef skilyrðin sem talin eru upp í 1. mgr. eru uppfyllt og uppfletting í gögnum sem geymd eru í gagnagrunnum sem Löggæslusamvinnustofnunin hefur tæknilegan og löglegan aðgang að, sem hafa skal forgang, hefur ekki leitt til þess að hægt væri að bera kennsl á viðkomandi aðila.

Samhliða beiðni um að fletta upp í komu- og brottfararkerfinu má leggja fram beiðni um að fá að fletta upp sama skráða aðila í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í samræmi við skilyrði ákvörðunar 2008/633/DIM.

3. Skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 3., 4. og 5. mgr. 32. gr., gilda til samræmis við það.

4. Tilnefnt yfirvald Löggæslusamvinnustofnunarinnar getur lagt fram rökstudda rafræna beiðni til miðlægrar aðgangsstöðvar stofnunarinnar, sem um getur í 2. mgr. 30. gr., um að fletta upp í öllum gögnum í komu- og brottfararkerfinu eða í tilteknu gagnamengi í komu- og brottfararkerfinu. Miðlæg aðgangsstöð Löggæslustofnunarinnar skal, við viðtöku aðgangsbeiðni, sannprófa hvort skilyrðum fyrir aðgangi, sem um getur í 1. og 2. gr., sé fullnægt. Sé öllum skilyrðum fyrir aðgangi fullnægt skulu starfsmenn miðlægu aðgangsstöðvar Löggæslustofnunarinnar sem hafa til þess tilskilda heimild afgreiða beiðnirnar. Senda skal gögn úr komu- og brottfararkerfinu, sem aðgangur fæst að, til tilnefnds yfirvalds Löggæslusamvinnustofnunarinnar með þeim hætti að öryggi þeirra sé ekki stofnað í hættu.

5. Löggæslusamvinnustofnunin skal aðeins vinna upplýsingar, sem fengnar eru með því að fletta upp í gögnum í komu- og brottfararkerfinu, með leyfi upprunaaðildarríkisins. Afla skal slíks leyfis í gegnum landsdeild Löggæslusamvinnustofnunarinnar í því aðildarríki.

V. KAFLI

VARÐVEISLA UPPLÝSINGA OG BREYTINGAR Á ÞEIM

34. gr.

Varðveislutími upplýsinga

1. Hver komu-/brottfararskráning eða skráning á synjun um komu sem tengd er við gagnaskrá yfir einstakling skal geymd í sameiginlega auðkennasafninu og í miðlæga komu- og brottfararkerfinu í þrjú ár frá dagsetningu brottfararskráningarinnar eða skráningarinnar á synjun um komu, eftir því sem við á.

2. Hver gagnaskrá yfir einstakling ásamt tengdri eða tengdum komu-/brottfararskráningum eða skráningum á synjun um komu skal geymd í sameiginlega auðkennasafninu og í miðlæga komu- og brottfararkerfinu í þrjú ár og einn dag frá dagsetningu síðustu brottfararskráningar eða skráningar á synjun um komu ef engin komuskráning er til innan þriggja ára frá dagsetningu síðustu brottfararskráningar eða skráningar á synjun um komu.

3. Ef engin brottfararskráning er til í kjölfar dagsetningarinnar þegar heimiluð dvöl fellur úr gildi skulu upplýsingarnar geymdar í fimm ár frá dagsetningunni þegar heimiluð dvöl fellur úr gildi. Tilkynning skal send

sjálfkrafa úr komu- og brottfararkerfinu til aðildarríkjanna þremur mánuðum áður en áætlað er að eyða gögnum um fólk sem dvelur fram yfir heimilaða dvöl til að þau geti gripið til viðeigandi ráðstafana.

4. Þrátt fyrir 1. mgr. skal geyma hverja komu-/brottfararskráningu, sem skráð er á ríkisborgara þriðju lands sem hafa þá stöðu sem um getur í b-lið 1. mgr. 2. gr., í komu- og brottfararkerfinu í eitt ár að hámarki eftir brottför slíkra ríkisborgara þriðju lands. Ef engin brottfararskráning er fyrir hendi skal geyma upplýsingarnar í fimm ár frá dagsetningu síðustu komuskráningar.

5. Að varðveislutímabilinu liðnu, sem um getur í 1.–4. mgr., skulu viðkomandi upplýsingar eyðast sjálfvirkir úr miðlæga komu- og brottfararkerfinu og úr sameiginlega auðkennasafninu.

35. gr.

Breytingar á upplýsingum og upplýsingum eytt fyrir tímann

1. Eingöngu aðildarríkið, sem ber ábyrgð, hefur rétt til að breyta upplýsingum sem það hefur fært inn í komu- og brottfararkerfið með því að leiðrétta þær, fullgera þær eða eyða þeim.

2. Ef aðildarríkið, sem ber ábyrgð, hefur ástæðu til að ætla að upplýsingar, sem skráðar eru í komu- og brottfararkerfið, séu í raun rangar eða ófullnægjandi eða að þær hafi verið unnar í komu- og brottfararkerfinu í bága við þessa reglugerð, skal það skoða umræddar upplýsingar og, ef nauðsyn krefur, leiðrétta þær og fullgera eða eyða þeim þegar í stað úr komu- og brottfararkerfinu og, eftir atvikum, af skrá yfir einstaklinga sem hafa verið greindir samkvæmt því sem um getur í 3. mgr. 12. gr. Einnig má skoða upplýsingarnar og leiðrétta þær, fullgera þær eða eyða þeim að beiðni viðkomandi einstaklings í samræmi við 52. gr.

3. Ef annað aðildarríki en aðildarríkið sem ber ábyrgð hefur ástæðu til að ætla að upplýsingar, sem skráðar eru í komu- og brottfararkerfið, séu í raun rangar eða ófullnægjandi eða að þær hafi verið unnar í komu- og brottfararkerfinu í bága við þessa reglugerð, skal það, þrátt fyrir 1. og 2. mgr. þessarar greinar, skoða umræddar upplýsingar, að því tilskildu að hægt sé að gera það án samráðs við aðildarríkið sem ber ábyrgð, og, ef nauðsyn krefur, leiðrétta þær, fullgera eða eyða þeim þegar í stað úr komu- og brottfararkerfinu og, eftir atvikum, af skrá yfir einstaklinga sem hafa verið greindir samkvæmt því sem um getur í 3. mgr. 12. gr. Ef ekki er hægt að skoða upplýsingarnar án samráðs við aðildarríkið sem ber ábyrgðina skal það hafa samband við yfirvöld þess innan sjö daga og í kjölfar þess skal aðildarríkið, sem ber ábyrgð, kanna innan mánaðar hvort upplýsingarnar séu réttar og hvort vinnsla þeirra sé lögmæt. Einnig má skoða upplýsingarnar og leiðrétta þær, fullgera eða eyða þeim að beiðni viðkomandi ríkisborgara þriðja lands í samræmi við 52. gr.

4. Ef aðildarríki hefur ástæðu til að ætla að vegabréfsáritunartengd gögn, sem skráð eru í komu- og brottfararkerfið, séu í raun röng eða ófullnægjandi eða að þau hafi verið unnin í komu- og brottfararkerfinu í bága við þessa reglugerð, skal það fyrst kanna nákvæmni slíkra gagna með því að fletta upp í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir og, ef nauðsyn krefur, leiðrétta þau, fullgera eða eyða þeim úr komu- og brottfararkerfinu. Ef gögnin, sem skráð eru í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir eru hin sömu og skráð eru í komu- og brottfararkerfið skal það tilkynna aðildarríkinu sem bar ábyrgð á innfærslu gagnanna í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir þegar í stað um það í gegnum grunnvirki upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir í samræmi við 2. mgr. 24. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008. Aðildarríkið sem ber ábyrgð á innfærslu gagnanna í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir skal kanna gögnin og, ef nauðsyn krefur, þegar í stað leiðrétta þau, fullgera eða eyða þeim úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir og tilkynna það viðkomandi aðildarríki sem skal, ef nauðsyn krefur, þegar í stað leiðrétta þau, fullgera eða eyða þeim úr komu- og brottfararkerfinu og, eftir því sem við á, af skránni yfir einstaklinga sem hafa verið greindir samkvæmt því sem um getur í 3. mgr. 12. gr.

5. Upplýsingum um einstaklinga sem hafa verið greindir samkvæmt því sem um getur í 12. gr., skal eytt án tafar af skránni sem um getur í þeirri grein og þær leiðréttar eða fullgerðar í komu- og brottfararkerfinu ef viðkomandi ríkisborgari þriðja lands færir sönnur á það, í samræmi við landslög aðildarríkisins sem ber ábyrgð eða aðildarríkisins sem beiðnin var lögð fram hjá, að hann hafi verið tilneyddur að dvelja lengur en heimilað var vegna ófyrirsjáanlegra og alvarlegra atvika, að hann hafi öðlast lagalegan rétt til dvalar eða um villur sé að ræða. Þessi ríkisborgari þriðja lands skal, án þess að það hafi áhrif á önnur fyrirliggjandi stjórnsýsluúrræði eða úrræði utan dómstóla, hafa aðgang að skilvirku úrræði til að leita þess réttar síns að gögn séu leiðrét, fullgerð eða þeim sé eytt.

6. Þegar ríkisborgari þriðja lands hefur fengið ríkisfang í aðildarríki eða hefur færst undir gildissvið 3. mgr. 2. gr. áður en viðeigandi tímabil, sem um getur í 34. gr., rennur út skal eyða gagnaskránni yfir viðkomandi einstakling og komu-/brottfararskráningum sem tengjast henni í samræmi við 16. og 17. gr. og skráningum á synjun um komu sem tengjast henni í samræmi við 18. gr., án tafar og ekki síðar en fimm virkum dögum eftir þann dag sem viðkomandi ríkisborgari þriðja lands öðlaðist ríkisfang aðildarríkis eða hefur færst undir gildissvið 3. mgr. 2. gr. áður en tímabilið, sem um getur í 34. gr. rann út, úr komu- og brottfararkerfinu og einnig, eftir atvikum, af listanum yfir einstaklinga sem hafa verið greindir samkvæmt því sem um getur í 3. mgr. 12. gr., af:

- a) aðildarríkinu þar sem viðkomandi fékk ríkisfang eða
- b) aðildarríkinu sem gaf út dvalarleyfið eða -skírteinið eða vegabréfsáritunina til langrar dvalar.

Ef ríkisborgari þriðja lands hefur fengið ríkisfang í Andorra, Mónakó eða San Marínó eða ef ríkisborgari þriðja lands hefur með höndum vegabréf gefið út af Vatikanborgríkinu eða Páfástóli, skal viðkomandi tilkynna lög- bærum yfirvöldum aðildarríkisins sem hann kemur næst til um þá breytingu. Það aðildarríki skal eyða gögnum viðkomandi án tafar úr komu- og brottfararkerfinu. Viðkomandi ríkisborgari þriðja lands skal hafa aðgang að skilvirku réttarræði til að fá gögnunum eytt.

7. Miðlæga komu- og brottfararkerfið og sameiginlega auðkennasafnið skulu þegar í stað tilkynna öllum aðildarríkjunum að gögnum hafi verið eytt úr komu- og brottfararkerfinu eða sameiginlega auðkennasafninu og, eftir atvikum, fjarlægja þau af skránni yfir einstaklinga sem hafa verið greindir samkvæmt því sem um getur í 3. mgr. 12. gr.

8. Ef annað aðildarríki en aðildarríkið sem ber ábyrgð hefur leiðrétt, bætt við eða eytt gögnum í samræmi við þessa reglugerð skal það aðildarríki verða aðildarríkið sem ber ábyrgð á því að upplýsingarnar hafa verið leið- réttar, bætt hafi verið við þær eða þeim hefur verið eytt. Komu- og brottfararkerfið skal skrá allar leiðréttingar, viðbætur og eyðingar upplýsinga.

VI. KAFLI

ÞRÓUN, STARFSEMI OG ÁBYRGÐ

36. gr.

Samþykkt framkvæmdastjórnarinnar á framkvæmdargerðum áður en þróun kerfisins hefst

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja nauðsynlegar framkvæmdargerðir um þróun og tæknilega framkvæmd miðlæga komu- og brottfararkerfisins og sameiginlega auðkennasafnsins, samræmdu landsbundnu skilflatanna, fjarskiptavirkisins, vefþjónustunnar sem um getur í 13. gr. og gagnasafnsins sem um getur í 2. mgr. 63. gr., einkum ráðstafanir varðandi:

- a) forskriftir fyrir gæði, upplausn og notkun fingrafara til að sannprófa og bera kennsl á fólk á grundvelli lífkenna í komu- og brottfararkerfinu,
- b) forskriftir fyrir gæði, upplausn og notkun andlitsmyndar til að sannprófa og bera kennsl á fólk á grundvelli lífkenna í komu- og brottfararkerfinu, hvort sem hún er tekin á staðnum eða tekin rafrænt af rafrænum ferðaskilríkjum á tölvulesanlegu formi,
- c) innfærslu upplýsinga í samræmi við 16.–20. gr.,
- d) aðgang að upplýsingum í samræmi við 23.–33. gr.,
- e) breytingu og eyðingu gagna og eyðingu þeirra fyrir tímann í samræmi við 35. gr.,
- f) það að halda aðgerðaskrár og fá aðgang að þeim í samræmi við 46. gr.,
- g) hæfniskröfur, þ.m.t. lágmarksforskriftir fyrir tæknibúnað og kröfur varðandi hæfni komu- og brottfararkerfisins varðandi hæfni lífkenna, einkum að því er varðar tilskilið hlutfall falsjávæðra kennslagreininga, hlutfall falsneikvæðra kennslagreininga og hlutfall ófullnægjandi skráninga,
- h) forskriftir og skilyrði varðandi vefþjónustuna sem um getur í 13. gr., þ.m.t. sértæk ákvæði um vernd upplýsinga sem flutningsaðilar veita eða sem þeim eru láttnar í té,
- i) það að koma á og móta háþróaða samvirkni eins og um getur í 8. gr.,
- j) forskriftir og skilyrði varðandi gagnasafnið sem um getur í 2. mgr. 63. gr.,
- k) gerð skrárinnar yfir einstaklinga sem hafa verið greindir samkvæmt því sem um getur í 3. mgr. 12. gr. og ferlið við að gera skrána aðgengilega aðildarríkjunum,
- l) forskriftir fyrir tæknilausnir til að tengja miðlægu aðgangsstöðvarnar í samræmi við 31., 32. og 33. gr. og fyrir tæknilausn til að safna saman tölfraðilegu gögnunum sem krafist er skv. 8. mgr. 72. gr.

Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 68. gr.

Við samþykkt framkvæmdargerðanna sem settar eru fram í i-lið fyrstu málsgreinar þessarar greinar skal nefndin, sem komið er á fót skv. 68. gr. þessarar reglugerðar, hafa samráð við nefndina um upplýsingakerfið um vegabréfs- áritanir sem komið var á fót skv. 49. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008.

37. gr.

Þróun og rekstrarstjórnun

1. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa (eu-LISA) skal bera ábyrgð á þróun miðlæga komu- og brottfararkerfisins og sameiginlega auðkennasafnsins, samræmdu landsbundnu skilflatanna,

fjarskiptavirkisins og öruggu samskiptaleiðarinnar milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og miðlæga upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir. Stofnunin skal einnig bera ábyrgð á þróun vefþjónustunnar sem um getur í 13. gr. í samræmi við ítarlegu reglurnar sem um getur í 7. mgr. 13. gr. og forskriftirnar og skilyrðin sem samþykkt eru skv. h-lið fyrstu málsgreinar 36. gr., og á þróun gagnasafnsins sem um getur í 2. mgr. 63. gr.

Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatækniherfa skal skilgreina hönnun raunlægrar högunar komu- og brottfararkerfisins, þ.m.t. fjarskiptavirkis þess, auk tækniforskrifta og þróunar þeirra varðandi miðlæga komu- og brottfararkerfið, samræmdu landsbundnu skilfletina, fjarskiptavirkid, öruggu samskiptaleiðina milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og miðlæga upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir, vefþjónustunnar sem um getur í 13. gr. þessarar reglugerðar og gagnasafnsins sem um getur í 2. mgr. 63. gr. þessarar reglugerðar. Tækniforskriftir þessar skulu samþykktar af stjórn Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatækniherfa með fyrirvara um jákvætt álit framkvæmdastjórnarinnar. Stofnunin skal einnig framkvæma nauðsynlegar aðlaganir á upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir sem stafa af því að komið er á samvirkni við komu- og brottfararkerfið og einnig af framkvæmd breytinga á reglugerð (EB) nr. 767/2008 sem fram koma í 61. gr. þessarar reglugerðar.

Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatækniherfa skal annast þróun og framkvæmd miðlæga komu- og brottfararkerfisins, samræmdu landsbundnu skilflatanna, fjarskiptavirkisins, öruggu samskiptaleiðarinnar milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og miðlæga upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir, vefþjónustunnar sem um getur í 13. gr. og gagnasafnsins sem um getur í 2. mgr. 63. gr. eins fljótt og unnt er eftir að framkvæmdastjórnin hefur samþykkt ráðstafanirnar sem kveðið er á um í 36. gr.

Í þróuninni felst gerð og framkvæmd tækniforskrifta, prófanir og heildarsamræming verkefna.

Við þróun og við framkvæmd miðlæga komu- og brottfararkerfisins, samræmdu landsbundnu skilflatanna, fjarskiptavirkisins, öruggu samskiptaleiðarinnar milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og miðlæga upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir, vefþjónustunnar sem um getur í 13. gr. og gagnasafnsins sem um getur í 2. mgr. 63. gr. skal Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatækniherfa einnig sinna eftirfarandi verkefnum:

- a) framkvæma verndaráhættumat,
- b) fylgja meginreglunum um innbyggða og sjálfgefna friðhelgi á öllum þróunarferli komu- og brottfararkerfisins,
- c) láta fara fram verndaráhættumat á samvirkninni við upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir, sem um getur í 8. gr., og meta tilskildar verndarráðstafanir sem þarf vegna framkvæmdar á samvirkni við upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir.

2. Meðan á hönnunar- og þróunaráfanganum stendur skal koma á fót áætlanastjórn sem í sitja 10 manns. Hún skal skipuð sjö mönnum sem stjórn Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatækniherfa tilnefnir úr hópi stjórnarmanna sinna eða varamanna, formanni ráðgjafarhóps komu- og brottfararkerfisins, sem um getur í 69. gr., einum fulltrúa Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatækniherfa sem tilnefndur er af framkvæmdastjóra hennar og einum manni sem framkvæmdastjórnin tilnefnir. Fulltrúar sem stjórn Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatækniherfa tilnefnir skulu einungis valdir frá þeim aðildarríkjum sem samkvæmt lögum Sambandsins eru bundin að fullu af lagagerningum um þróun, stofnun, starfrækslu og notkun allra stórra upplýsingatækniherfa sem stofnunin hefur umsjón með og sem uppfylla þau skilyrði sem sett eru fram í 2. mgr. 66. gr.

Áætlunarstjórnin skal halda fundi með reglulegu millibili og eigi sjaldnar en þrisvar á ársfjórðungi. Hún skal tryggja fullnægjandi stjórnun á hönnunar- og þróunaráfanga komu- og brottfararkerfisins og samræmi milli miðlægra og landsbundinna verkefna sem varða kerfið.

Áætlunarstjórnin skal mánaðarlega leggja fram skriflegar skýrslur til stjórnar Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatækniherfa um framvindu verkefnisins. Áætlunarstjórnin skal ekki hafa neitt vald til ákvarðanatöku né umboð til að koma fram fyrir hönd stjórnarmanna Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatækniherfa.

Stjórn Evrópustofnunar um rekstur stórra upplýsingatækniherfa skal ákveða starfsreglur áætlunarstjórnarinnar sem skulu einkum varða:

- a) formennsku ráðsins,
- b) fundarstaði,
- c) undirbúning funda,
- d) aðgang sérfræðinga að fundum,
- e) samskiptaáætlanir sem tryggja öðrum stjórnarmönnum Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatækniherfa, sem ekki taka þátt, allar upplýsingar.

Formennska áætlunarstjórnarinnar skal vera í höndum aðildarríkis sem samkvæmt lögum Sambandsins er bundið að fullu af lagagerningum um þróun, stofnun, starfrækslu og notkun allra stórra upplýsingatækni-kerfa sem eru undir stjórn Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa.

Evrópastofnunin um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa skal greiða allan ferða- og dvalarkostnað þeirra sem eiga sæti í áætlunarstjórninni og skal 10. gr. starfsreglna Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa gilda að breyttu breytanda. Evrópustofnun um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa skal láta áætlunarstjórninni í té skrifstofuþjónustu.

Meðan á hönnunar- og þróunaráfanganum stendur skal ráðgjafarhópur komu- og brottfararkerfisins, sem um getur í 69. gr., skipaður verkefnastjórum komu- og brottfararkerfisins í hverju landi og Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa fara með formenskuna. Hópurinn skal halda fundi með reglulegu millibili og eigi sjaldnar en þrisvar á ársfjórðungi þar til komu- og brottfararkerfið hefur starfsemi sína. Hann skal gefa áætlunarstjórninni skýrslu eftir hvern fund. Hópurinn skal búa yfir tæknilegri sérþekkingu til að styðja við verkefni áætlunarstjórnarinnar og fylgjast með stöðu undirbúnings hjá aðildarríkjunum.

3. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa skal bera ábyrgð á rekstrarstjórnun miðlæga komu- og brottfararkerfisins og sameiginlega auðkennasafnsins, samræmdu landsbundnu skilflatanna og öruggu samskiptaleiðarinnar milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og miðlæga upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir. Hún skal tryggja, í samstarfi við aðildarríkin, að besta fánlega tækni sé ávallt notuð fyrir miðlæga komu- og brottfararkerfið og sameiginlega auðkennasafnið, samræmdu landsbundnu skilfletina, fjarskiptavirkið, öruggu samskiptaleiðina milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og miðlæga upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir, vefþjónustuna sem um getur í 13. gr. og gagnasafnið sem um getur í 2. mgr. 63. gr., með fyrirvara um kostnaðar- og ábatagreiningu. Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa skal einnig bera ábyrgð á rekstrarstjórnun fjarskiptavirkisins milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og samræmdu landsbundnu skilflatanna, á vefþjónustunni sem um getur í 13. gr. og gagnasafninu sem um getur í 2. mgr. 63. gr.

Rekstrarstjórnun komu- og brottfararkerfisins skal taka til allra nauðsynlegra verkefna til þess að halda kerfinu starfandi allan sólarhringinn, alla daga vikunnar í samræmi við þessa reglugerð, einkum þeirrar viðhaldsvinnu og tæknipróunar sem nauðsynleg er til að tryggja að starfsemi kerfisins sé á viðunandi gæðastigi, einkum að því er varðar svartíma fyrirspurna landamærayfirvalda í miðlæga komu- og brottfararkerfinu, í samræmi við tækniforskriftir.

4. Með fyrirvara um 17. gr. starfsmannareglna embættismanna Evrópusambandsins og ráðningarskilmála annarra starfsmanna Sambandsins, sem mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EBE, KBE, KSE) nr. 259/68 ⁽⁴²⁾ skal Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatækni-kerfa tryggja að þeir starfsmenn hennar, sem þurfa að vinna við gögn komu- og brottfararkerfisins eða gögn sem sett eru í geymslu í komu- og brottfararkerfinu, beiti viðeigandi reglum um þagnarskyldu eða aðra sambærilega trúnaðarskyldu. Þessi kvöð gildir áfram eftir að þessir einstaklingar láta af embætti eða hættu störfum eða eftir að skyldustörfum þeirra lýkur.

38. gr.

Ábyrgð aðildarríkja og Löggæslusamvinnustofnunarinnar

1. Sérhvert aðildarríki skal bera ábyrgð á:
 - a) samþættingu hins landsbundna landamæragrunnvirkis sem fyrir er og tengingu þess við samræmda landsbundna skilflötinn,
 - b) skipulagi, stjórnun, starfrækslu og viðhaldi hins landsbundna landamæragrunnvirkis sem fyrir er og tengingu þess við komu- og brottfararkerfið í þeim tilgangi sem um getur í 6. gr., að undanskilinni 2. mgr. 6. gr.,
 - c) skipulagningu miðlægra aðgangsstöðva og tengingu þeirra við samræmda landsbundna skilflötinn í löggæslutilgangi,
 - d) aðgangsstjórn og fyrirkomulagi á aðgangi starfsfólks lögbærra innlendra yfirvalda, sem hefur tilskilda heimild og sem hefur tilskilið umboð, að komu- og brottfararkerfinu í samræmi við þessa reglugerð og á því að útbúa og uppfæra reglulega skrá yfir slíkt starfsfólk og lýsingar á því.
2. Sérhvert aðildarríki skal tilnefna landsyfirvald sem skal veita lögbæru yfiröldunum, sem um getur í 2. mgr. 9. gr., aðgang að komu- og brottfararkerfinu. Sérhvert aðildarríki skal tengja það landsyfirvald við samræmda landsbundna skilflötinn. Sérhvert aðildarríki skal tengja miðlægar aðgangsstöðvar sínar, sem um getur í 29. gr., við samræmda landsbundna skilflötinn.
3. Aðildarríkin skulu nota sjálfvirkar aðferðir við vinnslu gagna í komu- og brottfararkerfinu.

4. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fylgst sé náð með tæknilegri frammistöðu landamæravörslugrunnvirkisins, aðgengileika þess, því hve langan tíma landamæraeftirlit tekur og gæðum gagna, til að tryggja að það uppfylli heildarkröfur um eðlilega starfsemi komu- og brottfararkerfisins og skilvirkt ferli landamæraeftirlits.
5. Starfsfólk þeirra yfirvalda sem hafa rétt til aðgangs að komu- og brottfararkerfinu skal fá viðeigandi þjálfun, einkum að því er varðar reglur um gagnaöryggi og persónuvernd og einnig um viðeigandi grundvallarréttindi, áður en það fær heimild til vinnslu gagna sem eru geymd í kerfinu.
6. Aðildarríkin skulu ekki vinna upplýsingar í eða úr komu- og brottfararkerfinu í öðrum tilgangi en þeim sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.
7. Löggæslusamvinnustofnunin skal taka að sér þær ábyrgðarskyldur sem kveðið er á um í d-lið 1. mgr. og í 3., 5. og 6. mgr. Stofnunin skal tengja miðlæga aðgangsstöð Löggæslusamvinnustofnunarinnar við komu- og brottfararkerfið og bera ábyrgð á tengingunni.

39. gr.

Ábyrgð á vinnslu upplýsinga

1. Að því er varðar vinnslu persónuupplýsinga í komu- og brottfararkerfinu skal hvert aðildarríki tilnefna yfirvald sem telst vera ábyrgðaraðili í samræmi við 7. lið 4. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 og bera meginábyrgð á gagnavinnslu af hálfu þess aðildarríkis. Sérhvert aðildarríki skal senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um þetta yfirvald.
Sérhvert aðildarríki skal sjá til þess að gögn, sem fengin eru úr komu- og brottfararkerfinu og skráð eru í það séu unnin með lögmætum hætti og einkum að eingöngu starfsmenn með tilskilda heimild hafi aðgang að gögnum til að geta sinnt starfi sínu. Aðildarríkið sem ber ábyrgðina skal einkum sjá til þess að:
 - a) gögnum sé safnað með lögmætum hætti og að tekið sé fullt tillit til mannlegrar reisnar viðkomandi ríkisborgara þriðja lands,
 - b) gögnin séu löglega skráð í komu- og brottfararkerfið,
 - c) að gögnin séu rétt og uppfærð þegar þau eru send til komu- og brottfararkerfisins.
2. Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal sjá til þess að komu- og brottfararkerfið sé starfrækt í samræmi við þessa reglugerð og framkvæmdargerðirnar sem um getur í 36. gr. Einkum skal Evrópustofnun um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa:
 - a) gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja öryggi miðlæga komu- og brottfararkerfisins og fjarskiptavirkisins milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og samræmda landsbundna skilflatarins, sbr. þó ábyrgð aðildarríkjanna,
 - b) tryggja að eingöngu starfsfólk með tilskilda heimild hafi aðgang að gögnum sem unnin eru í komu- og brottfararkerfinu.
3. Stofnunin skal tilkynna Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni og einnig Evrópsku persónuverndarstofnuninni um þær ráðstafanir, sem hún gerir samkvæmt 2. mgr., með tilliti til upphafs starfsemi komu- og brottfararkerfisins.

40. gr.

Geymsla gagna í landsbundnum skráum og landsbundnum komu- og brottfararkerfum

1. Aðildarríki er heimilt að geyma alstafagögn, sem það færði inn í komu- og brottfararkerfið í samræmi við tilgang kerfisins, í landsbundnu komu- og brottfararkerfi sínu eða jafngildum landsbundnum skráum í fullu samræmi við lög Sambandsins.
2. Ekki skal geyma gögnin í landsbundnu komu- og brottfararkerfunum eða jafngildum landsbundnum skráum lengur en þau eru geymd í komu- og brottfararkerfinu.
3. Öll notkun gagna, sem samræmist ekki 1. mgr., skal teljast misnotkun samkvæmt landslögum hvers aðildarríkis og samkvæmt lögum Sambandsins.
4. Ekki skal litið svo á að þessi grein kalli á neina tæknilega aðlögun komu- og brottfararkerfisins. Aðildarríkin mega geyma gögn í samræmi við þessa grein á eigin kostnað og á eigin ábyrgð og nota til þess eigin tækniáðferðir.

41. gr.

Gögn send þriðju löndum, alþjóðastofnunum og einkaaðilum

1. Gögnum, sem geymd eru í komu- og brottfararkerfinu, skal ekki miðla eða gera aðgengileg neinu þriðja landi, alþjóðastofnun eða einkaaðila.
2. Þrátt fyrir 1. mgr. þessarar greinar mega landamærayfirvöld eða innflytjendayfirvöld miðla gögnunum, sem um getur í 1. mgr. 16. gr. og í a-, b- og c-lið 1. mgr. 17. gr., til þriðja lands eða alþjóðastofnunar, sem tilgreind er í viðaukanum við þessa reglugerð í einstökum tilvikum, ef nauðsyn ber til, til að færa sönnur á hverjir ríkisborgarar þriðju landa eru, í þeim eina tilgangi að senda þá til baka, en aðeins ef einu af eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:
 - a) að framkvæmdastjórnin hafi samþykkt ákvörðun um að vernd persónuupplýsinga í viðkomandi þriðja landi sé fullnægjandi, í samræmi við 3. mgr. 45. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679,
 - b) að viðeigandi verndarráðstafanir, eins og um getur í 46. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679, hafi verið gerðar, s.s. með endurviðtökusamningi sem er í gildi milli Sambandsins eða aðildarríkis og þess þriðja lands sem um er að ræða, eða
 - c) að d-liður 1. mgr. 49. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2016/679 gildi.
3. Einungis má miðla gögnunum, sem um getur í 1. mgr. 16. gr. og a-, b- og c-lið 1. mgr. 17. gr. þessarar reglugerðar, í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar að öllum eftirfarandi skilyrðum uppfylltum:
 - a) að miðlun gagnanna fari fram í samræmi við viðeigandi ákvæði laga Sambandsins, einkum ákvæði um persónuvernd, þ.m.t. V. kafla reglugerðar (ESB) 2016/679, og samninga um endurviðtöku og landslög aðildarríkisins sem afhendir gögnin,
 - b) að viðkomandi þriðja land eða alþjóðastofnun samþykki að vinna gögnin einungis í þeim tilgangi sem þau voru látin í té og
 - c) að gefin hafi verið út ákvörðun um endursendingu, sem samþykkt er skv. tilskipun 2008/115/EB, varðandi viðkomandi ríkisborgara þriðja lands, að því tilskildu að framfylgd slíkrar endursendingar-ákvörðunar hafi ekki verið frestað og að því tilskildu að ekki hafi verið lögð fram kæra sem gæti leitt til þess að framfylgd hennar verði frestað.
4. Miðlun persónuupplýsinga til þriðju landa eða alþjóðastofnana skv. 2. mgr. skal ekki hafa áhrif á réttindi þeirra sem sækja um og njóta alþjóðlegrar verndar, einkum réttindi til að vera ekki vísað brott þangað sem líf þeirra eða frelsi kann að vera í hættu.
5. Persónuupplýsingum sem aðildarríki eða Löggæslusamvinnustofnunin fær í hendur úr miðlæga komu- og brottfararkerfinu í löggæslutilgangi skal ekki miðla til, eða gera aðgengilegar, þriðja landi, alþjóðastofnun eða einkaaðila með staðfestu innan eða utan Sambandsins. Þetta bann gildir einnig ef gögnin eru unnin frekar á landsvísu eða milli aðildarríkjanna skv. tilskipun (ESB) 2016/680.
6. Þrátt fyrir 5. mgr. þessarar greinar má tilnefnt yfirvald miðla gögnunum, sem um getur í 16. gr. (a-, b- og c-lið 1. mgr.), 16. gr. (a- og b-lið 2. mgr.), 16. gr. (a- og b-lið 3. mgr.) og 17. gr. (a-lið 1. mgr.), til þriðja lands í einstökum tilvikum, en því aðeins að öllum eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:
 - a) að um sé að ræða brýnt undantekningartilvik þar sem:
 - i. yfirvofandi hætta er í tengslum við hryðjuverk eða
 - ii. mannlíf er í yfirvofandi hættu og sú hætta er í tengslum við alvarlegan refsiverðan verknað,
 - b) að miðlun gagnanna er nauðsynleg til að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka á yfirráðasvæði aðildarríkjanna eða í þriðja landinu sem um er að ræða, slíkt hryðjuverk eða alvarlegan, refsiverðan verknað,
 - c) tilnefnt yfirvald hefur aðgang að slíkum gögnum í samræmi við verklagsreglurnar og skilyrðin sem sett eru fram í 31. og 32. gr.,
 - d) að miðlunin fari fram í samræmi við gildandi skilyrði í tilskipun (ESB) 2016/680, einkum V. kafla hennar,
 - e) að lögð hafi verið fram tilhlýðilega rökstudd, skrifleg eða rafræn beiðni frá þriðja landinu og
 - f) að tryggt sé að aðildarríkjum, sem starfrækja komu- og brottfararkerfið, verði afhentar á móti hvers konar upplýsingar um komu-/brottfararskráningar sem þriðja landið, sem leggur fram beiðnina, býr yfir.

Þegar miðlun fer fram á grundvelli fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar skal hún skráð og skráningin vera aðgengileg eftirlitsyfirvaldinu, sem komið var á fót í samræmi við 1. mgr. 41. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680, að fenginni beiðni þar um, þ.m.t. dagsetning og tímasetning miðlunarinnar, upplýsingar um lögbæra yfirvaldið sem er viðtakandinn, rökstuðningur fyrir miðluninni og persónuupplýsingarnar sem var miðlað.

42. gr.

Skilyrði fyrir miðlun gagna til aðildarríkis sem starfrækir ekki enn komu- og brottfararkerfið og til aðildarríkis sem þessi reglugerð gildir ekki um.

1. Tilnefnt yfirvald má miðla gögnunum, sem um getur í 16. gr. (a-, b- og c-lið 1. mgr.), 16. gr. (a- og b-lið 2. mgr.), 16. gr. (a- og b-lið 3. mgr.) og 17. gr. (a-lið 1. mgr.), til aðildarríkis sem starfrækir ekki enn komu- og brottfararkerfið og til aðildarríkis sem þessi reglugerð gildir ekki um, í einstökum tilvikum, en aðeins ef öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) að um sé að ræða brýnt undantekningartilvik þar sem um er að ræða:
 - i. yfirvofandi hættu í tengslum við hryðjuverk eða
 - ii. alvarlegan refsiverðan verknað,
- b) miðlun gagnanna er nauðsynleg til að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka slíkt hryðjuverk eða alvarlegan, refsiverðan verknað,
- c) tilnefnt yfirvald hefur aðgang að slíkum gögnum í samræmi við verklagsreglurnar og skilyrðin sem sett eru fram í 31. og 32. gr.,
- d) tilskipun (ESB) 2016/680 gildir,
- e) lögð hefur verið fram tilhlýðilega rökstudd, skrifleg eða rafræn beiðni og
- f) tryggt er að aðildarríkjum, sem starfrækja komu- og brottfararkerfið, verði afhentar á móti hvers konar upplýsingar um komu-/brottfararskráningar sem aðildarríkið, sem leggur fram beiðnina, býr yfir.

Þegar miðlun fer fram á grundvelli fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar skal hún skráð og skráningin vera aðgengileg eftirlitsyfirvaldinu, sem komið var á fót í samræmi við 1. mgr. 41. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680, að fenginni beiðni þar um, þ.m.t. dagsetning og tímasetning miðlunarinnar, upplýsingar um lögbæra yfirvaldið sem er viðtakandinn, rökstuðningur fyrir miðluninni og persónuupplýsingarnar sem var miðlað.

2. Þegar gögnum er miðlað samkvæmt þessari grein skulu sömu skilyrði og kveðið er á um í 43. gr. (1. mgr.), 45. gr. (1. og 3. mgr.), 48. gr. og 58. gr. (4. mgr.) gilda að breyttu breytanda.

43. gr.

Gagnaöryggi

1. Aðildarríkið sem ber ábyrgð skal tryggja öryggi gagna áður en þau eru send og meðan á sendingu þeirra stendur til landsbundna skilflatarins. Sérhvert aðildarríki skal tryggja öryggi gagna sem það fær úr komu- og brottfararkerfinu.

2. Sérhvert aðildarríki skal gera nauðsynlegar ráðstafanir í tengslum við landsbundið landamæragrunnvirki sitt, þ.m.t. öryggisáætlun og áætlun um rekstrarsamfellu og endurreisnaráætlun eftir stóráfall, í því skyni:

- a) að vernda búnað sem gögn eru geymd á, m.a. með gerð viðbragðsáætlana til verndar mikilvægum grunnvirkjum,
- b) að neita þeim sem hafa ekki til þess heimild um aðgang að gagnavinnslubúnaði og innlendum mannvirkjum þar sem aðildarríki rekur starfsemi sína í samræmi við markmið komu- og brottfararkerfisins,
- c) að koma í veg fyrir að þeir sem ekki hafa til þess heimild geti lesið eða afritað af gagnamiðlum, breytt þeim eða eytt,
- d) að koma í veg fyrir að hægt sé, án heimildar, að færa inn eða skoða geymdar persónuupplýsingar, breyta þeim eða eyða,
- e) að koma í veg fyrir að þeir sem hafa ekki til þess heimild geti notað sjálfvirk gagnavinnslukerfi með hjálp gagnasamskiptabúnaðar,
- f) að koma í veg fyrir að hægt sé án heimildar að vinna gögn í komu- og brottfararkerfinu og að hægt sé að breyta eða eyða gögnum sem eru unnin í komu- og brottfararkerfinu,
- g) að tryggja, með notkun persónubundinna og einræðra notandakenna og leynilegs aðgangshams að þeir, sem er heimilaður aðgangur að komu- og brottfararkerfinu, hafi aðeins aðgang að gögnum sem falla undir aðgangsheimild þeirra,
- h) að tryggja að öll yfirvöld, sem hafa rétt til aðgangs að komu- og brottfararkerfinu, útbúi lýsingar á hlutverki og skyldum einstaklinga, sem hafa heimild til að færa inn, breyta, eyða, fletta upp í og leita í gögnum, og gera þessar lýsingar þegar í stað aðgengilegar eftirlitsyfirvöldum,
- i) að tryggja að hægt sé að sannprófa og fastsetja til hvaða aðila má senda persónuupplýsingar með gagnasamskiptabúnaði,
- j) að tryggja að hægt sé að sannprófa og staðfesta hvaða gögn hafi verið unnin í komu- og brottfararkerfinu og hvenær, af hverjum og í hvaða tilgangi vinnslan fór fram,

- k) að hindra, einkum með viðeigandi dulkóðunaraðferðum, að hægt sé án heimildar að lesa eða afrita persónuupplýsingar, breyta þeim eða eyða meðan verið er að senda þær til komu- og brottfararkerfisins eða úr því eða við flutning gagnamiðla,
 - l) að tryggja að uppsett kerfi sé hægt að setja upp að nýju eftir rof svo að það starfi edlilega,
 - m) að tryggja áreiðanleika með því að sjá til þess að tilkynnt sé með tilhlýðilegum hætti um allar truflanir á virkni komu- og brottfararkerfisins,
 - n) að hafa eftirlit með skilvirkni öryggisráðstafananna sem um getur í þessari grein og gera nauðsynlegar skipulagsráðstafanir í tengslum við innra eftirlit til að tryggja að farið sé að ákvæðum þessarar reglugerðar.
3. Að því er varðar starfsemi komu- og brottfararkerfisins skal Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatækniherfa gera nauðsynlegar ráðstafanir til að ná þeim markmiðum sem um getur í 2. mgr., þ.m.t. gera öryggisáætlun og áætlun um rekstrarsamfellu og endurreisnaráætlun eftir stóráfall. Stofnunin skal einnig tryggja áreiðanleika með því að sjá til þess að nauðsynlegar tækniráðstafanir séu gerðar til að tryggja að endurheimta megi persónuupplýsingar ef þær spillast vegna bilunar í komu- og brottfararkerfinu.
4. Stofnunin og aðildarríkin skulu vinna saman að því að tryggja samræmda nálgun varðandi gagnaöryggi sem byggist á verndaráhættustjórnunarferli sem tekur til alls komu- og brottfararkerfisins.

44. gr.

Öryggisatvik

1. Sérhvert atvik sem hefur eða gæti haft áhrif á öryggi komu- og brottfararkerfisins og gæti valdið tjóni á gögnum sem geymd eru í kerfinu eða að þau glatist skal teljast vera öryggisatvik, einkum þar sem um óheimilan aðgang að gögnum gæti verið að ræða eða þar sem aðgengileika, heilleika og leynd gagna hefur eða gæti hafa verið stofnað í hættu.
2. Tekið skal á öryggisatvikum þannig að tryggja megi skjót, skilvirk og viðeigandi viðbrögð.
3. Með fyrirvara um tilkynningu og að gert sé viðvart um öryggisbrot við meðferð persónuupplýsinga skv. 33. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679, 30. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680 eða hvoru tveggja, skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni, Evrópustofnuninni um rekstur stórra upplýsingatækniherfa og Evrópsku persónuverndarstofnuninni um öryggisatvik. Ef um öryggisatvik er að ræða í tengslum við miðlæga komu- og brottfararkerfið skal Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatækniherfa tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku persónuverndarstofnuninni um það.
4. Aðildarríkin skulu fá upplýsingar um öryggisatvik sem hefur eða gæti haft áhrif á starfsemi komu- og brottfararkerfisins eða á aðgengileika, heilleika og leynd gagna og skýrsla gefin um það í samræmi við atvika- stjórnunaráætlun sem Evrópustofnun um rekstur stórra upplýsingatækniherfa mun leggja fram.
5. Viðkomandi aðildarríki og Evrópustofnun um rekstur stórra upplýsingatækniherfa skulu vinna saman ef til öryggisatviks kemur.

45. gr.

Bótaábyrgð

1. Sérhver einstaklingur eða aðildarríki, sem hefur beðið eignatjón eða óefnislegt tjón af völdum ólögmeðrar vinnslu eða annars verknaðar sem er ekki í samræmi við þessa reglugerð, skal eiga rétt á að fá skaðabætur frá aðildarríkinu sem ber ábyrgð á tjóninu. Aðildarríkið skal undanþegið bótaábyrgð, að fullu eða að hluta, ef það getur fært sönnur á að það beri á engan hátt ábyrgð á atburðinum sem olli tjóninu.
2. Ef aðildarríki stendur ekki við skuldbindingar sínar samkvæmt þessari reglugerð og slíkt veldur tjóni á komu- og brottfararkerfinu skal það aðildarríki bera ábyrgð á tjóninu, nema Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatækniherfa eða annað aðildarríki sem tekur þátt í komu- og brottfararkerfinu hafi vanrækt að gera þær ráðstafanir sem sanngjarnt er að ætlast til að það hafi gert til að koma í veg fyrir tjónið eða takmarka afleiðingar þess.
3. Um bótakröfur á hendur aðildarríki vegna tjóns, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal fara samkvæmt ákvæðum landslaga aðildarríkisins sem er varnaraðili.

*46. gr.***Aðgerðaskrár haldnar af Evrópustofnun um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa og aðildarríkjunum**

1. Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal halda aðgerðaskrár yfir alla vinnslu upplýsinga í komu- og brottfararkerfinu. Aðgerðarskrárnar skulu innihalda eftirfarandi:
 - a) tilganginn með aðganginum, sem um getur í 2. mgr., 2. mgr. a og 2. mgr. b 9. gr.,
 - b) dagsetningu og tíma,
 - c) gögnin sem eru send eins og um getur í 16.–19. gr.,
 - d) gögnin sem notuð eru við fyrirspurnina, eins og um getur í 23.–27. gr. og
 - e) heiti yfirvaldsins sem færir inn gögn eða sækir þau.
 - f) tilvísun til notkunar evrópsku leitargáttarinnar til að leita í komu- og brottfararkerfinu eins og um getur í 2. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) 2019/817.
2. Að því er varðar uppflettingarnar sem taldar eru upp í 8. gr. skal halda aðgerðaskrá um sérhverja gagnavinnsluáætlun sem framkvæmd er innan komu- og brottfararkerfisins og upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir í samræmi við þessa grein og 34. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008. Nánar tiltekið skal Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa tryggja að geymd sé viðeigandi aðgerðaskrá um þær aðgerðir við vinnslu upplýsinga sem um er að ræða þegar lögbær yfirvöld setja af stað gagnavinnsluáætlun beint úr einu kerfi yfir í annað.
3. Til viðbótar við 1. og 2. mgr. skal hvert aðildarríki halda skrár yfir það starfsfólk sem hefur tilskilda heimild til að vinna gögn í komu- og brottfararkerfinu.
4. Slíkar aðgerðaskrár má eingöngu nota til að hafa eftirlit með persónuvernd, þ.m.t. til að kanna hvort beiðni hafi átt rétt á sér og lögmæti gagnavinnslunnar og til að tryggja gagnaöryggi skv. 43. gr. Gerðar skulu viðeigandi ráðstafanir til að verjast óheimilum aðgangi að aðgerðaskránum og skal þeim eytt ári eftir að varðveislutíminn, sem um getur í 34. gr., rennur út, ef þeirra er ekki þörf vegna eftirlits sem þegar er hafid.

*47. gr.***Eigið eftirlit**

Aðildarríkin skulu tryggja að sérhvert yfirvald sem hefur rétt til aðgangs að gögnum í komu- og brottfararkerfinu geri nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að þessari reglugerð og starfi, ef nauðsyn krefur, með eftirlitsyfirvöldum.

*48. gr.***Viðurlög**

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að öll notkun skráðra gagna í komu- og brottfararkerfinu sem brýtur í bága við þessa reglugerð varði viðurlögum er séu skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og hafa varnaðaráhrif í samræmi við landslög, 84. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 og 57. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680.

*49. gr.***Persónuvernd**

1. Reglugerð (EB) nr. 45/2001 skal gilda um vinnslu persónuupplýsinga sem Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa innir af hendi samkvæmt þessari reglugerð.
2. Reglugerð (ESB) nr. 2016/679 skal gilda um vinnslu persónuupplýsinga sem landsyfirvöld inna af hendi samkvæmt þessari reglugerð, að undanskilinni vinnslu í þeim tilgangi sem um getur í 2. mgr. 1. gr. þessarar reglugerðar.
3. Tilskipun (ESB) nr. 2016/680 skal gilda um vinnslu persónuupplýsinga sem tilnefnd yfirvöld aðildarríkanna inna af hendi samkvæmt þessari reglugerð í þeim tilgangi sem um getur í 2. mgr. 1. gr. þessarar reglugerðar.
4. Reglugerð (ESB) nr. 2016/794 skal gilda um vinnslu persónuupplýsinga sem Löggæslusamvinnustofnunin innir af hendi samkvæmt þessari reglugerð.

VII. KAFLI

RÉTTINDI OG EFTIRLIT Á SVIÐI PERSÓNUVERNDAR

50. gr.

Réttur til upplýsinga

1. Með fyrirvara um réttinn til upplýsinga skv. 13. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 skal aðildarríkið sem ber ábyrgð upplýsa ríkisborgara þriðju lands, sem færa á upplýsingar um í komu- og brottfararkerfið, um eftirfarandi:

- a) að aðildarríkin og Löggæslusamvinnustofnunin geti haft aðgang að komu- og brottfararkerfinu í löggæslutilgangi,
- b) að ríkisborgurum þriðju lands sem eru undanþegnir kvöð um vegabréfsáritun og handhöfum skjals til að greiða fyrir gegnumferð sé skylt að láta taka af sér fingraför,
- c) að öllum ríkisborgurum þriðju lands, sem skráðar eru upplýsingar um í komu- og brottfararkerfið, sé skylt að láta skrá inn andlitsmynd sína,
- d) að skylt sé að safna gögnunum vegna athugunar á því hvort skilyrði fyrir komu séu uppfyllt,
- e) að synjað verði um komu ef ríkisborgari þriðja lands neitar að láta í té tilskildar lífkennaupplýsingar til skráningar, sannprófunar eða kennslaggreiningar í komu- og brottfararkerfinu,
- f) að þeir eigi rétt á að fá upplýsingar um hámarkstímann sem er eftir af heimilaðri dvöl þeirra í samræmi við 3. mgr. 11. gr.,
- g) að persónuupplýsingum, sem geymdar eru í komu- og brottfararkerfinu, kunni að verða miðlað til þriðja lands eða alþjóðastofnunar sem tilgreind er í I. viðauka í tengslum við endursendingu, til þriðja lands í samræmi við 6. mgr. 41. gr. og til aðildarríkja í samræmi við 42. gr.,
- h) að fyrir liggja réttur til að fara fram á það við ábyrgðaraðila að þeir fái aðgang að persónuupplýsingum um sig, réttur til að fara fram á að leiðréttar verði rangar upplýsingar um þá, til að ófullnægjandi persónuupplýsingar um þá verði fullgerðar, að persónuupplýsingum, sem unnar hafa verið með ólög-mætum hætti verði eytt eða vinnsla þeirra takmörkuð, auk réttar til að fá upplýsingar um það hvernig eigi að nýta sér þennan rétt, þ.m.t. samskiptaupplýsingar ábyrgðaraðila og eftirlitsyfirvalda, eða Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar ef við á, sem taka kvartanir varðandi vernd persónuupplýsinga til meðferðar,
- i) að aðgangur verði veittur að gögnunum vegna landamærastjórnunar og í þeim tilgangi að greiða fyrir för fólks yfir landamæri og að upplýsingum þeirra, sem dvelja fram yfir heimilaða dvöl, verði sjálfkrafa bætt á skrá yfir einstaklinga sem hafa verið greindir samkvæmt því sem um getur í 3. mgr. 12. gr., auk mögulegra afleiðinga þess að dvelja fram yfir heimilaða dvöl,
- j) varðveislutímabil gagna þegar um er að ræða komu- og brottfararskráningar, skráningar á synjun um komu og þegar um er að ræða gagnaskrár yfir einstaklinga skv. 34. gr.,
- k) að þeir sem dvelja fram yfir heimilaða dvöl eigi rétt á að persónuupplýsingum þeirra sé eytt af skrá yfir einstaklinga sem hafa verið greindir samkvæmt því sem um getur í 3. mgr. 12. gr. og þær leiðréttar í komu- og brottfararkerfinu færi þeir sönnur á að þeir hafi dvalið lengur en heimiluð dvöl leyfði vegna ófyrirsjáanlegra og alvarlegra atvika,
- l) réttinn til að leggja fram kvörtun hjá eftirlitsyfirvöldum.

2. Veita skal upplýsingarnar, sem kveðið er á um í 1. mgr. þessarar greinar, skriflega, með viðeigandi hætti, á gagnorðu, gagnsæju, skiljanlegu og aðgengilegu formi, og þær skulu látnar í té á skýru og einföldu máli, á tungumáli sem viðkomandi einstaklingur skilur eða sem raunhæft er að ætla að hann skilji, til að tryggja að ríkisborgarar þriðja lands séu upplýstir um réttindi sín, þegar gagnaskrá yfir viðkomandi einstakling er stofnuð í samræmi við 16., 17. eða 18. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal einnig setja upp vefsetur með upplýsingunum sem um getur í 1. mgr.

4. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir þar sem fram koma upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 68. gr.

5. Framkvæmdastjórnin skal setja upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., fram í sniðmáti. Sniðmátið skal vera með þeim hætti að hvert aðildarríki getur bætt við viðbótarupplýsingum sem eiga sérstaklega við um það ríki. Í viðbótarupplýsingum sem eiga sérstaklega við um hvert aðildarríki skulu a.m.k. vera upplýsingar um réttindi skráða aðilans, möguleika hans á aðstoð frá eftirlitsyfirvöldum auk samskiptaupplýsinga skrifstofu ábyrgðaraðila, persónuverndarfulltrúa og innlendra eftirlitsyfirvalda. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að mæla fyrir um forskriftir og skilyrði varðandi vefsetrið sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir áður en komu- og brottfararkerfið hefur starfsemi sína í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 68. gr.

51. gr.

Upplýsingaherferð

Í samstarfi við eftirlitsyfirvöld og Evrópsku persónuverndarstofnunina skal framkvæmdastjórnin hrinda úr vör upplýsingaherferð meðal almennings, einkum ríkisborgara þriðju lands, þegar komu- og brottfararkerfið hefur starfsemi sína, um markmið þess, gögnin sem eru vistuð í kerfinu, yfirvöld sem hafa aðgang að því og um réttindi viðkomandi einstaklinga. Slíkar upplýsingaherferðir skulu reglulega settar af stað.

52. gr.

Réttur til að hafa aðgang að persónuupplýsingum, leiðréttu þær, fullgera þær og eyða þeim og til að takmarka vinnslu þeirra

1. Beiðnum ríkisborgara þriðju lands varðandi þau réttindi sem sett eru fram í 15.–18. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 má beina til lögbærs yfirvalds hvaða aðildarríkis sem er.

Aðildarríkið sem ber ábyrgð eða aðildarríkið sem beiðnin hefur verið lögð fram hjá skal svara slíkum beiðnum innan 45 daga frá móttöku þeirra.

2. Ef beiðni um að láta leiðréttu persónuupplýsingar, bæta við þær eða eyða þeim eða takmarka vinnslu þeirra er lögð fram hjá öðru aðildarríki en aðildarríkinu sem ber ábyrgð skulu yfirvöld aðildarríkisins sem beiðnin hefur verið lögð fram hjá kanna hvort upplýsingarnar séu réttar og hvort vinnsla þeirra í komu- og brottfararkerfinu sé lögmæt innan 30 daga frá móttöku beiðninnar ef hægt er að kanna það án samráðs við aðildarríkið sem ber ábyrgðina. Að öðrum kosti skal aðildarríkið, sem beiðnin hefur verið lögð fram hjá, hafa samráð við yfirvöld aðildarríkisins sem ber ábyrgð innan sjö daga og skal það aðildarríki kanna hvort upplýsingarnar eru réttar og hvort vinnsla þeirra sé lögmæt innan 30 daga frá því að haft er samband við það.

3. Ef upplýsingar, sem skráðar eru í komu- og brottfararkerfið, eru í raun rangar, ófullnægjandi eða hafa verið skráðar með ólögumætum hætti skal aðildarríkið sem ber ábyrgðina eða, eftir atvikum, aðildarríkið sem beiðni hefur verið lögð fram hjá, leiðréttu eða fullgera persónuupplýsingarnar, eyða þeim eða takmarka vinnslu þeirra í samræmi við 35. gr. Aðildarríkið sem ber ábyrgð eða, eftir atvikum, aðildarríkið sem beiðni hefur verið lögð fram hjá, skal án tafar staðfesta skriflega við viðkomandi einstakling að það hafi gripið til aðgerða til að leiðréttu eða fullgera persónuupplýsingarnar eða eyða upplýsingunum um þann einstakling eða takmarka vinnslu slíkra persónuupplýsinga.

Ef vegabréfsáritunartengd gögn, sem skráð eru í komu- og brottfararkerfið, eru í raun röng, ófullnægjandi eða hafa verið skráð í það með ólögumætum hætti skal aðildarríkið sem ber ábyrgð eða, eftir atvikum, aðildarríkið sem beiðni hefur verið lögð fram hjá, fyrst kanna hvort gögnin séu rétt miðað við upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir og síðan, ef nauðsyn krefur, breyta þeim í komu- og brottfararkerfinu. Reynist gögnin sem skráð eru í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir vera þau sömu og í komu- og brottfararkerfinu skal aðildarríkið sem ber ábyrgð eða, eftir atvikum, aðildarríkið sem beiðnin hefur verið lögð fram hjá, hafa samband við yfirvöld aðildarríkisins sem ber ábyrgð á að færa gögnin inn í upplýsingakerfi um vegabréfsáritanir innan sjö daga. Aðildarríkið sem ber ábyrgð á að færa gögnin inn í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir skal kanna hvort vegabréfsáritunartengdu gögnin séu rétt og hvort vinnsla þeirra í komu- og brottfararkerfinu sé lögleg innan 30 daga frá því að haft er samband við það og láta aðildarríkið sem ber ábyrgð eða aðildarríkið, sem beiðnin hefur verið lögð fram hjá, vita og það skal, ef nauðsyn krefur, leiðréttu eða fullgera persónuupplýsingar viðkomandi einstaklings eða takmarka vinnslu þeirra í komu- og brottfararkerfinu eða eyða þeim úr kerfinu án tafar og, eftir atvikum, af skránni yfir einstaklinga sem greindir hafa verið samkvæmt því sem um getur í 3. mgr. 12. gr.

4. Ef aðildarríkið sem ber ábyrgð eða, eftir atvikum, aðildarríkið, sem beiðnin hefur verið lögð fram hjá, er ekki sammála því að gögnin, sem skráð eru í komu- og brottfararkerfið séu röng, ófullnægjandi eða hafi verið skráð með ólögumætum hætti, skal það aðildarríki taka stjórnvaldsákvörðun og skýra skriflega fyrir viðkomandi ríkisborgara þriðja lands án tafar af hverju það er ekki tilbúið til að leiðréttu eða fullgera persónuupplýsingar sem tengjast viðkomandi, eða eyða eða takmarka vinnslu slíkra gagna.

5. Aðildarríkið sem hefur tekið stjórnvaldsákvörðunina, skv. 4. mgr. þessarar greinar, skal einnig veita viðkomandi ríkisborgara þriðja lands upplýsingar um hvaða leiða hann geti leitað ef hann sættir sig ekki við skýringuna. Þar með skulu fylgja upplýsingar um hvernig á að höfða mál eða leggja fram kvörtun til lögbærra yfirvalda eða dómstóla í því aðildarríki og um hvers konar aðstoð sem tiltæk er í samræmi við lög, reglur og málsmeðferð í því aðildarríki, m.a. frá eftirlitsyfirvaldinu sem komið var á fót í samræmi við 1. mgr. 51. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679.

6. Sérhver beiðni skv. 1. og 2. mgr. skal innihalda nauðsynlegar lágmarksupplýsingar til að bera kennsl á viðkomandi ríkisborgara þriðja lands. Aðeins má fara fram á fingraför í þessum tilgangi í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum og þar sem verulegur vafi leikur á því hver umsækjandinn er. Þessar upplýsingar skal eingöngu nota til

að gera viðkomandi ríkisborgara þriðja lands kleift að nýta réttinn sem um getur í 1. mgr. og þeim skal eytt umsvifalaust eftir á.

7. Leggi einstaklingur fram beiðni í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar, skal lögbært yfirvald aðildarríkisins sem ber ábyrgð eða aðildarríkisins sem beiðnin hefur verið lögð fram hjá, halda skrá, í formi skriflegs skjals, um að slík beiðni hafi verið lögð fram. Í skjalinu skulu vera upplýsingar um þá meðferð sem beiðnin fékk og yfirvaldið sem annaðist hana. Lögbært yfirvald skal senda eftirlitsyfirvaldinu, sem komið var á fót í samræmi við 1. mgr. 51. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679, skjalið innan sjö daga.

53. gr.

Samstarf til að framfylgja rétti varðandi persónuvernd

1. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu vinna náið saman að því að framfylgja þeim rétti sem mælt er fyrir um í 52. gr.

2. Í hverju aðildarríki skal eftirlitsyfirvaldið, sem komið var á fót í samræmi við 1. mgr. 51. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679, að fenginni beiðni, aðstoða og ráðleggja skráðum einstaklingi við að neyta réttar síns til að leiðrétta eða fullgera persónuupplýsingar um hann, eyða þeim eða takmarka vinnslu slíkra upplýsinga í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/679.

Til að ná markmiðunum sem um getur í fyrstu undirgrein skulu eftirlitsyfirvaldið í aðildarríkinu, sem ber ábyrgð, sem sendi gögnin og eftirlitsyfirvaldið í aðildarríkinu, þar sem beiðnin hefur verið lögð fram, hafa með sér samstarf.

54. gr.

Úrræði

1. Með fyrirvara um 77. og 79. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679 skal, í sérhverju aðildarríki, sérhver einstaklingur hafa rétt til þess að höfða mál eða leggja fram kvörtun frammi fyrir lögbærum yfirvöldum eða dómstólum þess aðildarríkis sem hefur neitað honum um réttinn til að hafa aðgang að gögnum er varða hann, sem kveðið er á um í 52. gr. og 2. mgr. 53. gr. þessarar reglugerðar, leiðrétta þau, fullgera þau eða eyða þeim.

Rétturinn til að höfða slíkt mál eða leggja fram slíka kvörtun gildir einnig í tilvikum þar sem beiðnum um aðgang að, leiðréttingu á, viðbót við eða eyðingu á upplýsingum var ekki svarað innan þess frests sem kveðið er á um í 52. gr. eða fengu aldrei meðferð hjá ábyrgðaraðila gagna.

2. Aðstoð eftirlitsyfirvaldsins, sem komið var á fót með 1. mgr. 51. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679, skal vera fyrir hendi meðan á málsmeðferðinni stendur.

55. gr.

Eftirlit eftirlitsyfirvalds

1. Sérhvert aðildarríki skal sjá til þess að eftirlitsyfirvaldið, sem komið var á fót í samræmi við 1. mgr. 51. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679, hafi óháð eftirlit með því hvort vinnsla viðkomandi aðildarríkis á persónuupplýsingum, sem um getur í II., III., V. og VI. kafla þessarar reglugerðar, sé með lögmætum hætti, þ.m.t. sending þeirra til og frá komu- og brottfararkerfinu.

2. Eftirlitsyfirvaldið, sem komið var á fót í samræmi við 1. mgr. 51. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679, skal sjá til þess að úttekt fari fram á gagnavinnslu í landsbundna landamæragrunnvirkinu í samræmi við viðeigandi alþjóðlega úttektarstaðla, a.m.k. á þriggja ára fresti eftir að komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun. Taka má tillit til niðurstaðna úttektarinnar í matinu sem framkvæmt er með kerfinu sem komið er á fót með reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1053/2013⁽⁴³⁾. Eftirlitsyfirvaldið, sem komið var á fót í samræmi við 1. mgr. 51. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679, skal árlega birta tölur um fjölda beiðna um að leiðrétta eða fullgera upplýsingar, eyða þeim eða takmarka vinnslu upplýsinga, þær aðgerðir sem gripið er til í kjölfarið og fjölda tilvika þar sem upplýsingar eru leiðréttar, fullgerðar, þeim er eytt og vinnsla þeirra takmörkuð vegna beiðna frá viðkomandi einstaklingum.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að eftirlitsyfirvald þeirra, sem komið var á fót í samræmi við 1. mgr. 51. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679, hafi nægilegt fjármagn til að leysa af hendi þau verkefni sem því eru falin samkvæmt þessari reglugerð og aðgang að ráðgjöf manna sem búa yfir fullnægjandi þekkingu á lífkennaupplýsingum.

4. Aðildarríkin skulu veita allar upplýsingar sem eftirlitsyfirvaldið, sem komið var á fót í samræmi við 1. mgr. 51. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679, fer fram á, einkum upplýsingar um starfsemina sem fram fer í samræmi við 38. gr., 39. gr. (1. mgr.) og 43. gr. Aðildarríkin skulu veita eftirlitsyfirvaldinu, sem komið var á fót í samræmi

við 1. mgr. 51. gr. reglugerðar (ESB) 2016/679, aðgang að aðgerðaskrár sínum skv. 46. gr. og heimila því ávallt aðgang að öllum starfsstöðvum komu- og brottfararkerfisins.

56. gr.

Eftirlit Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar

1. Evrópska persónuverndarstofnunin skal bera ábyrgð á því að fylgjast með vinnslu Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatækniherfa á persónuupplýsingum að því er varðar komu- og brottfararkerfið, og að tryggja að slík starfsemi fari fram í samræmi við reglugerð (EB) nr. 45/2001 og þessa reglugerð.
2. Evrópska persónuverndarstofnunin skal sjá til þess að úttekt á vinnslu Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatækniherfa á persónuupplýsingum fari fram í samræmi við viðeigandi alþjóðlega úttektaástaða a.m.k. á þriggja ára fresti. Senda skal skýrslu um úttektina til Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar, Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatækniherfa og til eftirlitsyfirvaldanna. Evrópustofnuninni um rekstur stórra upplýsingatækniherfa skal gefinn kostur á að gera athugasemdir áður en skýrslan er samþykkt.
3. Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatækniherfa skal láta í té upplýsingarnar, sem Evrópska persónuverndarstofnunin óskar eftir, veita henni aðgang að öllum skjölum og að aðgerðaskrár sínum, sem um getur í 46. gr., og heimila henni ávallt aðgang að öllum starfsstöðvum sínum.

57. gr.

Samstarf eftirlitsyfirvalda og Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar

1. Eftirlitsyfirvöldin og Evrópska persónuverndarstofnunin skulu, hvert um sig innan sinna heimilda, hafa með sér virkt samstarf innan ramma skyldustarfa sinna og tryggja samræmt eftirlit með komu- og brottfararkerfinu og landsbundnu landamæragrunnvirkjunum.
2. Eftirlitsyfirvöldin og Evrópska persónuverndarstofnunin skulu skiptast á upplýsingum sem máli skipta, aðstoða hvert annað við að framkvæma úttektir og eftirlit, rannsaka hvers konar erfiðleika varðandi túlkun eða beitingu þessarar reglugerðar, meta vandamál sem kunna að koma upp við framkvæmd óháðs eftirlits eða hjá skráða einstaklingnum við að nýta sér réttindi sín, semja samhæfðar tillögur að sameiginlegum lausnum á hvers konar vandamálum og stuðla að vitundarvakningu um réttindi sem tengjast persónuvernd, eftir því sem þörf er á.
3. Að því er varðar 2. mgr. skulu eftirlitsyfirvöldin og Evrópska persónuverndarstofnunin koma saman tvisvar á ári hið minnsta innan ramma Evrópska persónuverndarráðsins sem komið var á fót með reglugerð (ESB) 2016/679 („Evrópska persónuverndarráðið“). Ráðið skal bera kostnaðinn af þessum fundum og skipulagningu þeirra. Samþykkja skal starfsreglur á fyrsta fundi. Þróa skal aðrar starfsaðferðir sameiginlega eftir þörfum.
4. Evrópska persónuverndarráðið skal senda sameiginlega skýrslu um starfsemina til Evrópuþingsins, ráðsins, framkvæmdastjórnarinnar og Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatækniherfa annað hvert ár. Þessi skýrsla skal hafa að geyma kafla um hvert aðildarríki sem eftirlitsyfirvöld þess aðildarríkis taka saman.

58. gr.

Vernd persónuupplýsinga sem aðgangur er veittur að í samræmi við IV. kafla

1. Sérhvert aðildarríki skal tryggja að innlend lög og stjórnsýslufyrirmæli, sem samþykkt eru samkvæmt tilskipun (ESB) 2016/680, gildi einnig um aðgang landsyfirvalda þess að komu- og brottfararkerfinu í samræmi við 2. mgr. 1. gr. þessarar reglugerðar, þ.m.t. að því er varðar réttindi þeirra einstaklinga sem eiga upplýsingarnar sem slíkur aðgangur er veittur að.
2. Eftirlitsyfirvaldið, sem komið var á fót með 1. mgr. 41. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680, skal fylgjast með því að aðgangur aðildarríkjanna að persónuupplýsingum í samræmi við IV. kafla þessarar reglugerðar, sé með lögmatum hætti, þ.m.t. sending þeirra til og frá komu- og brottfararkerfinu. Ákvæði 3. og 4. mgr. 55. gr. þessarar reglugerðar gilda til samræmis við það.
3. Vinnsla Löggæslusamvinnustofnunarinnar á persónuupplýsingum samkvæmt þessari reglugerð skal vera í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/794 og vera undir eftirliti Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar.
4. Vinnsla persónuupplýsinga, sem aðgangur er veittur að í komu- og brottfararkerfinu skv. IV. kafla, skal einungis fara fram í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, koma upp um eða rannsaka það tiltekna mál sem aðildarríki eða Löggæslusamvinnustofnunin báðu um upplýsingarnar fyrir.
5. Miðlæga komu- og brottfararkerfið, tilnefnd yfirvöld, miðlægu aðgangsstöðvarnar og Löggæslusamvinnustofnunin skulu halda skrár yfir leitir til að gera eftirlitsyfirvaldinu, sem komið var á fót í samræmi við 1. mgr.

41. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680, og Evrópsku persónuverndarstofnuninni kleift að fylgjast með því að gagnavinnsla samrýmist persónuverndarreglum Sambandsins og innlendum persónuverndarreglum. Persónuupplýsingum í öðrum tilgangi, ásamt skráum yfir leitir, skal eytt úr öllum innlendum skráum og skráum Löggæslusamvinnustofnunarinnar að 30 dögum liðnum nema gagnanna og skráanna sé þörf við hina tilteknu yfirstandandi rannsókn sakamáls sem aðildarríki eða Löggæslusamvinnustofnunin báðu um þær fyrir.

59. gr.

Aðgerðaskráning og skjalfesting

1. Sérhvert aðildarríki og Löggæslusamvinnustofnunin skulu tryggja að öll gagnavinnsla, sem fer fram vegna beiðna um aðgang að komu- og brottfararkerfinu í samræmi við IV. kafla, sé skráð í aðgerðaskrá eða skjalfest í því skyni að ganga megi úr skugga um lögmæti beiðninnar, fylgjast með lögmæti gagnavinnslunnar og heilleika gagna og öryggi þeirra, og vegna eigin eftirlits.

2. Aðgerðaskráningin eða skjalfestingin skal í öllum tilvikum sýna:

- a) hver tilgangurinn með beiðni um aðgang að gögnum í komu- og brottfararkerfinu er nákvæmlega, þ.m.t. um hvers konar hryðjuverk eða annan alvarlegan, refsiverðan verknað er að ræða og, að því er varðar Löggæslusamvinnustofnunina, hver tilgangurinn með beiðni um aðgang er nákvæmlega,
- b) hvaða gildu ástæður eru gefnar upp fyrir því að framkvæma ekki samanburð við önnur aðildarríki samkvæmt ákvörðun 2008/615/DIM, í samræmi við b-lið 2. mgr. 32. gr. þessarar reglugerðar,
- c) tilvísun í landsskrá,
- d) dagsetningu og nákvæma tímasetningu beiðni miðlægu aðgangsstöðvarinnar um aðgang að miðlæga komu- og brottfararkerfinu,
- e) heiti yfirvaldsins sem bað um uppflettið aðgang,
- f) ef við á, að flýtimeðferðinni, sem um getur í 2. mgr. 31. gr. þessarar reglugerðar, hafi verið beitt og hvaða ákvörðun var tekin varðandi sannprófunina sem fram fór eftir á,
- g) hvaða gögn voru notuð til uppflettingar,
- h) einrætt notandakenni þess starfsmanns sem framkvæmdi leitina og þess starfsmanns sem fyrirskipaði leitina, í samræmi við reglur landsins eða reglugerð (ESB) 2016/794.

3. Aðgerðaskráning og skjalfesting skal einungis notuð til að hafa eftirlit með lögmæti gagnavinnslu og til að tryggja heilleika gagna og öryggi. Einungis má nota aðgerðaskrár sem innihalda ekki persónuupplýsingar við eftirlitið og matið sem um getur í 72. gr. Eftirlitsyfirlitið, sem komið var á fót í samræmi við 1. mgr. 41. gr. tilskipunar (ESB) 2016/680, sem ber ábyrgð á því að kanna lögmæti beiðninnar og fylgjast með lögmæti gagnavinnslu og heilleika og öryggi gagna, skal hafa aðgang að þessum aðgerðaskráningum, að eigin beiðni, í þeim tilgangi að uppfylla skyldur sínar.

VIII. KAFLI

BREYTINGAR Á ÖÐRUM GERNINGUM SAMBANDSINS

60. gr.

Breyting á samningnum um framkvæmd Schengen-samkomulagsins

Ákvæðum 20. gr. samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins er breytt sem hér segir:

1) Í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Ákvæði 1. mgr. hafa ekki áhrif á rétt hvers samningsaðila um sig til að heimila á yferráðasvæði sínu að útlendingur dvelji lengur en 90 daga á hverju 180 daga tímabili:

- a) í undantekningartilvikum eða
- b) í samræmi við tvíhliða samning sem gerður hefur verið áður en samningur þessi öðlaðist gildi og tilkynntur framkvæmdastjórninni í samræmi við 2. mgr. d.“

2) Eftirfarandi málsgreinar bætist við:

„2a. Heimilt er að framlengja dvöl útlendinga á yferráðasvæði samningsaðila í samræmi við tvíhliða samning skv. b-lið 2. mgr., að beiðni útlendinga sem lögð er fram hjá lögbærum yfirlögum þess samningsaðila við komu útlendinga eða meðan á dvöl hans stendur, þó í síðasta lagi á síðasta virka degi 90 daga dvalar viðkomandi á hverju 180 daga tímabili.

Hafi útlendingur ekki lagt fram beiðni meðan á 90 daga dvöl hans á hverju 180 daga tímabili stendur er heimilt að framlengja dvöl hans samkvæmt tvíhliða samningi sem gerður er af samningsaðila og lögbær

yfirvöld þess samningsaðila mega líta á dvöl hans fram yfir 90 daga dvölinna á hverju 180 daga tímabili fyrir þá framlengingu sem lögmeta að því tilskildu að útlendingurinn leggi fram trúverðug sönnunargögn sem sýna fram á að hann hafi einungis dvalið á yfirráðasvæði þess samningsaðila á því tímabili.

2b. Þegar dvöl er framlengd skv. 2. mgr. þessarar greinar skulu lögbær yfirvöld þess samningsaðila færa inn upplýsingar varðandi framlenginguna í síðustu viðkomandi komu-/brottfararskráningu sem tengist gagnaskránni yfir útlendinginn í komu- og brottfararkerfinu sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2226 (*1). Slíkar upplýsingar skulu færðar inn í samræmi við 19. gr. þeirrar reglugerðar.

2c. Þegar dvöl er framlengd skv. 2. mgr. skal viðkomandi útlendingur einungis hafa heimild til dvalar á yfirráðasvæði þess samningsaðila og til brottfarar frá ytri landamærum þess samningsaðila.

Lögbæru yfirvöldin sem framlengdu dvölinna skulu tilkynna viðkomandi útlendingi að framlenging dvalarinnar heimili honum einungis að dvelja á yfirráðasvæði þess samningsaðila og að brottför hans skuli vera frá ytri landamærum þess samningsaðila.

2d. Samningsaðilar skulu senda framkvæmdastjórninni texta viðkomandi, gildandi tvíhliða samninga sinna, eins og um getur í b-lið 2. mgr., eigi síðar en 30. mars 2018. Hætti samningsaðili beitingu einhvers þessara tvíhliða samninga skal hann tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Framkvæmdastjórnin skal birta upplýsingar um slíka tvíhliða samninga í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, a.m.k. um þau aðildarríki og þriðju lönd sem um er að ræða, réttindi sem þessir tvíhliða samningar veita útlendingum og um hvers konar breytingar á þeim.

61. gr.

Breytingar á reglugerð (EB) nr. 767/2008

Reglugerð (EB) nr. 767/2008 er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 1. mgr. 10. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi liður bætist við:

„da) ef við á, upplýsingum um að vegabréfsáritunin hafi verið gefin út með takmarkað gildissvæði skv. b-lið 1. mgr. 25. gr. reglugerðar (EB) nr. 810/2009,“

b) Eftirfarandi liður bætist við:

„l) ef við á, stöðu einstaklingsins sem gefur til kynna að ríkisborgari þriðja lands sé aðstandandi borgara Sambandsins, sem tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/38/EB (*2) gildir um, eða ríkisborgara þriðja lands, sem hefur jafngildan rétt til frjálsrar farar og borgarar Sambandsins samkvæmt samningi milli Sambandsins og aðildarríkja þess annars vegar og þriðja lands hins vegar.

2) Í 13. gr. bætist við eftirfarandi málsgrein:

„3. Þegar ákvörðun hefur verið tekin um að ógilda eða afturkalla vegabréfsáritun skal yfirvaldið, sem gefur út vegabréfsáritanir og sem tók ákvörðunina, þegar í stað sækja og flytja út úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir og inn í komu- og brottfararkerfið, sem komið er á með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2226 (*3) upplýsingarnar, sem taldar eru upp í 1. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar.

3) Í 14. gr. bætist við eftirfarandi málsgrein:

„3. Yfirvaldið sem gefur út vegabréfsáritanir og tók ákvörðunina um að framlengja gildistíma útgefnar vegabréfsáritunar, lengd dvalartíma sem hún heimilar eða hvort tveggja, skal þegar í stað sækja og flytja út úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir og inn í komu- og brottfararkerfið upplýsingarnar sem taldar eru upp í 1. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.“

4) Ákvæðum 15. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað b- og c-liðar 2. mgr. komi eftirfarandi:

„b) kenninafns, eiginnafnas eða -nafna, fæðingardags og -árs, ríkisfangs, eins eða fleiri, kyns,

c) tegundar og númers ferðaskilríkja, þriggja stafa kóða útgáfulands ferðaskilríkjanna og lokadagsetningar gildistíma ferðaskilríkjanna,“.

b) Eftirfarandi málsgreinar bætist við:

„4. Í því skyni að fletta upp í komu- og brottfararkerfinu vegna meðferðar og ákvarðanatöku um umsóknir um vegabréfsáritanir í samræmi við 24. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 skal lögbæru yfirvaldi sem gefur út vegabréfsáritanir veittur aðgangur til leitar í komu- og brottfararkerfinu beint úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir á grundvelli eins eða fleiri atriða sem um getur í þeirri grein.

5. Ef leit á grundvelli upplýsinganna, sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, leiðir í ljós að gögn um ríkisborgara þriðja lands sé ekki að finna í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir eða ef vafi leikur á því hver ríkisborgari þriðja lands er, skal lögbært yfirvald sem gefur út vegabréfsáritanir hafa aðgang að upplýsingum til kennslagreiningar í samræmi við 20. gr.“

5) Eftirfarandi grein bætist við III. kafla:

„17. gr. a

Samvirkni við komu- og brottfararkerfið

1. Frá upphafi starfsemi komu- og brottfararkerfisins, eins og kveðið er á um í 1. mgr. 66. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, skal koma á samvirkni milli komu- og brottfararkerfisins og upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir til að tryggja meiri skilvirkni og hraðara vegabréfaeftirlit. Í því skyni skal Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa koma á öruggri samskiptaleið milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og miðlæga upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir. Aðeins skal vera hægt að fletta beint upp milli komu- og brottfararkerfisins og upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir ef kveðið er á um það bæði í þessari reglugerð og reglugerð 2017/2226. Að sækja vegabréfsáritanatengd gögn í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir, flutningur þeirra inn í komu- og brottfararkerfið og uppfærsla gagna úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í komu- og brottfararkerfinu skal gerast sjálfkrafa þegar viðkomandi yfirvald setur af stað viðkomandi aðgerð.

2. Samvirknin skal gera yfirvöldum sem gefa út vegabréfsáritanir, sem nota upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir, kleift að fletta upp í komu- og brottfararkerfinu úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir:

- a) við meðferð og ákvarðanatöku um umsóknir um vegabréfsáritun eins og um getur í 24. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 og 4. mgr. 15. gr. þessarar reglugerðar,
- b) til að sækja og flytja vegabréfsáritunartengd gögn beint út úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir og inn í komu- og brottfararkerfið þegar vegabréfsáritun er ógilt, afturkölluð eða framlengd í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 og 13. og 14. gr. þessarar reglugerðar.

3. Samvirknin skal gera landamærayfirvöldum, sem nota komu- og brottfararkerfið, kleift að fletta upp í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir úr komu- og brottfararkerfinu til þess:

- a) sækja vegabréfsáritunartengd gögn beint í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir og flytja þau inn í komu- og brottfararkerfið til að stofna eða uppfæra megi komu-/brottfararskráningu eða skráningu á synjun um komu handhafa vegabréfsáritunar í komu- og brottfararkerfinu í samræmi við 14., 16. og 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 og 18. gr. a í þessari reglugerð,
- b) sækja vegabréfsáritunartengd gögn beint úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir og flytja þau inn í komu- og brottfararkerfið þegar vegabréfsáritun er ógilt, afturkölluð eða framlengd í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 og 13. og 14. gr. þessarar reglugerðar,
- c) sannprófa að viðkomandi vegabréfsáritun sé ósvikin og gild, hvort skilyrði komu til yfirráðasvæðis aðildarríkjanna í samræmi við 6. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 (*4) séu uppfyllt eða hvort tveggja, eins og um getur í 2. mgr. 18. gr. þessarar reglugerðar,
- d) kanna hvort ríkisborgarar þriðju landa, sem undanþegnir eru kvöð um vegabréfsáritun og sem ekki er til gagnaskrá yfir í komu- og brottfararkerfinu, hafi áður verið skráðir í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir í samræmi við 23. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 og 19. gr. a í þessari reglugerð,
- e) þar sem deili á handhafa vegabréfsáritunar eru sannprófuð með fingraförum, sannprófa deili á handhafa vegabréfsáritunar með samanburði á fingraförum í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir í samræmi við 2. og 4. mgr. 23. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 og 6. mgr. 18. gr. þessarar reglugerðar.

4. Vegna starfrækslu vefþjónustu komu- og brottfararkerfisins, sem um getur í 13. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, skal upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir uppfæra daglega sérstaka, skrifvarða gagnagrunninn sem um getur í 5. mgr. 13. gr. þeirrar reglugerðar með einhliða útdrætti nauðsynlegs lágmarkshlutmengis gagna úr upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir.

5. Í samræmi við 36. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 skal framkvæmdastjórnin samþykka nauðsynlegar ráðstafanir til að koma á og móta háþróaða samvirkni. Til að koma á samvirkni við komu- og brottfararkerfið skal rekstraryfirvaldið annast tilskilda þróun og aðlaganir á miðlæga upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir, landsbundna skilfletinum í hverju aðildarríki og fjarskiptavirkinu milli miðlæga upplýsinga-

kerfisins um vegabréfsáritanir og landsbundnu skilflatanna. Aðildarríkin skulu aðlaga og þróa landsbundnu grunnvirkin.

- 6) Í stað 18. gr. komi eftirfarandi:

„18. gr.

Aðgangur að upplýsingum til sannprófunar á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt

1. Í þeim tilgangi einum að sannprófa deili á handhöfum vegabréfsáritunar, að vegabréfsáritunin sé ósvikin, sannprófa gildistíma hennar, gildissvæði og stöðu eða hvort skilyrði fyrir komu til yfirráðasvæðis aðildarríkjanna í samræmi við 6. gr. reglugerðar (ESB) 2016/399 séu uppfyllt, eða hvort tveggja, skulu yfirvöld sem lögbær eru til að framkvæma eftirlit á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt hafa leitaraðgang að upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir á grundvelli eftirfarandi upplýsinga:

- a) kenninafns, eiginnaafns eða -nafna, fæðingardags og -árs, ríkisfangs, eins eða fleiri, kyns, tegundar og númers ferðaskilríkja, einna eða fleiri, þriggja stafa kóða útgáfulands ferðaskilríkjanna, einna eða fleiri, og lokadagsetningar gildistíma ferðaskilríkjanna, einna eða fleiri, eða
- b) númers vegabréfsáritunarmiða.

2. Þegar leit er sett af stað í komu- og brottfararkerfinu skv. 2. mgr. 23. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, skal lögbært landamærayfirvald setja af stað, einungis í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, leit í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir beint úr komu- og brottfararkerfinu á grundvelli þeirra gagna sem um getur í a-lið 1. mgr. þessarar greinar.

3. Þegar leit er sett af stað í komu- og brottfararkerfinu skv. 2. eða 4. mgr. 23. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, er lögbæru landamærayfirvaldi heimilt, þrátt fyrir 2. mgr. þessarar greinar, að leita í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir án þess að nýta samvirknina við komu- og brottfararkerfið ef sérstakar aðstæður krefjast þess, einkum ef það er frekar við hæfi vegna sérstakra aðstæðna ríkisborgara þriðja lands að leita á grundvelli upplýsinganna sem um getur í b-lið 1. mgr. þessarar greinar, ef tímabundið reynist tæknilega ómögulegt að fletta upp í gögnum í komu- og brottfararkerfinu eða ef komu- og brottfararkerfið bilar.

4. Leiði leit á grundvelli upplýsinganna, sem taldar eru upp í 1. mgr., í ljós að í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir sé að finna gögn um eina útgefna eða framlengda vegabréfsáritun eða fleiri þar sem gildistími er ekki útrunninn og gildissvæði þeirra heimilar för yfir landamærin, skal lögbæru yfirvaldi sem fer með eftirlit á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt, veittur aðgangur til að fletta upp í eftirfarandi gögnum í viðkomandi umsóknarskrá og í tengdri umsóknarskrá eða -skrá skv. 4. mgr. 8. gr., eingöngu í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar:

- a) upplýsingum um stöðu og upplýsingum sem fengnar eru af umsóknareyðublaðinu sem um getur í 2. og 4. mgr. 9. gr.,
- b) ljósmyndum,
- c) gögnunum sem um getur í 10., 13. og 14. gr. og sem færð eru inn varðandi vegabréfsáritun eða -áritanir sem eru gefnar út, ógiltar eða afturkallaðar eða vegabréfsáritun eða -áritanir þar sem gildistíminn hefur verið framlengdur.

Að því er varðar handhafa vegabréfsáritunar, sem ekki er krafist að leggi fram tiltekna upplýsingar af lagalegum ástæðum eða vegna þess að þær er í raun ekki hægt að láta í té, skal lögbæra yfirvaldið, sem fer með eftirlit á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt, fá tilkynningu um hinn tiltekna upplýsingareit eða -reiti sem í skal setja „á ekki við“.

5. Leiði leit á grundvelli upplýsinganna, sem taldar eru upp í 1. mgr. þessarar greinar, í ljós að í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir sé að finna gögn um einstaklinginn en engin gild vegabréfsáritun er skráð, skal lögbæru yfirvaldi sem fer með eftirlit á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt, veittur aðgangur til að fletta upp í eftirfarandi gögnum í viðkomandi umsóknarskrá eða -skrá og í tengdri umsóknarskrá eða -skrá skv. 4. mgr. 8. gr., eingöngu í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar:

- a) upplýsingum um stöðu og upplýsingum sem fengnar eru af umsóknareyðublaðinu sem um getur í 2. og 4. mgr. 9. gr.,
- b) ljósmyndum,
- c) gögnunum sem um getur í 10., 13. og 14. gr. og sem færð eru inn varðandi vegabréfsáritun eða -áritanir sem eru gefnar út, ógiltar eða afturkallaðar eða vegabréfsáritun eða -áritanir þar sem gildistíminn hefur verið framlengdur.

6. Til viðbótar við uppflettinguna sem fram fer skv. 1. mgr. þessarar greinar skal lögbæra yfirvaldið, sem fer með eftirlit á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt, sannprófa deili á einstaklingi í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir ef leitin með upplýsingunum, sem taldar eru upp í 1. mgr. þessarar greinar, leiðir í ljós að í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir sé að finna gögn um einstaklinginn og eitt eftirfarandi skilyrða er uppfyllt:

- a) ekki er hægt að sannprófa deili á einstaklingnum í komu- og brottfararkerfinu, í samræmi við 2. mgr. 23. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, vegna þess að:
 - i. handhafi vegabréfsáritunarinnar hefur ekki enn verið skráður í komu- og brottfararkerfið,
 - ii. deili á viðkomandi eru sannprófuð á viðkomandi landamærastöð með því að nota fingraför í samræmi við 2. mgr. 23. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226,
 - iii. vafi leikur á því hver handhafi vegabréfsáritunar er,
 - iv. af annarri ástæðu,
- b) hægt er að sannprófa deili á einstaklingnum í komu- og brottfararkerfinu, en 5. mgr. 23. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 á við.

Lögbær yfirvöld, sem annast eftirlit á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt, skulu sannprófa fingraför handhafa vegabréfsáritunarinnar með því að bera þau saman við fingraförin sem skráð eru í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir. Ef ekki er hægt að nota fingraför handhafa vegabréfsáritunar skal leitin, sem um getur í 1. mgr., eingöngu fara fram á grundvelli alstafagagnanna sem um getur í 1. mgr.

7. Til að sannprófa fingraför með því að bera þau saman við upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir, eins og kveðið er á um í 6. mgr., getur lögbært yfirvald sett af stað leit í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir úr komu- og brottfararkerfinu.

8. Takist ekki að sannreyna að handhafi vegabréfsáritunar sé sá sem hann segist vera eða að vegabréfsáritun hans sé ósvikin eða leiki vafi á því hver handhafi vegabréfs er og hvort vegabréfsáritun hans eða ferðaskilríki séu ósvikin skulu starfsmenn lögbærra yfirvalda sem annast eftirlit á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt, sem til þess hafa tilskilda heimild, hafa aðgang að gögnum í samræmi við 1. og 2. mgr. 20. gr.“

7) Eftirfarandi grein bætist við:

„18. gr. a

Gögn sótt í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir til að stofna eða uppfæra komu-/brottfararskráningu eða skráningu á synjun um komu handhafa vegabréfsáritunar í komu- og brottfararkerfinu

Einungis skal veita lögbæru yfirvaldi, sem fer með eftirlit á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt, aðgang til að sækja í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir og flytja inn í komu- og brottfararkerfið upplýsingarnar sem geymdar eru í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir og taldar eru upp í c- til f-lið 2. mgr. 16. gr. þeirrar reglugerðar í þeim tilgangi að stofna eða uppfæra komu-/brottfararskráningu eða skráningu á synjun um komu handhafa vegabréfsáritunar í komu- og brottfararkerfinu í samræmi við 14. gr. (2. mgr.) og 16. og 18. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226.“

8) Eftirfarandi grein bætist við:

„19. gr. a

Notkun upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir áður en stofnaðar eru skrár fyrir ríkisborgara þriðju lands, sem undanþegnir eru kvöð um vegabréfsáritun, í komu- og brottfararkerfinu

1. Í þeim tilgangi að kanna hvort einstaklingur hafi áður verið skráður í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir skulu lögbær yfirvöld, sem fara með eftirlit á landamærastöðvum á ytri landamærunum í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/399, fletta upp í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir áður en þau stofna gagnaskrár yfir ríkisborgara þriðju lands, sem undanþegnir eru kvöð um vegabréfsáritun, í komu- og brottfararkerfinu eins og mælt er fyrir um í 17. gr. reglugerðar 2017/2226.

2. Þegar 4. mgr. 23. gr. reglugerðar 2017/2226 á við og leitin sem um getur í 27. gr. þeirrar reglugerðar leiðir í ljós að engin gögn er að finna um ríkisborgara þriðja lands í komu- og brottfararkerfið er starfrækt hafa, í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, leitaraðgang í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir á grundvelli eftirfarandi upplýsinga: kenninafns, eiginnafns eða -nafna, fæðingardags og -árs, ríkisfangs, eins

eða fleiri, kyns, tegundar og númers ferðaskilríkja, þriggja stafa kóða útgáfulands ferðaskilríkjanna og lokadagsetningar gildistíma ferðaskilríkjanna.

3. Í framhaldi af því að leit er sett af stað í komu- og brottfararkerfinu skv. 4. mgr. 23. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, skal lögbært landamærafyrvald sem fer með eftirlit á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt, einungis í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, setja af stað leit í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir beint úr komu- og brottfararkerfinu á grundvelli alstafagagnanna sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

4. Leiði leitin með gögnunum, sem um getur í 2. mgr., í ljós að upplýsingar um ríkisborgara þriðja lands sé að finna í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir skal lögbæra yfirvaldið sem fer með eftirlit á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt auk þess sannprófa fingraför ríkisborgara þriðja lands með því að bera þau saman við fingraförin sem skráð eru í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir. Það yfirvald getur sett af stað sannprófunina úr komu- og brottfararkerfinu. Ef ekki er hægt að nota fingraför ríkisborgara þriðja lands skal leitin eingöngu fara fram á grundvelli alstafagagnanna, sem um getur í 2. mgr.

5. Leiði leit á grundvelli upplýsinganna, sem taldar eru upp í 2. mgr. þessarar greinar og sannprófunin sem gerð er skv. 4. mgr. þessarar greinar, í ljós að í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir sé að finna gögn um einstaklinginn, skal lögbæru yfirvaldi sem fer með eftirlit á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt, veittur aðgangur til að fletta upp eftirfarandi gögnum í viðkomandi umsóknarskrá og í tengdri umsóknarskrá eða -skrá skv. 4. mgr. 8. gr., eingöngu í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar:

- a) upplýsingum um stöðu og upplýsingum sem fengnar eru af umsóknareyðublaðinu sem um getur í 2. og 4. mgr. 9. gr.,
- b) ljósmyndum,
- c) gögnunum sem um getur í 10., 13. og 14. gr. og sem færð eru inn varðandi vegabréfsáritun eða -áritanir sem eru gefnar út, ógiltar eða afturkallaðar eða vegabréfsáritun eða -áritanir sem eru fram-
lengdar.

6. Takist sannprófunin, sem um getur í 4. eða 5. mgr. þessarar greinar, ekki eða leiki vafi á því hver einstaklingurinn er eða hvort ferðaskilríki hans séu ósvikin skulu starfsmenn lögbærra yfirvalda sem annast eftirlit á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt, sem til þess hafa tilskilda heimild, hafa aðgang að gögnum í samræmi við 1. og 2. mgr. 20. gr. Lögbært yfirvald sem fer með eftirlit á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt getur sett kennslagreininguna sem um getur í 20. gr. af stað úr komu- og brottfararkerfinu.“

9) Í stað fyrstu undirgreinar 1. mgr. 20. gr. komi eftirfarandi:

„1. Lögbær yfirvöld sem fara með eftirlit á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt eða eftirlit á yfirráðasvæði aðildarríkjanna með því skilyrði fyrir komu, dvöl eða búsetu á yfirráðasvæði aðildarríkis séu uppfyllt, skulu hafa aðgang til leitar í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir á grundvelli fingrafara viðkomandi einstaklings, í þeim tilgangi einum að bera kennsl á einstakling sem áður kann að hafa verið skráður í upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir eða sem fullnægir ekki eða fullnægir ekki lengur skilyrðum fyrir komu, dvöl eða búsetu á yfirráðasvæði aðildarríkjanna.

10) Í 26. gr. bætist eftirfarandi málsgrein við:

„3a. Frá og með 30. júní 2018 skal rekstraryfirvaldið bera ábyrgð á verkefnunum sem um getur í 3. mgr.“

11) Ákvæðum 34. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Sérhvert aðildarríki og rekstraryfirvaldið skulu halda skrár um alla gagnavinnslu í upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir. Í þessum skráum skal koma fram:

- a) hver tilgangurinn er með aðganginum, sem um getur í 1. mgr. 6. gr. og í 15.–22. gr.,
- b) dagsetning og tímasetning,
- c) tegund gagna sem eru send eins og um getur í 9.–14. gr.,
- d) tegund gagna sem voru notuð við leitina, eins og um getur í 15. gr. (2. mgr.), 17. gr., 18. gr. (1. og 6. mgr.), 19. gr. (1. mgr.), 19. gr. a (2. og 4. mgr.) 20. gr. (1. mgr.), 21. gr. (1. mgr.) og 22. gr. (1. mgr.)
og
- e) heiti yfirvaldsins sem færir inn gögn eða sækir þau.

Þar að auki skal hvert aðildarríki halda skrár yfir það starfsfólk sem hefur tilskilda heimild til að færa inn eða sækja gögn í kerfið.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„1a. Að því er varðar aðgerðirnar sem taldar eru upp í 17. gr. a skal halda skrá um sérhverja gagnavinnslu-aðgerð sem framkvæmd er innan upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir og komu- og brottfararkerfisins í samræmi við þessa grein og 46. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2017/2226.“

62. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 1077/2011

Reglugerð (ESB) nr. 1077/2011 er breytt sem hér segir:

1) Í stað 2. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„2. Stofnunin skal bera ábyrgð á rekstrarstjórnun annarrar kynslóðar Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II), upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir (VIS), evrópska fingrafaragrunnsins (Eurodac) og komu- og brottfararkerfisins (Entry/Exit System) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2226 (*5).

2) Eftirfarandi grein bætist við:

„5. gr. a

Verkefni tengd komu- og brottfararkerfinu

Í tengslum við komu- og brottfararkerfið skal stofnunin hafa með höndum eftirfarandi:

- a) verkefni sem henni eru falin með reglugerð (ESB) 2017/2226,
- b) verkefni í tengslum við þjálfun í tæknilegri notkun komu- og brottfararkerfisins.“

3) Í stað 5. og 6. mgr. 7. gr. komi eftirfarandi:

„5. Verkefni í tengslum við rekstrarstjórnun fjarskiptavirkisins má fela utanaðkomandi einkaaðilum eða -stofnunum í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB, KBE) nr. 966/2012 (*6). Í því tilviki skal netveitandinn bundinn af öryggisráðstöfununum sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar og ekki hafa neinn aðgang að upplýsingum um aðgerðir í Schengen-upplýsingakerfinu II, upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir, evrópska fingrafaragrunninum eða komu- og brottfararkerfinu, eða að upplýsingaskiptum SIRENE sem tengjast Schengen-upplýsingakerfinu II.

6. Með fyrirvara um gildandi samninga um netkerfi Schengen-upplýsingakerfisins II, upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir, evrópska fingrafaragrunnsins og komu- og brottfararkerfisins skal stjórnun dulkóðunarlykla áfram vera á valdsviði stofnunarinnar og ekki vera útvistað til neins utanaðkomandi einkaaðila.

4) Í stað 1. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

„1. Stofnunin skal fylgjast með þróun í rannsóknem sem varða rekstrarstjórnun Schengen-upplýsingakerfisins II, upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir, evrópska fingrafaragrunnsins, komu- og brottfararkerfisins og annarra stórra upplýsingatæknikerfa.“

5) Ákvæðum 1. mgr. 12. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi liður bætist við:

„sa) samþykkja skýrslurnar um þróun komu- og brottfararkerfisins í samræmi við 2. mgr. 72. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2017/2226,“.

b) Í stað t-liðar komi eftirfarandi:

„t) samþykkja skýrslurnar um það hvernig Schengen-upplýsingakerfið II hefur reynst tæknilega séð í samræmi við 4. mgr. 50. gr. reglugerðar (EB) nr. 1987/2006 og 4. mgr. 66. gr. ákvörðunar 2007/533/DIM, og upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir í samræmi við 3. mgr. 50. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008 og 3. mgr. 17. gr. ákvörðunar 2008/633/DIM og komu- og brottfararkerfið í samræmi við 4. mgr. 72. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226,“.

c) Í stað v-liðar komi eftirfarandi:

„v) gera athugasemdir við skýrslur Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar um úttektir í samræmi við 2. mgr. 45. gr. reglugerðar (EB) nr. 1987/2006, 2. mgr. 42. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008, 2. mgr.

31. gr. reglugerðar (ESB) nr. 603/2013 og 2. mgr. 56. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226 og tryggja viðeigandi eftirfylgni við þessar úttektir,“.

- d) Eftirfarandi liður bætist við:
- „xa) birta tölfraðilegar upplýsingar varðandi komu- og brottfararkerfið í samræmi við 63. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2017/2226,“.
- e) Eftirfarandi liður bætist við:
- „za) sjá til þess að skráin yfir lögbær yfirvöld, sem um getur í 2. mgr. 65. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2017/2226, sé birt árlega,“.
- 6) Í stað 4. mgr. 15. gr. komi eftirfarandi:
- „4. Löggæslusamvinnustofnuninni og Evrópsku réttaraðstoðinni (Eurojust) er heimilt að sitja fundi stjórnarinnar sem áheymarfulltrúar þegar á dagskrá fundarins er mál sem varðar Schengen-upplýsingakerfið II, í tengslum við beitingu ákvörðunar 2007/533/DIM. Löggæslusamvinnustofnuninni er einnig heimilt að sitja fundi stjórnarinnar sem áheymarfulltrúi þegar á dagskrá fundarins er mál sem varðar upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir, í tengslum við beitingu ákvörðunar 2008/633/DIM, mál sem varðar evrópska fingrafaragrunninn, í tengslum við beitingu reglugerðar (ESB) nr. 603/2013, eða mál sem varðar komu- og brottfararkerfið, í tengslum við beitingu reglugerðar (ESB) 2017/2226.“
- 7) Ákvæðum 17. gr. er breytt sem hér segir:
- a) Í stað g-liðar 5. mgr. komi eftirfarandi:
- „g) setja ákvæði um trúnaðarkvaðir til að hlíta ákvæðum 17. gr. reglugerðar nr. 1987/2006, 17. gr. ákvörðunar 2007/533/DIM, 9. mgr. 26. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008, 4. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 603/2013 og 4. mgr. 37. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2226, sbr. þó 17. gr. starfsmannareglanna,“.
- b) Eftirfarandi liður bætist við 6. mgr.:
- „k) skýrslum um stöðu mála varðandi þróun komu- og brottfararkerfisins í samræmi við 2. mgr. 72. gr. reglugerðar (ESB) nr. 2017/2226,“.
- 8) Ákvæðum 19. gr. er breytt sem hér segir:
- a) Eftirfarandi liður bætist við í 1. mgr.:
- „da) ráðgjafarhópur komu- og brottfararkerfisins,“.
- b) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:
- Löggæslusamvinnustofnunin og Evrópska réttaraðstoðin mega hvor um sig tilnefna fulltrúa í ráðgjafarhóp Schengen-upplýsingakerfisins II. Löggæslusamvinnustofnunin má einnig tilnefna fulltrúa í ráðgjafarhópa upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir, evrópska fingrafaragrunnsins (Eurodac) og komu- og brottfararkerfisins.“

IX. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

63. gr.

Notkun gagna vegna skýrslugjafar og hagskýrslugerðar

1. Starfsfólk lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna, framkvæmdastjórnarinnar og Evrópustofnunarinnar um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa sem til þess hefur tilskilda heimild skal hafa aðgang til að fletta upp eftirfarandi upplýsingum, þó einungis vegna skýrslugjafar og hagskýrslugerðar, án þess að hægt sé að bera kennsl á einstaklinga og í samræmi við verndarráðstafanimar í tengslum við bann um mismunun sem um getur í 2. mgr. 10. gr.:
- a) upplýsingum um stöðu,
- b) ríkisfangi, kyni og fæðingarári viðkomandi ríkisborgara þriðja lands,
- c) dagsetningu og landamærastöð þar sem komið er til aðildarríkis og dagsetningu og landamærastöð þar sem farið er frá aðildarríki,
- d) tegund ferðaskilríkja og þriggja stafa kóða útgáfulands,

- e) fjölda einstaklinga sem greindir hafa verið sem einstaklingar sem dvalið hafa fram yfir heimilaða dvöl sbr. 12. gr., ríkisföngum einstaklinga sem greindir hafa verið sem einstaklingar sem dvalið hafa fram yfir heimilaða dvöl og landamærastöð komu,
- f) gögnum sem færð eru inn vegna dvalar sem er afturkölluð eða dvalar sem er framlengd,
- g) þriggja stafa kóða aðildarríkisins sem gaf út vegabréfsáritunina, ef við á,
- h) fjölda einstaklinga sem eru undanþegnir þeirri kvöð að láta taka fingraför sín skv. 3. og 4. mgr. 17. gr.,
- i) fjölda ríkisborgara þriðju landa sem synjað er um komu, ríkisföng ríkisborgara þriðju landa sem synjað er um komu, tegund landamæra (á landi, á flugvöllum eða á sjó) þar sem landamærastöðin er þar sem synjað er um komu og ástæður synjunar um komu eins og getur í d-lið 6. mgr. 18. gr.

Starfsfólk Landamæra- og strandgæslustofnunar Evrópu, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1624⁽⁴⁴⁾, sem til þess hefur tilskilda heimild, skal hafa aðgang til að fletta upp í gögnunum, sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, í því skyni að framkvæma áhættugreiningu og veikleikamat eins og um getur í 11. og 13. gr. þeirrar reglugerðar.

2. Í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar skal Stofnun Evrópusambandsins um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa geyma gögnin sem um getur í þeirri málsgrein í miðlæga skýrslu- og tölfraeðisafninu sem um getur í 39. gr. reglugerðar (ESB) 2019/817.

3. Í verklagsreglunum, sem Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa setur til að fylgjast með þróun og starfsemi komu- og brottfararkerfisins og um getur í 1. mgr. 72. gr., skal gert ráð fyrir þeim möguleika að taka saman reglulegar hagskýrslur til að tryggja þetta eftirlit.

4. Ársfjórðungslega skal Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa birta tölfraeðilegar upplýsingar þar sem einkum kemur fram fjöldi, ríkisfang, aldur, kyn, lengd dvalar og landamærastöð komu þeirra sem dvelja fram yfir heimilaða dvöl, ríkisborgara þriðju landa sem synjað var um komu, þ.m.t. ástæður synjunarinnar, og ríkisborgara þriðju landa þar sem leyfi til dvalar var afturkallað eða framlengt, auk fjölda ríkisborgara þriðju landa sem eru undanþegnir þeirri kvöð að láta taka fingraför sín.

Daglegu tölfraeðilegu upplýsingarnar skulu geymdar í miðlæga skýrslu- og tölfraeðisafninu.

5. Í lok hvers árs skal taka saman ársskýrslu með tölfraeðilegum gögnum fyrir það ár. Tölfraeðilegu upplýsingarnar skulu sundurliðaðar fyrir hvert aðildarríki. Skýrslan skal birt og send Evrópuþinginu, ráðinu, framkvæmdastjórninni, Landamæra- og strandgæslustofnun Evrópu, Evrópsku persónuverndarstofnuninni og landsbundnum eftirlitsyfirvöldum.

6. Að beiðni framkvæmdastjórnarinnar skal Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa láta henni í té tölfraeðilegar upplýsingar um tiltekna þætti sem tengjast framkvæmd þessarar reglugerðar, auk tölfraeðilegu upplýsinganna skv. 3. mgr.

64. gr.

Kostnaður

1. Kostnaður í tengslum við stofnun og rekstur miðlæga komu- og brottfararkerfisins, fjarskiptavirkisins, samræmda landsbundna skilflatarins, vefþjónustunnar og gagnasafnsins, sem um getur í 2. mgr. 63. gr., skal greiddur af fjárlögum Evrópusambandsins.

2. Kostnaður í tengslum við samþættingu hins landsbundna landamæragrunnvirkis sem fyrir er og tengingu þess við samræmda landsbundna skilflötinn og í tengslum við hýsingu samræmda landsbundna skilflatarins skal greiddur af fjárlögum Evrópusambandsins.

Eftirfarandi kostnaður skal undanskilinn:

- a) skrifstofa verkefnastjórnunar í aðildarríkjunum (fundir, vinnuferðir, skrifstofur),
- b) hýsing landsbundinna upplýsingatæknikerfa (rými, framkvæmd, rafmagn, kæling),
- c) rekstur landsbundinna upplýsingatæknikerfa (samningar við rekstraraðila og þjónustusamningar),
- d) aðlögun landamæraeftirlits- og lögreglukerfa sem fyrir eru að landsbundnum komu- og brottfararkerfum,
- e) verkefnastjórnun landsbundinna komu- og brottfararkerfa,
- f) hönnun, þróun, framkvæmd, rekstur og viðhald landsbundinna fjarskiptaneta,
- g) sjálfvirk landamæravörslukerfi, sjálfsafgreiðslukerfi og rafræn hlið.

3. Hvert aðildarríki og Löggæslusamvinnustofnunin skulu, eftir því sem við á, bera kostnað vegna miðlægu aðgangsstöðvanna, sem um getur í 29. og 30. gr. Hvert aðildarríki og Löggæslusamvinnustofnunin skulu, eftir því sem við á, bera kostnað vegna tengingar þessara miðlægu aðgangsstöðva við samræmda landsbundna skilflötinn og við komu- og brottfararkerfið.

4. Sérhvert aðildarríki og Löggæslusamvinnustofnunin skulu koma upp og viðhalda, á eigin kostnað, því tæknilega grunnvirki sem nauðsynlegt er til framkvæmdar IV. kafla og skulu bera kostnað vegna aðgangs að komu- og brottfararkerfinu í þeim tilgangi.

5. Fjármögnun sem skal ráðstafað úr fjárheimildinni sem vísað er til í lið b í 5. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 515/2014, til að standa straum af þeim kostnaði sem um getur í 1. til 4. mgr. þessarar greinar, skal framkvæmd með óbeinni stjórnun að því er varðar kostnað sem fellur til hjá eu-LISA, og með sameiginlegri stjórnun að því er varðar kostnað sem fellur til hjá aðildarríkjunum.

65. gr.

Tilkynningar

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni hvaða yfirvald telst vera ábyrgðaraðili, eins og um getur í 39. gr.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópustofnuninni um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa um lögbæru yfirvöldin sem um getur í 2. mgr. 9. gr., sem hafa aðgang til að færa inn, leiðrétta eða fullgera gögn, eða eyða, fletta upp í eða leita í þeim. Þremur mánuðum eftir að komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun, í samræmi við 66. gr., skal Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa birta heildarskrá yfir þessi yfirvöld í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Aðildarríkin skulu einnig tilkynna tafarlaust um allar breytingar þar að lútandi. Ef um slíkar breytingar er að ræða skal Evrópustofnun um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa birta árlega uppfærða heildarútgáfu með þeim upplýsingum.

3. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópustofnuninni um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa um tilnefnd yfirvöld sín og um miðlægu aðgangsstöðvarnar sem um getur í 29. gr. og skulu tilkynna tafarlaust um allar breytingar þar að lútandi.

4. Löggæslusamvinnustofnunin skal tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópustofnuninni um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa hvaða yfirvald það tilnefnir og um miðlæga aðgangsstöð sína, sem um getur í 30. gr., og skal tilkynna tafarlaust um allar breytingar þar að lútandi.

5. Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal tilkynna framkvæmdastjórninni um það þegar prófuninni, sem um getur í b-lið 1. mgr. 66. gr. hefur verið lokið með fullnægjandi hætti.

6. Framkvæmdastjórnin skal birta upplýsingarnar, sem um getur í 1., 3. og 4. mgr., í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Ef um breytingar er að ræða skal framkvæmdastjórnin birta árlega uppfærða heildarútgáfu með þeim upplýsingum. Framkvæmdastjórnin skal stöðugt reka uppfært opinbert vefsetur með þessum upplýsingum.

66. gr.

Upphaf starfseminnar

1. Framkvæmdastjórnin ákveður hvaða dag komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun, þegar eftirfarandi skilyrði hafa verið uppfyllt:

- a) ráðstafanirnar, sem um getur í 36. gr. og í 4. og 5. mgr. 50. gr., hafa verið samþykktar,
- b) allhiða prófun, sem Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa hefur umsjón með í samstarfi við aðildarríkin, hefur verið gerð á komu- og brottfararkerfinu og stofnunin hefur lýst því yfir að hún hafi heppnast vel,
- c) aðildarríkin hafa fullgilt tæknilegar og lagalegar ráðstafanir til að safna gögnunum, sem um getur í 16.–20. gr. og senda þau til komu- og brottfararkerfisins, og hafa tilkynnt framkvæmdastjórninni um þær,
- d) aðildarríkin hafa sent framkvæmdastjórninni tilkynningarnar sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. 65. gr.

2. Komu- og brottfararkerfið skal starfrækt af:

- a) aðildarríkjum sem beita Schengen-réttarreglunum að fullu og
- b) aðildarríkjum sem ekki beita Schengen-réttarreglunum að fullu enn sem komið er en sem uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:
 - i. sannprófun í samræmi við gildandi Schengen-matsaðferðir hefur verið lokið með fullnægjandi hætti,
 - ii. ákvæðum Schengen-réttarreglnanna um Schengen-upplýsingakerfið hefur verið komið til framkvæmda í samræmi við viðkomandi aðildarlög og
 - iii. ákvæðum Schengen-réttarreglnanna um upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir sem nauðsynleg eru vegna starfrækslu komu- og brottfararkerfisins, eins og skilgreint er í þessari reglugerð, hefur verið komið til framkvæmda í samræmi við viðkomandi aðildarlög.

3. Aðildarríki, sem ekki fellur undir 2. mgr., skal tengja við komu- og brottfararkerfið um leið og skilyrðunum, sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. og b-lið 2. mgr. hefur verið fullnægt. Framkvæmdastjórnin ákveður hvaða dag komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun í þessum aðildarríkjum.
4. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna Evrópuþinginu og ráðinu um niðurstöður prófunarinnar sem framkvæmd er í samræmi við b-lið 1. mgr.
5. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar, sem um getur í 1. og 3. mgr., skal birt í *Stjórnartíðindum* Evrópusambandsins.
6. Aðildarríkin og Löggæslusamvinnustofnunin skulu byrja að nota komu- og brottfararkerfið frá þeim degi sem framkvæmdastjórnin ákveður í samræmi við 1. mgr. eða, eftir atvikum, 3. mgr.

67. gr.

Ceuta og Melilla

Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á þær sérstöku reglur sem gilda um borgirnar Ceuta og Melilla, eins og þær eru skilgreindar í yfirlýsingu Konungsríkisins Spánar um borgirnar Ceuta og Melilla í lokagerð sammingsins um aðild Konungsríkisins Spánar að samningnum um framkvæmd Schengen-samkomulagsins frá 14. júní 1985.

68. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gildir 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

69. gr.

Ráðgjafarhópur

Evrópastofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal koma á fót ráðgjafarhópi til að sjá stofnuninni fyrir sérþekkingu varðandi komu- og brottfararkerfið, einkum í tengslum við undirbúning árlegrar vinnuáætlunar hennar og ársskýrslu um starfsemi hennar. Ákvæði 2. mgr. 37. gr. gilda meðan á hönnunar- og þróunaráfanga komu- og brottfararkerfisins stendur.

70. gr.

Þjálfun

Evrópastofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal hafa með höndum verkefni tengd því að veita þjálfun í tæknilegri notkun komu- og brottfararkerfisins í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1077/2011.

71. gr.

Hagnýt handbók

Framkvæmdastjórnin skal, í nánu samstarfi við aðildarríkin, Evrópastofnunina um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa og aðrar viðeigandi stofnanir, setja fram hagnýta handbók um framkvæmd og stjórnun komu- og brottfararkerfisins. Handbókin skal innihalda viðmiðunarreglur um tækni og verklag, tilmæli og bestu starfsvenjur. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja hagnýtu handbókina í formi tilmæla.

72. gr.

Eftirlit og mat

1. Evrópastofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal sjá til þess að verklagsreglur séu fyrir hendi til að hafa eftirlit með þróun komu- og brottfararkerfisins með tilliti til markmiða í tengslum við skipulagningu og kostnað og til að hafa eftirlit með starfsemi komu- og brottfararkerfisins með tilliti til markmiða í tengslum við tæknileg afköst, kostnaðarhagkvæmni, öryggi og gæði þjónustu.
2. Eigi síðar en 30. júní 2018, og á sex mánaða fresti eftir það meðan á þróunaráfanga komu- og brottfararkerfisins stendur, skal Evrópastofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um stöðu mála varðandi þróun miðlæga komu- og brottfararkerfisins, samræmdu skilflatanna og fjarskiptavirkisins milli miðlæga komu- og brottfararkerfisins og samræmdu skilflatanna. Skýrslan skal innihalda nákvæmar upplýsingar um þann kostnað sem stofnað er til og upplýsingar um hvers konar áhættu sem gæti haft áhrif á heildarkostnaðinn við komu- og brottfararkerfið sem greiddur skal af fjárlögum Evrópusambandsins í

samræmi við 1. mgr. 64. gr. og fyrstu undirgrein 2. mgr. 64. gr. Þegar þróun komu- og brottfararkerfisins er lokið skal Evrópustofnun um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið þar sem útskýrt er ítarlega hvernig markmiðunum var náð, einkum þeim sem tengjast skipulagi og kostnaði, og hvers konar frávik rökstudd.

3. Vegna tæknilegs viðhalds skal Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa hafa aðgang að nauðsynlegum upplýsingum um gagnavinnsluáðgerðir sem fara fram í komu- og brottfararkerfinu.

4. Tveimur árum eftir að komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun og á tveggja ára fresti eftir það skal Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina um það hvernig komu- og brottfararkerfið hefur reynst tæknilega séð, þ.m.t. öryggi þess.

5. Premur árum eftir að komu- og brottfararkerfið er tekið í notkun og á fjögurra ára fresti eftir það skal framkvæmdastjórnin leggja fram heildarmat á komu- og brottfararkerfinu. Þetta heildarmat skal innihalda:

- a) mat á beitingu þessarar reglugerðar,
- b) athugun á árangri sem náðst hefur með hliðsjón af markmiðunum og áhrifum á grundvallarréttindi,
- c) mat á því hvort þær meginreglur sem lagðar eru til grundvallar komu- og brottfararkerfinu eigi áfram við,
- d) mat á því hvort lífkennaupplýsingar, sem notaðar eru, séu viðeigandi fyrir eðlilega starfsemi komu- og brottfararkerfisins,
- e) mat á notkun stimpla þegar upp koma þær óvenjulegu aðstæður sem um getur í 2. mgr. 21. gr.,
- f) mat á öryggi komu- og brottfararkerfisins,
- g) mat á hvers konar afleiðingum, þ.m.t. óhóflegum áhrifum á umferðarflæði á landamærastöðvum og þeim sem hafa áhrif á fjárlög Sambandsins.

Matið skal innihalda öll nauðsynleg tilmæli. Framkvæmdastjórnin skal senda matsskýrsluna til Evrópuþingsins, ráðsins, Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar og Evrópustofnunar grundvallarmannréttinda sem komið var á fót með reglugerð ráðsins (EB) nr. 168/2007⁽⁴⁵⁾.

Mat þetta skal einnig fela í sér mat á notkun þeirra ákvæða sem um getur í 60. gr., að því er varðar tíðni – fjölda ríkisborgara þriðju landa sem nýta sér þessi ákvæði eftir aðildarríki, ríkisfang þeirra og meðallengd dvalar – og áhrif í reynd og skal þar tekið tillit til hvers konar tengdrar þróunar á stefnu Sambandsins í vegabréfsáritunarmálum. Í fyrstu matsskýrslunni geta verið valkostir sem miða að því að hverfa smám saman frá ákvæðunum, sem um getur í 60. gr., og láta gerning Sambandsins koma í þeirra stað. Henni skal fylgja, eftir því sem við á, tillaga að nýrri löggjöf sem breytir ákvæðunum sem um getur í 60. gr.

6. Aðildarríkin og Löggæslusamvinnustofnunin skulu láta Evrópustofnuninni um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa og framkvæmdastjórninni í té þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að semja skýrslurnar sem um getur í 4. og 5. mgr. á grundvelli meginlegra vísa sem eru skilgreindir fyrir fram af framkvæmdastjórninni, Evrópustofnuninni um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa eða báðum. Þessar upplýsingar skulu hvorki stofna vinnuáðferðum í hættu né innihalda upplýsingar sem ljóstra upp um heimildarmenn, starfsfólk eða rannsóknir tilnefndra yfirvalda.

7. Evrópustofnunin um rekstur stórra upplýsingatæknikerfa skal láta framkvæmdastjórninni í té nauðsynlegar upplýsingar vegna heildarmatsins sem um getur í 5. mgr.

8. Sérhvert aðildarríki og Löggæslusamvinnustofnunin skulu, með hliðsjón af ákvæðum landslaga um birtingu viðkvæmra upplýsinga, taka saman ársskýrslur um skilvirkni aðgangs að gögnum í komu- og brottfararkerfinu í löggæslutilgangi, sem innihalda upplýsingar og tölfræðilegar upplýsingar um:

- a) hvort flett var upp í kerfinu til að bera kennsl á einstakling eða vegna komu-/brottfararskráninga, og hvers konar hryðjuverk eða alvarlegur refsiverður verknáður leiddi til þess að það var gert,
- b) ástæður sem gefnar eru til að rökstyðja grun um að viðkomandi einstaklingur falli undir þessa reglugerð,
- c) ástæður sem gefnar eru til þess að fletta ekki upp í sjálfvirkum fingrafaragreiningarkerfum annarra aðildarríkja skv. ákvörðun 2008/615/DIM í samræmi við b-lið 2. mgr. 32. gr. þessarar reglugerðar,
- d) fjölda beiðna um aðgang að komu- og brottfararkerfinu í löggæslutilgangi,
- e) fjölda og tegund mála þar sem aðgangur að komu- og brottfararkerfinu í löggæslutilgangi leiddi til þess að farsællega tókst að bera kennsl á einstaklinga,
- f) fjölda og tegunda mála þar sem flýtimeðferðinni, sem um getur í 2. mgr. 31. gr. og í annarri málsgrein 2. mgr. 32. gr., var beitt, þ.m.t. þau mál þar sem sannprófunin, sem fer fram eftir á af hálfu miðlægu aðgangsstöðvarinnar, réttlætti ekki flýtimeðferðina.

Aðildarríkjunum skal séð fyrir tæknilausn til að auðvelda þeim að safna gögnunum sem talin eru upp í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar vegna hagskýrslugerðarinnar sem um getur í þessari málsgrein. Framkvæmda-

stjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir um forskriftir fyrir tæknilausnina. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 68. gr.

Ársskýrslur aðildarríkjanna og Löggæslusamvinnustofnunarinnar skulu sendar framkvæmdastjórninni eigi síðar en 30. júní næsta árs á eftir.

73. gr.

Gildistaka og beiting

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með þeim degi sem framkvæmdastjórnin ákveður í samræmi við 1. mgr. 66. gr. hennar, að undanskildum eftirfarandi ákvæðum, sem skulu koma til framkvæmda frá og með 29. desember 2017: Ákvæði 5., 36., 37., 38., 43. og 51. gr. þessarar reglugerðar; ákvæði 5. liðar 61. gr. þessarar reglugerðar að því er varðar 5. mgr. 17. gr. a í reglugerð (EB) nr. 767/2008; ákvæði 10. liðar 61. gr. þessarar reglugerðar að því er varðar málsgrein 3a í 26. gr. reglugerðar (EB) nr. 767/2008; og 62., 64., 65., 66., 68., 69. og 70. gr. og 2. mgr. 72. gr. þessarar reglugerðar.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar í samræmi við sáttmálana.

I. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR ALÞJÓÐASTOFNANIR SEM UM GETUR Í 2. MGR. 41. GR.

1. Stofnanir Sameinuðu þjóðanna (s.s. Flóttamannastofnun Sameinuðu þjóðanna).
2. Alþjóðastofnunin um fólksflutninga (IOM).
3. Alþjóðaráð Rauða krossins.

II. VIÐAUKI

SÉRTÆK ÁKVÆÐI UM RÍKISBORGARA ÞRIÐJU LANDA SEM FARA YFIR LANDAMÆRI Á GRUNDEVILLI GILDS SKJALS TIL AÐ GREIÐA FYRIR GEGNUMFERÐ

1) Þegar um er að ræða ríkisborgara þriðju landa sem fara yfir landamæri á grundvelli gilds skjals til að greiða fyrir gegnumferð skulu landamærayfirvöld, þrátt fyrir 1.–3. mgr. 16. gr. þessarar reglugerðar:

- a) stofna eða uppfæra gagnaskrár yfir þá sem inniheldur gögnin sem um getur í a-, b- og c-lið 1. mgr. 17. gr. þessarar reglugerðar. Auk þess skal koma fram í gagnaskrár yfir þá að viðkomandi ríkisborgari þriðja lands sé handhafi skjals til að greiða fyrir gegnumferð. Þær upplýsingar skulu sjálfkrafa leiða til þess að bætt sé við komu-/brottfararskráninguna upplýsingum um að skjalið til að greiða fyrir gegnumferð gildi fyrir margar komur,
- b) færa inn, fyrir hverja komu á grundvelli gilds skjals til að greiða fyrir gegnumferð, upplýsingarnar, sem um getur í a-, b- og c-lið 2. mgr. 16. gr. þessarar reglugerðar í komu-/brottfararskráningu, auk upplýsinga um að koman hafi verið á grundvelli skjals til að greiða fyrir gegnumferð.

Við útreikning á hámarkstíma gegnumferðar skal miða við komudag og -tíma sem upphafspunkt. Komu- og brottfararkerfið skal reikna sjálfvirkt út dagsetninguna og tímasetninguna þegar heimil gegnumferð rennur úr gildi í samræmi við 2. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 693/2003.

2) Auk þess skal dagurinn þegar gildistími skjalsins til að greiða fyrir gegnumferð rennur út, færður inn í komu-/brottfararskráninguna við fyrstu komu á grundvelli viðkomandi skjals.

3) Ákvæði 3. og 4. mgr. 16. gr. gilda, að breyttu breytanda, um ríkisborgara þriðju lands sem eru handhafar skjals til að greiða fyrir gegnumferð.

4) Vegna sannprófunar á landamærum þar sem komu- og brottfararkerfið er starfrækt og á yfirráðasvæði aðildarríkjanna skulu ríkisborgarar þriðju landa, sem fara yfir landamæri á grundvelli gilds skjals til að greiða fyrir gegnumferð, sæta, að breyttu breytanda, þeim sannprófunum og kennslagreiðingum sem kveðið er á um í 23. og 26. gr. þessarar reglugerðar og 19. gr. a í reglugerð (EB) nr. 767/2008 sem gilda um ríkisborgara þriðju landa sem undanþegnir eru kvöð um vegabréfsáritun.

5) Ákvæði 1.–4. liðar skulu ekki gilda um ríkisborgara þriðju landa sem fara yfir landamæri á grundvelli gilds skjals til að greiða fyrir gegnumferð ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) um er að ræða gegnumferð með lest og
- b) þeir fara ekki frá borði á yfirráðasvæði aðildarríkisins.

- (¹) Stjtið. ESB C 487, 28.12.2016, bls. 66.
- (²) Afstaða Evrópuþingsins frá 25. október 2017 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 20. nóvember 2017.
- (³) Ákvörðun ráðsins 2004/512/EB frá 8. júní 2004 um að koma á upplýsingakerfi um vegabréfsáritanir (VIS) (Stjtið. ESB L 213, 15.6.2004, bls. 5).
- (⁴) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1987/2006 frá 20. desember 2006 um stofnsetningu, rekstur og notkun annarrar kynslóðar Schengen-upplýsingakerfisins (SIS II) (Stjtið. ESB L 381, 28.12.2006, bls. 4).
- (⁵) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 frá 9. mars 2016 um setningu Sambandsreglna um för fólks yfir landamæri (Schengen-landamærarreglurnar) (Stjtið. ESB L 77, 23.3.2016, bls. 1).
- (⁶) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1077/2011 frá 25. október 2011 um að koma á fót Evrópustofnun um rekstur stórra upplýsingateknikerfa á svæði frelsis, öryggis og réttlætis (Stjtið. ESB L 286, 1.11.2011, bls. 1).
- (⁷) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 767/2008 frá 9. júlí 2008 um upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir (VIS) og skipti á gögnum milli aðildarríkjanna um vegabréfsáritanir til stuttrar dvalar (VIS-reglugerð) (Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 60).
- (⁸) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/541 frá 15. mars 2017 um baráttu gegn hryðjuverkum og að skipta út rammaákvörðun ráðsins 2002/475/DIM og breyta ákvörðun ráðsins 2006/671/DIM (Stjtið. ESB L 88, 31.3.2017, bls. 6).
- (⁹) Rammaákvörðun ráðsins 2002/584/DIM frá 13. júní 2002 um evrópsku handtökuskipunina og málsmeðferð við afhendingu milli aðildarríkjanna (Stjtið. ESB L 190, 18.7.2002, bls. 1).
- (¹⁰) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/794 frá 11. maí 2016 um Löggæslusamvinnustofnun Evrópusambandsins (Europol) sem kemur í stað og fellir úr gildi ákvarðanir ráðsins 2009/371/DIM, 2009/934/DIM, 2009/935/DIM, 2009/936/DIM og 2009/968/DIM (Stjtið. ESB L 135, 24.5.2016, bls. 53).
- (¹¹) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/680 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga að því er varðar vinnslu lögbærra yfirvalda á persónuupplýsingum í tengslum við að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um eða saksækja fyrir refsiverð brot eða fullnægja refsiviðurlögum og frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og um niðurfellingu rammaákvörðunar ráðsins 2008/977/DIM (Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 89).
- (¹²) Ákvörðun ráðsins 2008/615/DIM frá 23. júní 2008 um eflingu samstarfs yfir landamæri, einkum í baráttunni gegn hryðjuverkum og afbrotastarfsemi yfir landamæri (Stjtið. ESB L 210, 6.8.2008, bls. 1).
- (¹³) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/38/EB frá 29. apríl 2004 um rétt borgara Sambandsins og aðstandenda þeirra til frjálsrar farar og dvalar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1612/68 og niðurfellingu tilskipana 64/221/EBE, 68/360/EBE, 72/194/EBE, 73/148/EBE, 75/34/EBE, 75/35/EBE, 90/364/EBE, 90/365/EBE og 93/96/EBE (Stjtið. ESB L 158, 30.4.2004, bls. 77).
- (¹⁴) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjtið. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1).
- (¹⁵) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).
- (¹⁶) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).
- (¹⁷) Stjtið. EB L 239, 22.9.2000, bls. 19.
- (¹⁸) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 515/2014 frá 16. apríl 2014 um að koma á fót, sem hluta af Sjöðnum fyrir innra öryggi, fjármögnunarleið til fjárstuðnings við ytri landamæri og vegabréfsáritanir og um niðurfellingu á ákvörðun nr. 574/2007/EB (Stjtið. ESB L 150, 20.5.2014, bls. 143).
- (¹⁹) Ákvörðun ráðsins 2000/365/EB frá 29. maí 2000 varðandi beiðni Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-réttarreglnanna (Stjtið. EB L 131, 1.6.2000, bls. 43).
- (²⁰) Ákvörðun ráðsins 2002/192/EB frá 28. febrúar 2002 varðandi beiðni Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-réttarreglnanna (Stjtið. EB L 64, 7.3.2002, bls. 20).
- (²¹) Stjtið. EB L 176, 10.7.1999, bls. 36.
- (²²) Ákvörðun ráðsins 1999/437/EB frá 17. maí 1999 um sérstakt fyrirkomulag um beitingu samningsins sem ráð Evrópusambandsins og lýðveldið Ísland og Konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku þessara tveggja ríkja í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna (Stjtið. EB L 176, 10.7.1999, bls. 31).
- (²³) Stjtið. ESB L 53, 27.2.2008, bls. 52.
- (²⁴) Ákvörðun ráðsins 2008/146/EB frá 28. janúar 2008 um undirritun, fyrir hönd Evrópubandalagsins, á samningnum sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið og Ríkjasambandið Sviss gerðu með sér um þátttöku Ríkjasambandsins Sviss í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna (Stjtið. ESB L 53, 27.2.2008, bls. 1).
- (²⁵) Ákvörðun ráðsins 2008/149/DIM frá 28. janúar 2008 um undirritun, fyrir hönd Evrópusambandsins, á samningnum sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið og Ríkjasambandið Sviss gerðu með sér um þátttöku Ríkjasambandsins Sviss í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna (Stjtið. ESB L 53, 27.2.2008, bls. 50).
- (²⁶) Stjtið. ESB L 160, 18.6.2011, bls. 21.
- (²⁷) Ákvörðun ráðsins 2011/350/ESB frá 7. mars 2011 um undirritun, fyrir hönd Evrópusambandsins, á bókuninni sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið, Ríkjasambandið Sviss og Furstadæmið Liechtenstein undirrituðu um aðild Furstadæmisins Liechtensteins að samningnum milli Evrópusambandsins, Evrópubandalagsins og Ríkjasambandsins Sviss um þátttöku Ríkjasambandsins Sviss í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna að því er varðar afnám eftirlits á innri landamærum og um för fólks (Stjtið. ESB L 160, 18.6.2011, bls. 19).
- (²⁸) Ákvörðun ráðsins 2011/349/ESB frá 7. mars 2011 um undirritun, fyrir hönd Evrópusambandsins, á bókuninni sem Evrópusambandið, Evrópubandalagið, Ríkjasambandið Sviss og Furstadæmið Liechtenstein undirrituðu um aðild Furstadæmisins Liechtensteins að samningnum milli Evrópusambandsins, Evrópubandalagsins og Ríkjasambandsins Sviss um þátttöku Ríkjasambandsins

Sviss í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-réttarreglnanna að því er varðar dómsmálasamstarf í sakamálum og lögreglu-samvinnu (Stjtið. ESB L 160, 18.6.2011, bls. 1).

⁽²⁹⁾ Ákvörðun ráðsins 2010/365/ESB frá 29. júní 2010 um beitingu ákvæða Schengen-réttarreglnanna sem varða Schengen-upplýsingakerfið í Lýðveldinu Búlgaríu og Rúmeníu (Stjtið. ESB L 166, 1.7.2010, bls. 17).

⁽³⁰⁾ Ákvörðun ráðsins (ESB) 2017/733 frá 25. apríl 2017 um beitingu ákvæða Schengen-réttarreglnanna er varða Schengen-upplýsingakerfið í Lýðveldinu Króatíu (Stjtið. ESB L 108, 26.4.2017, bls. 31).

⁽³¹⁾ Ákvörðun ráðsins (ESB) 2017/1908 frá 12. október 2017 um að koma tilteknum ákvæðum Schengen-réttarreglnanna er varða upplýsingakerfið um vegabréfsáritanir til framkvæmda í Lýðveldinu Búlgaríu og Rúmeníu (Stjtið ESB L 269, 19.10.2017, bls. 39).

⁽³²⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1030/2002 frá 13. júní 2002 um dvalarleyfi að samræmdri fyrirmynd fyrir ríkisborgara þriðju landa (Stjtið. EB L 157, 15.6.2002, bls. 1).

⁽³³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/66/ESB frá 15. maí 2014 um skilyrði fyrir komu og dvöl ríkisborgara þriðju landa í tengslum við tilflutninga innan viðskiptafyrirtækis (Stjtið. ESB L 157, 27.5.2014, bls. 1).

⁽³⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/801 frá 11. maí 2016 um skilyrði fyrir komu og dvöl ríkisborgara þriðju landa vegna rannsóknna, náms, þjálfunar, sjálfbodaþjónustu, nemendaskiptaáætlna eða fræðsluverkefna og vistráðningar (au pair) (Stjtið. ESB L 132, 27.5.2014, bls. 21).

⁽³⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/32/ESB frá 26. júní 2013 um sameiginlegar málsmeðferðarreglur við veitingu og afturköllun á alþjóðlegri vernd (Stjtið. ESB L 180, 29.6.2013, bls. 60).

⁽³⁶⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 377/2004 frá 19. febrúar 2004 um að koma á neti tengifulltrúa innflytjendamála (Stjtið. ESB L 64, 2.3.2004, bls. 1).

⁽³⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 810/2009 frá 13. júlí 2009 um Bandalagsreglur um vegabréfsáritanir (vegabréfsáritunarreglurnar) (Stjtið. ESB L 243, 15.9.2009, bls. 1).

⁽³⁸⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2008/602/EB frá 17. júní 2008 um raunlega högun og kröfur landsbundinna skilflata og fjarskiptavirkisins milli miðlæga upplýsingakerfisins um vegabréfsáritanir (VIS) og landsbundnu skilflatanna fyrir þróunaráfangann (Stjtið. ESB L 194, 23.7.2008, bls. 3).

⁽³⁹⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 693/2003 frá 14. apríl 2003 um að taka upp sérstakt skjal til að greiða fyrir gegnumferð (FTD) og skjal til að greiða fyrir gegnumferð með járnbrautum (FRTD) og um breytingar á Sameiginlegu fyrirmælunum til sendiráða og ræðisskrifstofa og Sameiginlegu handbókinni (Stjtið. ESB L 99, 17.4.2003, bls. 8).

⁽⁴⁰⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/115/EB frá 16. desember 2008 um sameiginlega staðla og málsmeðferð í aðildarríkjunum varðandi endursendingu ríkisborgara þriðju landa sem dvelja þar ólöglega (Stjtið. ESB L 348, 24.12.2008, bls. 98).

⁽⁴¹⁾ Ákvörðun ráðsins 2008/633/DIM frá 23. júní 2008 um uppflettiáðgang tilnefndra yfirvalda aðildarríkjanna og Evrópulögreglunnar að upplýsingakerfinu um vegabréfsáritanir (VIS) í þeim tilgangi að koma í veg fyrir, koma upp um og rannsaka hryðjuverk og aðra alvarlega, refsiverða verknaði (Stjtið. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 129).

⁽⁴²⁾ Stjtið. EB L 56, 4.3.1968, bls. 1.

⁽⁴³⁾ Reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1053/2013 frá 7. október 2013 um að koma á fót mats- og eftirlitskerfi til að sannprófa beitingu Schengen-réttarreglnanna og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdanefndarinnar frá 16. september 1998 um skipan fastanefndar um mat á Schengen-samningnum og framkvæmd hans (Stjtið. ESB L 295, 6.11.2013, bls. 27).

⁽⁴⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/1624 frá 14. september 2016 um Evrópsku landamæra- og strandgæsluna og um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/399 og um niðurfellingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 863/2007, reglugerð ráðsins (EB) nr. 2007/2004 og ákvörðun ráðsins 2005/267/EB (Stjtið. ESB L 251, 16.9.2016, bls. 1).

⁽⁴⁵⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 168/2007 frá 15. febrúar 2007 um stofnun Evrópustofnunar grundvallarmannréttinda (Stjtið. ESB L 53, 22.2.2007, bls. 1).